

شہ بہ نگی

زوانی کوردی ھورامی لہ گاساگان تا ...

کومہ لہ وتار
میزووی / زوانہ وانی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نووسین و لیتوژینہود
عادل محمہ دپوور

بۆدبەزاندنی جۆرهها کتێب: سەردانی: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتایهای مختلف مراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

شەبەنگى زوانى كوردى ھۆرامى لە گاساكان تا ...

كۆمەلە وتار:
مىژوويى / زوانەوانى

نووسىن و لىتوژىنەوہ:
عادل محەممەد پوور

لەسەر ئەرکى بەرپىز جەمىل ھەورامى لە چاپدراوہ
لە بلاوکراوہکانى مەلبەندى رۆشنپىرى ھەورامان

ژماره‌ی سپاردنی (۱۴۲۸) ی سالی ۲۰۰۸ ی و وزارت‌ی روشنبیری پی‌دراوه

چاپ: چاپخانه‌ی بابان

تیراژ: ۵۰۰ دانه

قیمت: ۱۵۰۰ تمه‌ن

- ۷ کوردی هورامی سامانیکی به پیتز بو زوانی ستانداردی کوردی
 ۴۱ ناخیزگهی جوغرافیایی/میژوویی زوانی کوردی و پتوهندی
 ۶۱ ئورۆمۆن (هۆرامان) له توپژاڵی ده‌مقاله‌وه بو مه‌دلرولی راسته‌کی
 ۷۵ کوردستان، هۆرامان، پیرشالیار
 ۱۰۳ هورمزگان سهره‌تای سهره‌للدانی شیعی نویساری کوردی
 ۱۱۱ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زوانه‌وانی له سهر ده‌سته‌واژه‌ی مه‌ریوان
 ۱۱۹ میژوو، کورد، نزامی گه‌نجیه‌یی

چەند پەيغۇن بۇ پېشەكى

خوینەرانی ئازیز- ئەم كىتیبەى لە بەردەستتدایە يەككە
لە بەرھەمەکانى نووسەر و تويزەر (عادل محەممەد پوور)، ئەم
كەسە ناویكى نەناسراو نییە ھەتاکو من بە ئیوہى بناسینم،
لەوہش گەوترە پیناسەيبكەم، چونكە چەندین سالە وەك
رۆشنیریكى دیار و دەرکەوتووی ناو ھەورامى زمانان
ناسنامەى رۆشنیریى خوۋى ھەلگرتوہ.

وەك خوۋم بە چەند بەرھەمیكى دیدەمەست بووم، لە
خویندەنەوہیانەوہ ھەر زوو بۆمدەرکەوتوہ، بەرھەمى كەسیك
دەخوینمەوہ نەوہك ھەر خالى نییە، بەلكو بە رادەى لیوان لیو
پەرە و ھەندىكجاریش لییدەرژیت، لەوہش دانیابووم ھەر
خوینەرێك نووسینەکانى بخوینیتەوہ ھەمان ھەستى لا
درووستدەبیئت، (محەممەد پوور) ئەو كەسە نییە لە ناو
سروشت و سوننەتدا بژى ونووسنەکانى لە سەر تەنھا
مۆدیلىكى چەقبەستوو لە قالببەدات، ئەم دەیەویت بە دنیاىەك
لە سەلیقە و ژیریەوہ سروشت و سوونەت بخوینیتەوہ و
پەيامى وردوخاشکردنى قالبە داریزراوہکانى پێیە، ناخواییت
بۆ لاى خوینەر بیئتە خواروہ، بەلكو مەبەستییەتى دەستى
خوینەرەكەى بگریئت و بەوردەکارانە لە خوۋى نزىكبكاتەوہ،

هەرچهنده زۆر چاك له وهش ئاگاداره كه ئەمه ئەرکیکی گرانه،
به لām پیمانده لیت پیویسته جیبه جیبکریت.

له م کۆمه له وتاره دا كه به ناو نیشانی (شه بهنگی زوانی کوردی
هۆرامی له گاساكان تا ..) بلاوده کرینه وه، کاکه (عادل)
شانیدا وه ته بهر باریکی قورس كه ئه ویش خه می (میژوو،
دیالیکت و کولتور) ی پیکهاته یه کی کۆمه لایه تی گه وره یه كه
ده توانین بلیین به ره سه نترین پیکهاته ی ناو کۆمه لی
کورده واری له قه له مده دریت، خه مه که ی خه می هه موو
مرویه کی دلسۆز و خاوه ن ئه قلیکی کراوه یه كه مه به سستی بیت
هه موو چه مه که جیاوازه کان به شیوازیکی نوی بخوینیته وه و
ته پوتۆزی زه مانه یان به سه ره وه بته کی نیت و له ژیر
داروپه ردووی دا پرزاهه کاندایانیه نیته ده ره وه، هه تا بیانکاته
چه پکه گو لی نیو گو لدانی کولتووری کوردی.

هه ر لی ره شه وه ده یه ویت پیمانده لیت دیالیکت و کولتووری ئیمه
هه ر ئه وه نین له چه ند شوینیکی له یه که دا پرادا به ره مه هینرا بن
و خه لکان پییانه وه وابه سته بن له ئیستاشدا نرخ و به هایان
نه مابیت، به لکو ئه مانه شتگه لیکی گه وره ن و نا کریت هه ولی
کالبونه وه و بچوو ککرده و یان بدریت، چونکه هه رگیزا و
هه رگیز به ردی روخانه نابیته بلقی سه ر ئاو، بویه زۆر به
بابه تیانه دیته مه یدان، هه تا کو ئاستیکی تاقه تپرووکی

ئەودالى كۆكردنەۋە و تاۋتويكردنى سەرچاۋەكانىيەتى،
 ھەتاكۈ بتوانىت بەرھەمەكانى بە نايابى بخاتە پيشچاۋ.
 ئەگەرچى بەرسىلە و ميوژ ھەريەكە و شتيك لە چيژى
 ترييان تىدايە، بەلام پىموايە ھەرگىز قەرەبوۋى تاموچيژى
 ترييەكى بە تام ناكەنەۋە، بە خويندنەۋەى نووسىنەكانى
 (كاكە عادل) ترييەك چيژدەكەيت كە ھەرگىز ناھيلىت
 تەنانت لە ئەندىشەشدا ئارەزوۋى بەرسىلە و ميوژبەكەيت،
 چونكە نە بە كالى دەستى بۇ بردوون و نە ھيشتويەتى رەق و
 پەزىرە بىنەۋە.

ھەرچەندە لە ميژدەۋە و تراۋە ديارى شوان شنگ، يان
 ھالەكۆكە. بەلام ئەگەر ئەركى زۆر و جەنجالى نەبوايە
 لەۋانەبوو بىمتوانيايە پەيقەكانم بۇ ئەم كتيبە جۋانتريكەم.

ئەيۈب رۇستەم

سليمانى - ۱۵ / ۶ / ۲۰۰۸

كوردی ھۆرامی،

سامانیکی به پیژ بو

زوانی ستانداردی كوردی

به وتهی (ئادرین ریج) نووسه‌ری ئامریکایی: «زوان دهسه‌لته و وهك پره‌نسیپکی کاریگهر ده‌بیته ھۆی ئال و گۆر». له سهر رافه‌ی واتایی ئهم وته ده‌توانین ب‌لێن پێناسه‌ی ناسنامه‌ی فهره‌نگی ههر نه‌ته‌وه‌یهك په‌یوه‌سته به رۆلی سهره‌کی زوانه‌وه. به‌لام كورد سهره‌پای ئهمه كه خاوه‌ن بنچینه‌ی زوانی خۆیه‌تی، كه‌چی ههر ئهم زوانه بوته قه‌یرانیکی مه‌زن بۆ ئهم نه‌ته‌وه.

کێشه‌کان و قه‌یرانی زوانی كوردی:

الف: كورد وهك خاوه‌ن فهره‌نگیكی ره‌سه‌ن و میژینه‌مه‌ند و به‌رب‌ل‌او و یاگه و پێگه‌دار، هیشتا نه‌یتوانیوه زوانیکی یه‌كگرتوی هه‌مه‌ لایه‌نه‌ی له سهر پره‌نسیپی هه‌لب‌ژاردن و نورمی ئاسایی زوان و رێكه‌وتنی فهره‌نگی و هاوسه‌نگی نه‌ته‌وه‌یی بی. چوونكای به‌ شیوه‌ی ئاكادیمی و زانستی و بونیاتی زوانه‌وانی باس له‌سهر پێكهاته‌ی زوانی ئیستانداردی كوردی نه‌كراوه. ئه‌ویش بۆ خۆی ھۆكارێتی میژوویی، سیاسی، كۆمه‌لایه‌تی، رێب‌ردی و... هه‌یه كه له خالی «ب» دا ئاماژه‌ی پێده‌دری. كوا كۆری زانیاری و نه‌ستیتۆی زوانه‌وانی كه تیشكۆی رێزوان و رێسای واتایی و كارب‌ردی شیوه‌ زوانه‌كانی تری له خۆوه‌ گرتییت؟ كوا كو‌كراوه‌ی فهره‌نگی فۆلكلۆریکی و شه‌قامی له سهر گه‌نجینه‌ی هه‌موو زاراوه‌كان كه‌ بیته‌ به‌لگه‌ی چه‌سپاندنی زوانی

یه کگرتووی کوردی؟ ئەو زوانە ی که ئیستا به زوانی یه کگرتووی کوردی ده ناسرێ، ته نیا هی ناوچه یێکی کوردستانه و ناتوانی، پێکهاته ی واقعی کوردستانی یه کپارچه بیت. لهم شیوه زوانه دا به پێی ئارکئۆلۆژی و میژووی زوانی ره سه نی کوردی له پێکهاته ی زوانه وانیدا هه ندی رێسا، ره چاو نه کراوه، وه ک که لێن و بۆشایی تیا دا ده بیئرێ، ئەبێ به وه رگرتن و مومار سه و هه لێنجاندنی فێرکاری، له شیوه زوانیه کانی تر دا، ئەم که لێانه پر بکرێته وه و ئەنجا واقعی ئیسترا کچیری زوانی یه کگرتووی پێوه بلکێنن ئەمه ئاکادیمی تر و ئارۆیا نه تره له روو کوردی زوانه وانیدا.

ب: جگه له کوردستانی باشوور - که ئیستا هه لی بۆ ره خساوه و خه ریکه ئۆکسیژنی ئازادی هه لده مژێ، ئەویش هێشتا هه ندی که لێن و بۆشایی وه ک: کێشه ی زه وی و جوغرافیا له فره لایه نه وه له ژێر شیمانه و پر سی نه یاراندایه و ساغ نه کراوه ته وه. جگ له م پارچه، کورد خاوه نی ده سه لات نییه و نه بووه، نه یترانیوه له بارگه ی سیاسیه وه، ره وتی زالبوونی فره ههنگی و فیکری و دیمۆکراسی و... خۆی بچه سپێی به پێی روو کوردی دیمۆکراتیکیا نه و هه لبژاردن و ریکه وتی هاو لاتیان و شارۆمه ندان له سه ر فره دهنگی و پێکه وه گونجانی فره ههنگی، تا کوو شیوه زمانیک له پێکهاته ی زمانی کوردی به گوڕ و وه ی دیالیکته کانی تر، زال بێ و بیی به به ردی بنه ره تی و نه ته وه ی کورد وه ک باقی و لاتیانی تری جههان، زوانی ئیستاندارد (یه کگرتوو) یان هه بی. به رای نو سه ر ئەبێ ئەم خاله بنه ره تیانه له داها تو دا بۆ کورد بچه سپێ تا وه کوو خاوه نی دیار ده ی زمانی یه کگرتوو بی. له هه ر دوو حا له تدا، چه زمانی یه کگرتوو مان پێی و چه نه مانی له روو کوردی زوانه وانی ئیستاییدا، واقعی زوان دا ناشارد ری، زوان هه ر زوانه و دا به شکردن له په یلوا ی سیاسیدا به زوان و نیمچه زوان و شیوه زوان و... هیه ک له بایه خی واقعی زوان و... چه مکی نه ته وه په ره وه ی و نیشتمان په ره وه ی و کورد په ره وه ی مرۆفه کان له و گلێر گه دا که م نا کاته وه. فره ههنگ ناخێر گه ی زوانه، هه ر جه ما وه ریک خاوه ن دیار ده ی فره ههنگی بی - جیاواز له ناسی شار ستانیه ت/ مه ده نیه ت و دوا که وتوو/ پێشکه وتوو - پێگومان

خواه‌نی زوانیش هه‌یه. هه‌روه‌ها که کورد خواه‌نی فره‌ه‌نگ و زوانه به‌لام نه چه‌قدا به‌ستن له سه‌ر شی‌وه‌زوانی‌ک وه‌لاخستی نه‌وانی‌تر.

ج: لهم وتاره‌دا به بی مه‌به‌ستیکی تاییه‌تی و به‌بی ئالۆز و ته‌ماوی کردنی کی‌شه‌ی زوان، نه‌ز له دوو گۆشه‌نیگاوه ده‌روا‌هه زوان، یه‌که‌م: پێ‌وه‌ندی دی‌الی‌کتیکی/عه‌قلانی و واقعی/لۆژیکی زوان له گه‌ل فره‌ه‌نگدا (باسی زانستی - ئاکا‌دیمی زوان). دوو‌ه‌م: پێ‌وه‌ندی زوان و ده‌سه‌لات (باسی زوانی پێ‌وه‌ر - سیاسی) که به‌ره‌مه‌ی سه‌ره‌که‌وتنی سیاسی نه‌ته‌وه‌یه‌که و وه‌گه‌ر‌خستی ده‌سه‌لاتی سیاسیه‌ بۆ نه‌ته‌وه. هه‌ر دووی نه‌مانه‌ باسیکی زانستی زوانه‌وانی ئیستیای و هه‌نووکه‌یی زوانه‌وانه‌کانی ئامریکایه‌ که شیکاری زوان و فره‌ه‌نگ و ده‌سه‌لات و جیهانیی ته‌بی‌زانی زوان (ئه‌نترۆپۆلۆژی) به‌روو‌کردی زانستی، ده‌خاته‌پ‌وو، به‌تایه‌ت بۆ‌چوونه زوانه‌وانیه‌کانی: «ئێ‌دوارد ساپێر»، (١٩٢١ز) زمانه‌وانی م‌رو‌ف ناس و «بنیامین و‌ورف»، ١٩٥٦، زمانه‌وان و شاگرد و ژێ‌رده‌ستی ساپێر و تو‌ی‌ژکاری زوانی سو‌ورپ‌سته‌کان و «رای‌رت ا. هال»، زوانه‌وانی ئامریکایی که کتیی «زمان و زمانه‌وانی» نووسی بۆ‌خه‌لکی شه‌قام له‌سه‌ر جه‌به‌رگه‌رای زمان (Linguistic determinism) و هه‌ر وه‌ها بۆ‌چوونه‌کانی دو‌کتور کورشی سه‌فه‌وی، مام‌وستای زمانه‌وانی له ئێ‌ران ئه‌نجا ورو‌ژاندنی باسی می‌ژووی زوان. (١)

د: پشت به‌ستن به‌ روو‌کردی زوانه‌وانی، چه‌مکی زوان بۆ‌ باسه‌تی ئه‌م نو‌یسه‌ره به‌کار ده‌هێنم، هه‌وادارم خو‌ینه‌ری کورد به‌چاوی واقعی زوانه‌وانی سه‌یری ئه‌م باسه‌ بکات، نه‌ روانیی هه‌ر‌مه‌کی ناوچه‌گه‌ری و په‌یلوای ساویلکانه‌ی سیاسی له‌ سه‌ر په‌ره‌نسیی ده‌سه‌لات و تو‌تالیه‌تی زوان، چوونکای خه‌ریکم له‌ سه‌ر واقعی زوانی قسه‌ ئه‌که‌م نه‌ ئاراسته‌یه‌کی تری زوان. رۆ‌چوون به‌سه‌ر می‌ژینه‌ی زوانه‌که‌مان به‌ شی‌وه‌ی زانستی و فره‌ه‌سینگی، ده‌توانی بۆ‌شاییه‌کان و که‌لینه‌ نادایاره‌کانی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردمان بۆ‌ پێ‌تاسه‌ بکات و له‌ ده‌لاقه‌ی واقعییه‌وه، ب‌روانیسه‌ نیازه‌ سه‌ره‌که‌یه‌کانی سه‌رده‌م و داهاتوو و هه‌ندی نیازی رێ‌ب‌دی و ره‌وانی و پسیکۆلۆژیای زوانه‌وانیمان

چاره سەر بکهین و بهواتایه کی تر کاربکهین، تا له ریځای پێناسه ی چه مکی زوانه وه که هه مان پێناسه ی نه ته وه ییه “ بکهینه شاکێله ی به رزی دۆزه رهوا و میژوویه کانهان و به وشیا ری گشتیه وه له ده لاقه ی داهاترودا، به شیوه ی دیمۆکراتیک و فره ده نگه ی پلۆرالیزمی زوانی، زه مینه بو پێکهاته ی زوانی یه کگرتوو – پێوه ری پته و و ده وله مند، فره اهم بکهین. قۆناغیکه ی ئهم وتاره، که باسی ره وتی میژوویی زوانی کوردی هۆرامیه “ به اورود کاریه ک نیوان زمانه کۆن و ناوین و ئیستایه ئیرایه کان و نواندن هه ندی به لگه ی نفیسا ری بو چه سپاندنی میژینه مهندی کوردی هۆرامی و هاته نگه ی ژانری شیعر، وه که یه که ی نفیسا ری زوانی کوردی به تایه ت شیوه زا ری هۆرامی.

الف: پێوه ندی فره هه نگ و زمان:

چه مکی فره هه نگ یان هاوسه نگه ئینگلیزه که ی culture که تایله (۱۸۷۱) که بو هه وه لێن جار له کۆتایی سه ده ی نۆزه هه مدا، سا زی کرد، بوو به ته نها یه که ی جیا که ره وه ی مرو ف و نا ژه ل.

فره هه نگ له م روانگه دا یانی ری و ره سمی ژیا نی گلیترگه یه ک. له م روو کړه دا ده بی تا ک، زانیاریکی ته وتۆ له باره ی «چۆنبوون» و «چۆن ره فشار کړدن» که له و کۆمه لگه دا نه ژی به ده ست بیتی، به پشت به ستن به م ئا کاره، ژیا نی سۆسیایی خۆی به رپوه بیات و بیکاته هه لس و که وت له گه ل تا که کا نی تر دا، له م ره هه نده شدا بیگۆمان پێویستی به هه ندی چه مکی فره هه نگه وه که هونه ر، نه ده بیات، مۆسیقی و... هه یه. ئهم هه لس و که وت و مۆرا له کۆمه لایه تیا نه له نه وه یه که وه بو نه وه یه کی دی له ریځه ی زمانه وه، را گرتۆ ده کری که بو خۆی دا یینکه ری تایه ته ندی نه خشی فره هه نگه ی نه و کۆمه لگه ته. چه شنی روو کړدی فره هه نگه ی هه ر کۆمه لگه یه ک، واته ئاسی پێکهاته ی ری کخرا وه فره هه نگه یه کان، ته نیا فا کتی که بو هه لئا واردنی کۆمه لگه ی پێشکه وتوو له کۆمه لگه ی دوا که وتوو و سه ره تایه ی. کۆمه لگه ی پێشکه وتوو ی سه رده م بو نه وه ی خا وه نی هه ندی دام و ده زگا و ری کخرا وه ی فره هه نگه ی و مه ده نی و

کۆمەلایەتی و رامیاریه، وێرای هەلگری فەرەهەنگی رەسەن، خواوەنی ئەم فاکتە مۆدێرنانەتە کە ئەوانیش لەسەر هەندێ بنەمای نەتەواپەستی و ئایینی و کۆمەلایەتی بونیات نراون.

لە دنیای پێشکەوتووی فرە فەرەهەنگی ئێستادا لە سەر تەماسی ژیار و عەقڵانیەتی مۆدێرن، لە گلێرگەیه کدا کە بێگومان خۆیان بە یەک نەتەو و سەر بە یەک وڵات دەزانن، زوانە کەشیان جۆراوجۆرە. بە پێچەوانەش فرە زوانەش لەم چەشنە کۆمەلگەنەدا، هەمان رەنگدانەووی فرە فەرەهەنگییه، لە هەمان کاتدا قەیران و لە ناوچوونی فرە زوانی بێ یەک و دوو دەبێتە هۆی تەواپەستی و زەوی فرە فەرەهەنگیش. تەواپەستی زوانیک، دەبێتە هۆی داڕپانی پێوەندی فەرەهەنگی ئەو نەتەو و شیوازی ژیاوە کەیان و کۆزانیەووی رووناھی نبووی کۆماری ئەو گەلە و تەنانەت لە ناوچوونی قابیلیەت و توانستی بەشیکی لە مێشکی مێژووەکان، بێرەندەکان پێیانواپە لە گەل تیاچوونی هەر زوانیک پازیک لە دەفتەری مێژووی مێژوایەتیش دەبەستێ. بەلام رەسکەند و فراژووی کردنی زوانی دەبێتە هۆی ئەکتیو کردنی پێوەندی سۆسیالیەکان و هاوژینیکی هاوتەبایانە لە نێواندا. ئەم دیاردەیشە لە سەر پرۆسەی فێرکاری و هاریکاری نێونەتەوویی و دان نان بە (ئەویدی، دیگری) دێتە ئارا و پراکتیزە کەرن. نمونەیی وڵاتی هیندوستانە کە خواوەنی پرۆژەیهکی فەرەهەنگییه بە ناو «پلۆرالیزی زوانی». بە حەشیمەتێکی یەک میلیار د کەسی، سەرچەشتیکە (ئۆلگۆ) بۆ عەقڵانیەتی ژیانی ئێستایی لە نێو وڵاتیکی سەر بەخۆی فرەزوان و فرە فەرەهەنگ ئەویش لە رۆژەڵاتدا. لە یاسای بنەڕەتی ئەم وڵاتەدا، «هیندی و ئینگلیزی» دوو زوانی فەرەمی و رەسمین، ١٨ زوانی سەرەکی و ٤١٨ زوانی، واقعیان هەیە و رەنگەش ئەم پازە زوانانە هەر کام تەنیا ١٠٠٠ کەسی قەسە کەریان هەیە. بە شیوازی یاسای ئەم وڵاتە چێکراوە هەر تاکە کەس و شارۆمەندی کەو مافی هەیە بە زوانە کەیی خۆی گۆ بکات و پارێزگاری لێوە بکات. دەسەڵات کە هەڵبژاردە و نوێنەری یاسایی ئەو خەڵکانەتە، بە ئەرکی خۆی دەزانی لەم پرۆسە فەرەهەنگییه بە باشی بە ئامێری

فیرکاری و راگه یاندن ئەم ھەریژمە زوانییە فەرہ تەر (قەلەوتر) بکات.

لە نێو ناوا کۆمەڵگەیەکی فەرە زوانیدا، کە تەبەعنە خواھەنی فەرە فەرەھەنگیشن، لە سەر رووکردی ھەلبژاردن و تەبابوون، نێت چەشنی زوان و ڕەجەلەك و رەنگی پێست و ناین و... باوی نامینی و دەتوێتەو، توێژی رەسەن و بالّا و مامناوھندی و پلەنزم و کاتی و... رێکەوتن دەکەن و پڕۆسەییك بە ناو «ھاو فەرەھەنگی» لەو کۆمەڵگەدا، ساز دەکەن. خالی گرێدەری ئەم ھاو فەرەھەنگیە و ئەم رووکردە دیمۆکراتیکیەش، بی گومان چەمکی زوانە. زوانە کە دەتوانی لە عەینی جیاوازی و فەرە رەھەندی، گلێرگەییەکی مۆدێرن و پێشکەوتوو بە دوور لە دەمارگژی و دژکاری تەنیا بە دەنگدان، پێکھێنی. ئەم ھەولە ئیستایی و پێشەبرە دەبێتە ھۆی ئەو پێوھندی زمان و فەرەھەنگ لە ئەنژوولۆژییەو (مردم شناسی) بگۆتێزێتەو بۆ پانتایی «زمانەوانی».

رووکردی ئاشتەوایی (زمان و فەرەھەنگ) بوو بە ھۆی گۆرانکارییەك لە چەشنی روانینی زمانەواناندا. لە نیووی ھەولێ سەدەیی بیستەم دا لە بۆچوونەکانی «ئێدوارد ساپیر» - ۱۹۲۱ - و بنیامین وورف - ۱۹۵۶ - دا بە خەستی رەنگی دایەو و بوو بە گریمانەییەکی زمانەوانی بە ناو «جەبرگەراییی زمانی» (Linguistic determinism).

«ئێدوارد ساپیر» پێی وابوو: (۲)

«زوانی ھەر نەتەوێیەك، ئەگەریش ئەو زوانە ھەرچەندە لە روانگەیی مەردوم شناسیەو، دواکەوتووبی، لە ئاستی خۆیدا کەم و بی گرییە. تەنیا جیاوازی نێوان زوانەکان، بۆ چەمک گەلێك دەگەرێتەو کە ئەو بێرپارە، بەو زوانە دەری پێی». تەنیا جیاوازی زوان و لە شێوێ دەربێرن و تەرزێ پەیلوای جیھانیی و اچەرەکاندا (بێژەر).

بۆ نمونە، «رایبەرت. ۱ ھاڵ لە کتیی زوان و زوانەوانیدا» دەلی: «زوانی (ئیسکیمو) کان و (ھاتن تات) ھکان و (ھۆیە سوورپێست) ھکان و (زاپارۆ) و

(شوارا) كه تەنيا خواھەنى سىستەمى عاداتى گوتارين، بى ئەھوى پۆھەندىك نىوان پىنكھاتەى زوان و شارستانىە تدا ھەيىت، ھەك زوانى ئىنگلىزى و ھەرانسەوى كه زوانى دوو وڵاتى پىشكەوتوو جىھان، بەرابەرن و ھىچ جىاوازيەكى ئەوتۆيان نىە». تەنيا جىاوازي نىوان زوانەكان، بۆ چەشنى روانىن و ھەمى وتە بىژانى ئەو زمانە بۆ جىھانى ئۆبژەى دەورووبەر دەگەرپتەو (ئاستى رېژەى زمان). لە نىوہى دووہمى سەدەى بىستەم، مادە ۲ى جارنامەى مافى مەرۆفە بۆ دۆزى مافى زوان تايەتكرائە و ھەندى چەمك لەم دەقەدا بۆ داينكردى ئەم دۆزە گونجراوہ.

زمان داينكەرى چەشنى جىھان بىنى مەرۆفە. لە رووى رووكردى زمانەوہ ئىمە پەى بە ھەندى فاكى فەرھەنگى و رادەى ھەم و دەركى نەتەوہىك دەبەين: بۆ نمونە بە قەولى د. كورۆش سەفەوى: ئىرانى بە گشتى و - كورد بە تايەت، جەخت لە نووسەرى ئەم وتارەى - لە ھەر دە رستەدا، ھەوت كەرەت سۆتند دەخوات، مەردوم شناسەكان دەلێن: ئەمە يانى ئەو كۆمەلگە زۆربەيان درۆزن، يان جىئودان و تۆقاندن و دوعا و نزا، نىشانەى فەرھەنگى خشونەت و توندوتىژىيە».

يان بە كار ھىنانى دەستەواژەى خزمایەتى ھەكوو: كچە ئامۆزا، كورە ئامۆزا، پوورزا، ميمكەزا، خالۆزا و... (دختر عمو، پسر عمو، دختر خالە، دختر دایى، پسر دایى، دختر عمە و پسر عمە) لە لایەن (كورد) و فارسەوہ نىشانەى پابەندى فەرھەنگى خزمایەتى و عەشرەتى ئەم دوو نەتەوہتە، لە ھالىكدا: بۆ ئەم ھەشت وشە، لە ئىنگلىسى دا تەنھا «Cousin» بە كار دەبەن، يانى خەلكى بەرىتانىا چەندان دەرەوہستى پەيمانى خزمایەتى نین. ئەمە يانى جىاوازي فەرھەنگى كە پەيوەستە بە چەشنى ئاخىزگەى واچەكان و تەرزى دەرپرینى زوان.

لایەنكتر كە زمانەوانەكان (بەتايەت رابىرت ا. ھال) بۆ چەسپاندنى چەمكى زمان پىداگرى دەكەن، گرنگايەتى زمانى گوتارە بەسەر زمانى نفىساردا، بە باوہرى ئەوان:

«زمان يانى گوتار و عاداتى گوتارى و ئاخافتن. نويسار، پىنكھاتە و رەنگدانەوہى

وتاره، لانی کهم مروؤ له پانسده هزار تايهک ملوین سال خاوهنی زمانی گوتار بووه، کهچی تهنیا چهند هزار ساله که دهستی به زمانی نویسار کردووه. لهوکاتهوه که نووسین سه ریبه لداوه».

لهم باوه ردها، «نویسار، بریتییه له گروویٹک له نیشانه کان که به دهستی خویمان پینکیان دههیتین، ده توانین بلین دهستکردین، به لأم زمانی گوتار، گروویٹک دهنگه که به نه ندنامه دهنگیه کان دهریان ده برین، به لأم ههردوکیان یهک مدهستیان ههیه، نهویش پیوهندی له گهل دیزانه، به لأم کاربه خشی ههردوو، یه کسان نیه، گوتار زاتی زمانه و نویسار ئامرازیک بز تواماری گوتار».

وهک ده زانین هۆرامی خاوهنی ههندی پتانسیهل و توخگهل و ره گهزگهل زوانیه، خاوهنی ههندی ئیمکانات و وزه ی گوتارییه، به لأم به هۆکارگه لیکی جزراو جزروه له رهوتی میژوودا به باشی نه نووسراوه تهوه و موماره دهی نویساری له سه ره نه کراوه، ئهم چهشنه هیزه وهک: زه خیره ی زوانی له نه ستدا ماوه تهوه و نه یۆته ژیری پی ده سه لاتدارانی سیاسی یان ئوتوریتیه ی زوانی زال. کهچی ده بین له ئاخافتن و پیوهندییه واجیه کاند، به باشی ریژه ی به رزی فره کانس ی نه غمه (کرکه) ی دهنگه کانی، ده بیسین. بنگومان، ئهم پرهنسیه له زمانی هۆرامیدا به تایهت له ژانری شیعردا، ههرد له «گاته کان» ی نه ویستاره بیگره تا شیعی «هورمزگان» (۳) تا «ئورامده نه کان» (۴) و تا بیسارانی و مهولهوی و ته نانهت شیعی هاوچه رخ، گاؤ به گاؤ، پارێزراوه و بوته هۆی نه وه شیعی هۆرامی نه که ویتنه ژیر کاردانه وه ی ئوسلوپی هه ندهران، ده بی وهک خالیکی پۆزه تیف سهیری ئهم دیارده زمانی به کری، ماموستا گۆرانیش له سه ره ئهم دابه هونه ریه زمانی به بو که گه راپیه وه بۆ «نه غمه ی شیعی هیجایی». ئهمه نیشانه ی نه وه نیه که چوون ته واو ژانره کانی پی بنوس نه کراوه، ئیتر له واقیعدا زمان نیه و زاراوه یه. (۵)

لایه نیکتر که زمانه وان - رابیرت ۱. هال له کتیی زمان و زمانه وانیدا - جه ختی له سه ره دهکا، لایه نی سیسته م (نزام) ی زمانه. ههرد زوانیک، له عاداتی گوتار (واچه)

دا خاوهنئ ريساگهليكي جوراوجوره، كه له توخه زمانيه كاندا - له دهنگه وه بيگره تا مؤرفيم و واژه و دهسته واژه و ليكدراوه و رسته و بهياندا، خوي دهنوئي.

وهك ريساگهلي: واچه شناسي (فونولوژي)، ريساي هاوشيني، ريساي ريزماني (سهرف و نهحر)، ريساي سيمانتيك (واتاناسي)، ريساي كاربردي زمان.

بو نمونه له خشتهي ژيره وه، له زاري زارويه كه وه، باري فونولوژي، واتايي، هاوشيني و كاربرد، به راناندن، سي رستهي هاوسهنگ: هورامي و سوراني و فارسي دهخينه بهرچاو، بزاني پرۆسهي ريژهي فره كانسي كر كه كان و ديناميكيهت و بزاوتوويي كاميان بهرتر و نهكتيوتره:

هورامي: نه دالي گيان، كاكه ليم پهي كوي لوا ؟
edale giyan kakelem pey koy liwa?

سوړاني: دايه گيان، كاكم بو كوي چوو ؟
daye giyan kakem bo kiwe Çu?
فارسي: مادر جان، داداشم كجا رفت ؟
mader gan dadašem kuga reft?

بهراوردی ریژه‌ی لاتینی دهنگه‌کان له‌م خشته‌دا:

واج (واچه)	هورامي	سوړاني	فارسي
ژماره	۲۷	۲۲	۲۳
بزوين	۱۲	۱۰	۹
دریژ	۷	۶	۵
بی دهنگ	۱۵	۱۲	۱۳

۱ - له هردوو شیوه زواني هورامي و سوړاني له شەش واچه (واژه، وشه) كهك وهركيراوه.

۲ - بۆمان دەرده کهوئ که رسته هۆرامیه که هم له دهنگی زۆرتەر که لکی وەرگرتوو و هه‌میش ریژه‌ی بزوینه‌کانی زۆرتەر و خاوه‌نی توخ‌ی خیرایی ده‌نگ، شدت صوت (کهرکه) (intensite) یه که توخ‌یکی زوانی نه‌قیستا و سه‌نسکریته. واته توخه‌ی زوانیه‌کانی هۆرامی له هه‌ردوو زوانه که بزوتوووتره. پاشان رسته سۆزانیه که، ریژه‌ی بزوتووویی له فارسیه که پژه.

۳ - باری هه‌ستاری و هیللی ده‌لالی په‌یام نیوان نیره‌ر و وەرگر له شیوه‌ی زوانی هۆرامیدا له هه‌ر دوو رسته که، قه‌له‌وتر و دهرکه‌وتوووتره.

۴ - به‌هوی خسله‌تی هه‌وینی ده‌نگه‌کان، رسته هۆرامیه که، باش‌تر ده‌توانی مشت و مان بکری.

۵ - ریسای هاونشینی و پیکه‌وه گونجانی تاکراچ و وچه و ده‌سته‌واچه و لیک‌دراوی لیریکی هۆرامی له نه‌فسدا، خاوه‌نی نامیان (هه‌وین) ی ره‌گه‌زی زوانی (کهرکه) یه که زۆر و زه‌به‌نده‌یه، که له کرده و ته‌کانیدا، به‌هوی هۆکاری قه‌تیس مانه‌وه له جوگرافیا‌یه‌کی به‌رته‌سکی سۆسیایی و ئاینیدا، نه‌یتوانیوه له ئیمکاناتی ناوه‌کی خۆی که‌لک وەرگری. زوانی هۆرامی ته‌نیا له ئاخاوتنی رۆژانه‌دا و تا راده‌یه‌کیش لایه‌نی نویساری شیعر، توانیوه لانیکه‌می وزه‌کانی بنوینی. به‌لام سه‌دان سه‌د وزه‌یتری هیشتا، له ناخدا ماوه‌ته‌وه و پێناسه و پراکتیزه نه‌کراوه. له به‌شی ره‌وتی میژووویی زمانی هۆرامی هه‌ر له‌م وتاره‌دا ئاماژه ده‌دری به‌م خاله.

۶ - «کهرکه» یان نه‌غمه‌یه‌وه هه‌ماوه ده‌نگ یان نه‌وه هیشوه ده‌نگانه‌ته که له پیکه‌ته‌ی مورفیم و هیجادا، چهری ده‌نگ و موسیقا، درووست ده‌کات و پیکه‌وه نه‌گونجانی بره‌گه کورت و درێژه‌کان نه‌شاریته‌وه و خۆی له‌گه‌ل کیش ناسی هه‌رووزدا، جیا ده‌کاته‌وه و ده‌بیته «کمپوزیسیۆنی شیعر» یان «ریتم» له شیعردا و زه‌مینه‌ی بۆ ره‌خساندنی هه‌ستاری لیریکی ئاماده‌یه‌کات. لیره‌دا له موسیقاره‌ ناوازدانه‌ره‌کان ده‌خوازم، وه‌ک پێشنیاز، ئهم توخه‌ بکه‌نه به‌ردی به‌ره‌ت و هه‌وین بۆ دانانی ده‌زگا‌کانی موسیقای کوردی، وه‌ک «گاه» له هونه‌ر

و موسیقای فارسی، یه که ی پرۆسه که بیته «کرکه» و نوتسه کان، گئاله ریژی هونه ری بکه ن.

چهند فاکت بۆ ریسای زوان وه که جه وه هری ریژمان نیوان زوانی کۆنی ئاویتا و رهوتی زوانی هۆرامی:

– گهردانندی ههرمانه کان و ناوه کان و جی ناوه کان به پی تاک و کۆ و نیر و می، هه لگری باری دۆخه سینتاکسیه کانی زمانه کۆنه ئارییه کانه. هه رله م وتاره دا ئاماژه ده دری به م خاله.

– ریسای واتایی (سیمانتیک) بۆ سازاندنی واتا: له سازه زوانیه کان به پی هه لویستی نیر و وه رگرتی وه رگری په یام و دۆخیکی تاییه ت به هۆرامی.

– ریسای کارپردی: ده نگ له ریچکه ی رسته بۆ ئاستی په یام و واتا: که ئه مانه بۆ خۆیان باسگه لیککی تاییه تی هه لده گرن که پیوسته، دوایی باسیان له سه ر بکری.

– ریسای فۆنۆلۆژی: سیسته می ده نگ له هۆرامیدا، که وه رگرتیه له سیسته می ده نگ له گاتاگان، تاییه تمه ندیکی خۆی هه یه که هه م له شیعردا هه ر له هورمزگان تا باباتایه ر و یارسان و بیسارانی و مه وله وی و سه یدی و شیعی هاوچه رخ، رهنگی داوه ته وه و هه میش له ناخی ئاخافتندا حزووری هه یه، من ئه م توخه م به ناو «کرکه» که پرۆسه که ی له سه ر «خیرایی ده نگ، Intensite و ته کیه، Accent» چی کراوه، نیو دیڕ کردوه و له نووسینه کاندا باسم له سه ر کردوه. ئه م توخه له فره شویندا زوانی کوردی هۆرامی له فارسی و عه ره بی ته نانه ت له کوردی سۆرانی جیا ده کاته وه.

ب: پیوه ندی زوان و ده سه لات:

سیمای هیچ زوانیک یه ک جوړ و یه ک دانگ نامینیتیه وه، له پیکهاته ی زواندا ئال و گۆر له ده نگ و رواله ت دا، روو ته دات. ته نانه ت ئه م ئال و گۆره له توخه زوانیه کاندا، ده بیته هۆی گۆرانکاری. به پی هه ل و مه رجی روو کردی سیاسی، ئابووری، فره نه نگی و کۆمه لایه تیه وه له کۆمه لگه یه کدا که پیشت ئاماژه م کرد، به

نال و گۆری چه مکی زوان، فره‌یه‌ندی فره‌هه‌نگی و فره‌ زوانی ساز ده‌بی (دیمۆکراسی زوان، نموودی ده‌سه‌لاتی خه‌لکی). به‌ چاوکردن له‌م باسه، له‌م پرۆسه‌یه‌دا به‌ په‌یلوی من له‌ دوو ره‌هه‌نده‌وه (زوانی یه‌ کگرتووی - پتوهری) درووست ده‌بی: یه‌ که‌م له‌ به‌ستینه‌ی دیمۆکراسی: دانووستاندن و مشت و مان و فیرکاری و ته‌ماس و ده‌نگی گشتی و رووکردی دیۆکراتیانه به‌ پتی ئاستی تیگه‌یشن و ریزگرتن له‌ هه‌ریمی زوانی ئه‌ویدی، زوانیک که‌ وه‌رگرتی دیالیکته‌کانیزه له‌ ئاوا به‌ کگراوندیکدا، گه‌شه و نه‌شه‌ ده‌کات و په‌ره‌ ده‌ستی و سه‌ره‌نجام ده‌بیته‌ زوانیکی زان و ده‌سه‌لاتدار. دووهم: له‌ریگه‌ی تۆتالیتاریزمی سیاسی و رووکردی پاوه‌نخوازی و دیکتاتۆری ده‌سه‌لاته‌وه، که‌ هه‌موو که‌ره‌سه‌یه‌کی میدیایی و راگه‌یانندن و له‌ ژیر رکیفیدا، شیوه‌زوانه‌که‌ی خۆی سه‌ر ده‌خات و ده‌یکاته‌ زوانی پتوهر، ره‌نگه‌ش ده‌ست بکا به‌ سه‌ر کوتی دیالیکته‌کانیز، یان ئیپه‌تیمایان پینه‌دا. له‌ هه‌ر دوو حاله‌تدا، زوانی یه‌ کگرتوو، درووست ده‌بی و په‌یوه‌ندی به‌ ده‌سه‌لاتی سیاسی، ئابووری، فره‌هه‌نگی، پیشه‌یی و میدیایی و راگه‌یاندنیه‌وه ... هه‌یه. ئه‌نجامی پرۆسه‌ی زوانی یه‌ کگرتوو - پتوهری له‌م گوزاره‌دا ئاوا خۆی ده‌بیته‌وه:

- زوان + ده‌سه‌لات (فره‌هه‌نگی، ئابووری، سیاسی، راگه‌یانندن، ...) دموکراتیک له‌ سه‌ر په‌ره‌نسیی دیالۆگ و یاسای دیمۆکراسی و فره‌هه‌نگی و چه‌ند فره‌هه‌نگی و هه‌لبژارده‌ - یان داسه‌پاو و توتالیتیه‌ و پاوه‌نخواز و تاکده‌نگه‌ و ناهه‌لبژارده‌ و ... - - زمانی یه‌ کگرتوو.

ره‌نگه‌ پرسیار بکری، چۆن ئه‌کری کورد یه‌ک نه‌ته‌وه‌ بی و چه‌ن زوانی هه‌بی ئه‌ی چاره‌نووسی پرۆسه‌ی زوانی پتوهر - یه‌ کگرتوو به‌ کام ئاراسته‌دا ده‌روا؟

۱ - بایه‌خی ئه‌م باسانه‌ ته‌نیا به‌ مه‌به‌ستی ته‌یارکردنی زه‌مینه‌یه‌ بۆ باری زانستی زوان و پێناسه‌ی ته‌وه‌ره‌کانی بۆ ده‌وله‌مه‌ندکردنی شیوه‌زوانه‌کانه که‌ چمان که‌مه‌ینکن بۆ به‌ گۆر کردن و وزه‌به‌خشی و قه‌له‌وه‌کردنی فۆرماسیۆن (تان و پۆ) ی زوانی یه‌ کگرتوو. پێش له‌ کایه‌ سیاسیه‌کان، فاکتۆریک و تیشکه‌هاوژێک بۆ ده‌وله‌تی

۲ - مادام پېداگری زوانه وان له سهر پاراستنی واقعی سهر به خزی زوانه، زوانیش پټو نډیه کی عهقلانی له گهڼ فدره نگی مرؤ و چه مکی مرؤ ناسی و زوانی ناخافن دا هیده، هدر زوانیکیش خاوهنی سیسته می زوانه وانی تاییه ته و مافی هه بوونی سهر به خویشی بهو به لگانه که ئاماژه پېدا، پاریزراوه. زالبوونی چه مکی دهسه لآت - چ داسه پاو و توتالیه بیت، چ هه لژارده و یه کیوون و ته بایی - که زوانی زان (غالب) یان بلین (یه کگرتوو) درووست ده بی، سینگه کان کراوه، ئیتر نیازی به ده مارگرژی و دردونگی و شیمانه کردن و ئالز کردن و پاشا گهردانی زوانی و ته ماوی کردنی نیشتمانپه روه ری و ئازاوه ی کۆمه لایه تی و چه واشه کاری سیاسی نییه. له جیهاندا نمونه ی بهرچاو هیندوستانه که باسمان له سهر کرد یان دیمو کراسیتی زوان له ولاتی سویسرا. رابیرت. ۱. هال له کتیی زوان و زوانه وانیدا، له م باره وه ده لی: «سویس ولاتی که ها ولاتیان و خه لکی شه قام وه ک باقی خه لکانی ولتانی تر، نیشتمان هه ی خویان، خوش دهوی، له هه مان کاتدا به چوار شیوازی جوراوجور، ده ته خافین، بی ته وه ی دژبه ری نه ته وایه تی سازبکات. رهنگه له ولته دا ته مه تاکه به لگه یه ک بی. بز چه سپاندنی نیشتمانپه روه ری و پاراستنی شاکیله ی زوانه که یان». ته مه له ولته پیشکه وتروه کاندایانی: دیمو کراسی زوانی

لیره دا من نالیم هورامی و کرمانجی (خوار و ژور) و... دوو یا چند نه ته وه، به لام رام ته وه یه که به پی ته و فاکته زوانه وانیانه که دهرم خست، بی ته وه ی گومان و دردونگی له دژبه ری نه ته وه یی بکریت، هورامی له (سهرخان) ی زوانه که دا، چ له باری زانستی واقعی زوانه وانی سهرده مه وه و چ له باری میژوویی و ره چه لکناسییه وه (زبان تاریخی) چ له باری ریژمانی و پیکهاته ی ره گناسی هندی له توخه زمانیه کان، که پاشماوه ی وتاره که له ته وه ره ده ویین، له گه ل سورانیدا جیاوازه - بز وینه له ریژمانی سورانیدا، ناوه کان و راناوه کان و کرداره کان، به پی ئیر و مییان، گهردانه ناکرین، هندی دهنگ له هورامیدا هیه به لام هاوسه نکه که ی له سورانیدا

بەرچاوناكهوئى: (د) له وشهئى: نه‌دا، نه‌يا (دايك) و گه‌لاى (گه‌ده) يان ره‌گناسى
 توحى وشه‌گه‌لى «مه‌تبه، مازى، كه‌رگه، هه‌شه، تاته، ژهره‌ژ، مووساى مووسوو،
 ماراى، هه‌وه‌ر، هه‌رمان و ره‌نگه سه‌ده‌ها غوونه‌ى تريح ...» له گه‌ل هاوسه‌نگه
 سوورانيه‌كه‌ى «پوور، پشت، مريشك، ورج، باوك، كه‌و، نه‌خه‌وم، شكاندن،
 كاسه‌وكه‌وچك، كار و...» به كام ريساى زمانه‌وانى، ده‌نگ و توحى ئه‌م واچه و
 ده‌سه واچه‌گه‌ل ليك نزيك بكه‌ينه‌وه، كه له يه‌ك ته‌بار و له يه‌ك ره‌چه‌له‌ك و له يه‌ك
 ره‌گه‌ز بچن - ره‌نگه له داهاتوودا توحه‌گه‌ليكى زوانى پيناسه بكرين و جه‌خت بكه‌نه
 سه‌ر هاوته‌بارى ئه‌م شي‌ره‌زوانانه و ئه‌م گرهمانه‌ى ئيمه ره‌ت بكاته‌وه - . ئه‌لبه‌ت من له
 (ژېرخان) ى زوانه‌كه‌دا كه برتييه له ناخوداگاي كوئى و نه‌ته‌وه‌يى، هاومالئى و
 هاوخيزانئى نه‌ندامانى بنه‌ماله‌ى كورد به گوران و سوران و كورمانج و زازا و
 چي‌ته‌وه ... نكولى و حاشا ناكه‌م. به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌مانه وه‌ك واقع كه له گه‌ل ئه‌م
 زوانه هه‌نووكه‌يه‌دا ئه‌ژين ده‌بين له فره ريساى زوانه‌وانيدا جياوازن، ده‌يا
 هه‌ولبدرئى بۆ پيناسه‌كردنى ره‌هه‌نده مي‌ژوويه‌كانيان، هه‌ول بديرت بۆ كو‌كردنه‌وه‌ى
 توحه هاوبه‌شه‌كانيان، بۆ دارپشتنى تيشكوئى هه‌مه لايه‌نه‌ى هه‌يكه‌لى هنديسي زوانى
 كوردى له سه‌ر قه‌واره‌يه‌كى يه‌كه‌رتووى جوغرافيايى ... هاوفه‌ره‌ه‌نگى
 (ئاره‌زووشاريك بۆ كورد).

ج: ره‌وتى مي‌ژوويى زوانى كوردى هورامى:

١ - پيش ئيسلام:

نزيك به ١٠ تا ١٥ هه‌زار سال به‌ر له زايين، له سه‌ر زه‌ميينى (ئارى) كاندا، ئال و
 گو‌رپى كه‌ش و هه‌وايى روويداوه. له‌و چاخه‌دا، كاتى سه‌ه‌ولبه‌ندان و ته‌نانه‌ت كاتى
 لي‌تره بارانه به‌ گو‌ژمه‌كان كه ونارى نه‌ده‌دا كو‌تايى پي‌دئى، دؤخى وشكيتى دپه
 پيشه‌وه كه تا ئيستاش به‌رده‌وامه. له ئاكامى كه‌م بوونه‌وه‌ى باران ئاوى رووباره‌كان و
 چۆمه‌كان، ئاسايى بوونه‌وه. مرو‌فئى به‌ر له مي‌ژوو كه له ئه‌شكه‌وته‌كاندا، په‌ناى
 گرتبوو، هاته پي‌ده‌شته‌كان و سه‌ره‌په‌ناى بۆ خوئى درووست كرد. هه‌لكو‌لئى

ئەشكەوتەكانى «پىدە» لە كېۋەكانى بەختىارى لە باكوورى رۆژئاواى شووشتەر ئەم وتەبە دەچەسپىنى. ئەگەرچى ھېشتا بە شېۋەى عەمەلى و بەربىلاۋ كارى ھەلگۆلىنى كۆتىنەناسى لە ھۆرامان نەكراۋە، شوپنە مېژوۋىيەكان زۆربەيان دەسنەخواردە ماونەتەۋە، بەلام بە پى ھەندى وتەى مېژوۋناسان، ھەر ئەو كارانەى كە كراۋە دەتوانى، جەخت بكاۋە سەر ھەۋەلەين دياردەى يەك جى نشىنى و گىرسانەۋە، و سەرپەنا درووسترگىردن و دەست بردن بۆ سروشت و دروستگىردنى كەرەسە لە بەرد ... دەسپىكى ھەۋەلەين ناسزى ژيان و ژيار و شارستانىت، لە ھۆرامان.

ئەو بەلگەنەى كە لە چاخى پىش مېژوۋ لە ئاقارى ھۆراماندا بە جىماۋن چەند ئاسەۋارى مېژوۋىيە كە ئەۋىش زادەى ئەو ھەۋلە توپزەۋانپانەتە كە تا رادەيەك لە زەمىنەى كۆننە ناسى ناۋچەكە كراۋە. تەپۆلكەى (تپانە) لە ۲۶ كىلومەترى رۆژاۋاى كامياران بە ھۆى كەشقى پارچە سوفالى نەخشىكاراى پىش لە مېژوۋ دەتوانى بايەخىكى ھەرە زۆرى ھەبى بۆ ناسىنى بارى ئارگىپۆلۇژى ھۆرامان و ناۋچەكە. مېژوۋى ئەم پارچە سوفالگەلە دەگەرپتەۋە بۆ ھەزارەى چوارەم و كۆتايەكانى ھەزارەى پىنجەمى پىش زاين، يانى ھەوت ھەزار سال بەر لە ئىستا. ھەرۋەھا تەپەى (توبرەريزە) لە يەك كىلومەترى باشوورى كامياران بۆ ناساندنى چاخى (مىس)، يان نووسراۋەى (كەتپىيە) ى (تەنگىۋەر) لە ۵۰۰ مەترى گوندى تەنگىۋەر ھەر لە ناۋچەى كامياران كە سەر بە ھۆرامانە، ئەم نووسراۋە بە خەتى مېخى و زوانى ئاشوورى نووسراۋە و شەرحى يادگارەكانى پاشاكانى ئاشوورە كە پەيتا پەيتا ھېرشيان كىردۆتە سەر ھۆرامان، لە وتارى لىكدانەۋەى (ئورومون) ئاماژەم داۋەتە ئەم كارەساتە. قەبالە (بىنچاخ) ەكانى ھۆرامان پاشاۋەى چاخى ئەشكەكان كە بايەخىكى ئەوتوپان ھەيە بۆ روونكردنەۋە ھەندى چەمكى زوانەۋانى و بارى بزاڧى نووسىن و ژيار لە ھۆرامان ھەر لەم وتارەدا ئاماژەيەكيان ئەدەيى.

ئەشكەوتى (شانەدەرى) كۆنترىن ئاسەۋارى بە جىماۋى نىشتەجىپوۋن و روونكەرەۋەى فەرھەنگ و شارستانىيەتى ئەو مروڧانەتە كە لەۋىدا ژياۋن، بە گىشتى

به گوێرهی ناوه‌ڕۆکی ئەم ناسەوارانه میژویی و کۆزینە ناسییە، لەم چاخەداپە کە مەژۆ پێدەنێتە چاخێکی ژبانی ترەوه، بە تاییەت ئەو شوێنە ی کە بە رۆژەهەڵاتی ناوه‌راست ناوی دەرکردوو، هەر لە سەرەتاوه، جیگای لانکەو سەر هەڵدانی زۆریە ی شارستانیەتەکان بووه وەك: بابیلیەکان، ئاشووریەکان و ئووریەکان، عیلامیەکان، مادەکان و گووتیەکان و لوولویەکان، مانانیەکان و...» (٦) کە بێنگومان ئەم پێنج شارستانیەتە ی دوایی، کورد بوون و هۆرامانیش بێشکە ی شارستانیق کوردستان بووه.

به وتە ی میژوو نووسان، «تا سەرەتای هەزارە ی بەر لە زاین لە رۆژئاوای ئێران (کوردستان) به عیلامی قسەیان دەکرد. لە بارە ی میژووی زمانی مادەکانەوه، بە داخەوه جگە لە چەن هەلکۆلێن، لە تەپە ی حدسار (نزیک دامغان) و تەپە ی «گیان» نزیک نەهاوێند، تەپە ی سیلک نزیک کاشان و گوێ تەپە نزیک ورمی، بەلگە گەلێکی تر بە دی ناکرێ». (٧)

کۆنرین نامازە گەلێکی میژویی به دوو نەتەوه ی ماد و پارس، لە سەڵنامەکانی یەکیك لە شاکانی ئاشووردا هاتوو کە لە سەفەرە جەنگییەکانی خوێ لە ناوچە ی «زاگروسی» لە گەل مادەکان، تیک هەلچوووه. (٨)

لە سەڵەکانی ٨٤٤ و ٨٣٦ پ. ز، بەم دوو نەتەوه «پارسرا» و «مادای» وتراوه. پارسەکان و مادەکان خزمایەتییان پێکەوه بووه «لەسەدەکانی حەوت و هەشتی پ. ز به پێی گەشە ی جوغرافیایی، هەریمی زمانی مادیش پەرە ی سەند. هەر ئەم خالە بوو به هۆی یە کەگرتەوه ی خێلەکانی مادەکان». (٩)

مورتەزا راوهندی لە میژووی کۆمەڵایەتی ئێران بەرگی یە کەمدا، لە بارە ی (دەولەتی ماناکانەوه) دەلی: «قەومی مانا کە ناوهندی حکوومەتەکیان، کوردستان یان لە پێدەشتی باشووری گۆمی ورمی بووه».

«ریچارد فرای» به چاو کردن لەو سەرچاوه ئاشووریەکان، لە بارە ی

مانناكانهوه ده‌لی:

«ماننا، نته‌وه‌یه‌ك یان پٚكهاته له چهنده‌ته‌وه و هۆز و خیل بروه، كه له نووسراوه و هه‌لكتراوه‌كانی «نۆزارتۆ» به‌یه‌ك ده‌ولت یا پادشا ده‌یان ناسن. زمانه‌كه‌شیان ره‌نگه به عیلامی بووبی به‌لام هیشتا روون نه‌كراوه‌ته‌وه».

له شتوومه‌ك و كه‌ل و په‌لیك كه له ئاسه‌واری كۆینه‌ی سه‌قزدا به ده‌ست هاتووه، پێشاندهری ئهم خاله‌ته كه فهره‌نگ و شارستانییه‌ی مادی ده‌وله‌تی ماننا له ئاستی شارستانییه‌تی «نۆزارتۆ» دا بووه، كه له باكووری و له ئهرمه‌نستانی ئهم‌مێۆ، حكومه‌تیان كردووه. ماننایه‌كان به‌یه‌ك‌گرتویی له‌گه‌ل هۆزه‌كانی تری مادی كه هه‌موویان كورد بوون، له‌تواندنه‌وه‌ی ئاشوریه‌كان و گرتنی «نه‌ینه‌وا» رۆلێکی تاییه‌تیان بووه.

«گه‌زنه‌فون نووسهری یۆنانی له‌كتیبه‌كه‌ی خۆیدا (گه‌رانه‌وه‌ی ده‌هه‌زار یۆنانی) دا ناوی له‌كورد بردووه، له‌كه‌تیبه‌كانی ئاشوریه‌كانیشدا ناویك له «كورد، كوردۆ» براوه. له‌كتیبه‌په‌هلوی «شاره‌كانی ئیران» یش ناویك له «كوهیارانی كوردۆ» كه هه‌ر به‌كوردان ئه‌وتری، براوه. (ته‌به‌ری) ده‌لی: «ئهرده‌شیری پا‌ه‌كان له‌كوردانی «بارزنگی یان به‌رزنجی بروه و كورده‌كانی بارزنگی یا بارزنجیان و بیزه‌نجان كه به‌رواله‌ت یه‌ك زاراوه‌یه‌ تا ماوه‌یه‌كی زۆر پاش ئیسلام له‌ده‌قه‌ری «فارس» دا نیسته‌جی بوون». (١٠)

و هه‌ر وها «ابن خرداد به» و «ئسته‌خری» یش به‌ته‌سه‌ل باسیان له‌سه‌ر كردووه. «كوردۆ» به‌زمانی ئاشوروی به‌مانای ئازا و لی‌هاتوو هاتوو و له‌یه‌كێك له‌كه‌تیبه‌كانی سرجون ملك ئاشور كه به‌خه‌تی بزماری ئاشوروی وشه‌ی «كوردۆ» یان «كاردۆ» هه‌ر به‌و مانا هاتوو و دووریش نیه‌ كه وشه‌ی «گورد» به‌مانای پال‌ه‌وان و لی‌هاتوو هه‌ر له‌م ره‌گه‌یی». (١١)

له‌په‌شه‌كی لوغت نامه‌ی دێه‌خودا دا، (زبانها و له‌جه‌های ایرانی)، دكتر احسان یارشاطر ده‌لی:

«زوانه کۆنه ئیرانییه کان، گروویک له زمانه هیند و ئورووپاییه کانن که له گهـڤـ ویدا خزمایه تیان ههیه، رهگی نهم زمانانه زمانیکه که به زمانی کۆنی هیندییه کان نزیکایه تی ههیه. زمانه هیند و ئورووپاییه کان بریتین له: هیتی، هیند و ئیرانی، ئهرمهـنی، بالقی، ئیسلاوی، ئهـلبانی، یۆنانی، تراکییهـیی، سهـلقی، لاتینی، تهـخاری، ژرمهـنی و...»

زوانه هیند و ئورووپاییه کان که «ئاریایی» یشیان پی دهوتری، زمانیکه که نیتوان رهچه له کی ئیرانی و هیندی هاوبه شه، دوو به شی سه ره کی ههیه: زمانه هیندییه کان و زمانه ئیرانییه کان.» (١٢)

زوانه ئیرانییه کان، له ناوچه یه کی به ربلاو له باشوور به کهنداوی فارس و ده رای عه مان و له رۆژئاوا به نیتوان چۆمان (بین النهرین) و ئهرمهـنستان و له باکوور به کیوگه لی قه ققاز و ساری ئاسیای ناوهـندی، پیکهاتوه. له رۆژ ههـلتیشه وه سهـراسهـری ئهـفغانستان و به شیک فهـلاتی پامیر تا نزیکه چۆمی سهـند.

زوان و زاراوه ئیرانییه کان ناوا پولین ده کرین:

– زوانه کۆنه ئیرانییه کان

– زوانه ناوینه ئیرانییه کان

– زوانه ئیستایه ئیرانییه کان

١ – زوانه کۆنه ئیرانییه کان:

الف) پارسی باستان: به لگه، که تیهه کانی شاهانی هه خامنشی (٣٤ – ٥٥٩ پ ز) کۆنترین (ئاریارمه نه) باوه گهـوره ی داریوشی گهـوره (٥٨ – ٦١٠ پ ز) و تازه ترین له وه که تیهـانه: له ئهـردهـشیری سیهم (٣٣٨ – ٣٥٨ پ ز) که تیهـی داریوشی گهـوره له بیسترون (نیتوان هه مهـدان و کرماشان) به خه تی بزما ی.

ب) زوانی ئافیسـتا:

زوانی ئافیسـتا، زوان و خه تی کتیی ئافیسـتا، ئاخیرگه که ی رۆژئاوا یان رۆژ ههـلتی ئیرانه! ؟ – رۆژ ههـلتی یان رۆژاوا یی بوونی نهم زوانه باسی زۆری له سهـره،

هەندى پێیان وایه له رۆژهه‌ڵاتی ئێران واته خوراسان، سه‌ربه‌ه‌ڵداوه و هه‌ندى‌کیش ئەم په‌یلوايه رهنده‌که‌نه‌وه، به‌لام گرنه‌گ بۆ ئیمه‌ی کورد پێکهاته و تان و پۆی زوانه‌که‌یه که به پێی توێژینه‌وه‌ی زوانه‌وانه بۆ لایه‌نه‌کان به به‌راوردی توخه‌ زوانیه‌کانی ئیستای زوانی هۆرامی له گه‌ل ده‌قی نه‌ویستادا چه‌سپاوه که زوانی کوردی هۆرامی پاشماوه‌ی ئەم زوانه‌ته، که واته لانکه‌ی ئافێستا و زهرته‌شت بۆ گومان، ده‌بیته رۆژا‌وا‌ی ئێران یانی کوردستان، به به‌لگه‌ی میژووبی و زوانه‌وانی روونیش کرایه‌وه که جوگرافیا‌ی مادستان هه‌مان کوردستانی ئیستا ده‌گرێته‌وه، بۆیه‌کانی هه‌ندیک له زوانه‌وانه‌کان پێیان وایه زوانی مادی هه‌مان زوانی ئاوێستایه و له خواره‌وه ئاماژه ئه‌ده‌ینه ئەم په‌یلوايه.

ئافێستا کتیی ئایینی زه‌رده‌شت، سه‌ره‌تای ده‌گه‌رپته‌وه بۆ پتر له هه‌زار سال پێش له زاین، که له پێنج (هه‌سک) یان به‌ش پێکهاتوه:

١ - یه‌سنا ٢ - یه‌شته‌کان ٣ - ورده ئافێستا ٤ - وایسپه‌رد ٥ - وه‌ندی‌ودا
یه‌سنا: له قامووسدا به مانای سه‌روودی ستایش و ئاهه‌نگی جه‌ژن و شادی هاتوه و له دێر زه‌ماندا، گاتا‌کان به‌شیک بوون له یه‌سنای نه‌ویستا و له هۆرامیدا کرکه‌ی «یه‌سه‌ یه‌سه، یه‌زن یه‌زن» گۆرانییه‌که که ده‌وترپته‌وه و به‌ره‌یتانه‌وه‌ی هه‌مان دروود و ستایش و شادی ژیا‌نه. ئه‌گه‌رچی به‌چه‌شنیکی شاد و چه‌پله‌ریزان ئەم نه‌زمه له لایه‌ن گۆرانیبێژانه‌وه ده‌وترپته‌وه، به‌لام له بنه‌مادا گرێدراوه به هه‌مان ده‌ربه‌رینی سۆز و شادی (توخه‌ی کرکه) و راز و نیازى ئایینی زه‌رده‌شته‌وه و وه‌ک تۆره، میرات و که‌له‌پوور له‌م که‌لتوو‌ره‌دا ماوه‌ته‌وه و پارێزراوه.

سه‌روودی گاسه‌کان (گازه) سه‌روودگه‌لیکی ئاهه‌نگدارن، له سه‌ر فۆرماسیۆن و پێکهاته‌ی شیعرى هێجایی، که له واقیعدا ده‌بنه‌ کۆنترین و ره‌سه‌نترین پاڤێک له یه‌سنای نه‌ویستا، به‌ر له نووسینه‌وه‌یان و گه‌له‌بوونیان له نه‌ویستادا، له لایه‌ن گۆرانیبێژان و سه‌رانچه‌رانه‌وه «گوسان» ه‌کان، و تراونه‌ته‌وه و ده‌ماو‌ده‌م و سینگ به سینگ گه‌یشته‌و نه‌ته‌ نه‌وه‌ی دوا‌روژ تا ده‌گاته ئەم نه‌وه‌یه که ئیستایش له‌سه‌ر زاران

گۆڭدەكرٲن، بەلّام ناوونیشان و شەككى تریان بۆ ديارى كراوه و بە «هۆرە» و «سپاوچەمانە» و «لاوژە» و «لاوك»... نيتوزەدكران و ئىستائش لە قاموسدا پارٲزەرى هەمان واتا و هەمان پەيامى كۆن.

يەسنا برىتيە لە ٧٢ بەش (فەسل) كە بە هەر فەسلێكيش پٲدەوترى «هات». ١٧ هات لەم كۆمەلە، گاسەكان پٲكدٲن لەم پٲنج بەشەدا:

الف) هاتى ٢٨ تا ٣٤ ب) هاتى ٤٣ تا ٤٦

ج) هاتى ٤٧ تا ٥٠ د) هاتى ٥١ ه) هاتى ٥٢

كە ئەم هاتگەلە بە شٲووى خوارووه ريزبەند دەكرٲن:

١ - اهورنودگات ٢ - اشتودگات ٣ - سپنمدگات ٤ - هوخشزگات ٥ -

وهيشتوايشت گات

«سروودگەلى پەنجگانەى گاتا بە شٲوويه كى رهوشمەند، گلّالە كراون كە لە دەقە وەرگٲراوه كاندا، وٲراى گلّالە بوونى لەسەر يەك رهوش، باس لە فرە چەشنى واتايى و هەلسووكەوتى زەرەدەشت دەكات. جار هەيە زەرەدەشت لە حالى بانگهٲشت و مۆچيارى خەلكدا، دەنوٲندرى. جاريش هەيە لە حالى نزا و پارانهوه و نوٲز كردندا. يان بە توانج و لۆمە، بۆ نهياران. لەحنى سروودەكان، جار هەيە، مۆچيارىكەرانه و فٲركارانه يە و جاريش هەيە حەماسى و پەلاماردەر. بەلّام لەهەر حالدا، خواوەنى ريتمىكى مۆچياركەر و وشياركەرەويه.

ج) زوانى مادى:

زوانى رۆژئاواى ئيران و كوردهكان و بنەمالەى مادەكانە، لە سالى (٨٣٥ پ. ز) لە كەٲبەكانى ناشور ناو لە زوانى مادى براوه، وشەگەلىك لەم زوانە لە نٲو زوانى يۆنانى و لاتىنى دا ماوهتەوه. د. جەمال رهشيد لە ليكۆلٲنەوهى زمانەوانى ولىتى كوردهوارى ل. ٣٦/٣٥، پٲرايە: «لە سەرەدەمە كۆنەكاندا هۆزەكانى ماد، كە لە لاينە (هٲرۆدۆت) هوه نٲوەكانيان تۆماركراوه و هەر وەها هەمان گرووپە نٲوئش لە نووسنە مٲخىيەكانى بٲستووندا دووپاتكرارنەتەوه ئەوهى بۆ روونكردين كە هۆزى

(ماگ، ماد) هکان له ناویاندا سەرپەرشتی لایەنی روحي نێو هۆزهکانی تریان کردووه. و ئهو بیر و باوهڕه پێرۆزه کۆژانهی هۆزهکانی هیند و ئوروپایی به نیوی (ماگ) ی مادهکانهوه له کاتیکی درهنگدا تۆمارکراوه، ئهگەر ئهو نووسینانهی ئافێستا له باره ی مادهوه راست بن، دهبیست زوانی ئافێستا (به تایبەت گاتاکان) به زوانی ماد بزانین. به پێی تۆمارکراوهکانی پاشایانی ئاشوور دهتوانین به روونی ئاگامان له بڵاوبونهوهی ئەم هۆزانه و له گەڵ نیوی سەرۆکهکانیان بێت، و کههرهسهیهکی زوانی زۆری تیا به، بهم جۆره پێویست ناکات به شوێن زوانیکی (مادی) تایبەتیدی بگهڕێن، که به هیچ جۆرێک توانای دهستکهوتنی نییه، چونکه وادیاره زوانی تۆمارکاوی مادی که ئەمپرو له بهرهستدایه، تهنها زوانی ئافێستایه». نووسەر له درێژهدا دهڵێ: ئەمەش ئەمە ناگهیهنی که مادهکان شیوهیهکی دی یان نهبووه. به تایبەتی ئهو شیوهیهی دهسهڵاتدارانی ئیمپراتوریهتی ماد، مه سهدهو نیوێک له کارگێڕی دهولهتهکهیان به کار هاتووه، بهلام له بهر ئهوهی زوانی ئافێستای کۆن چهند دهقیکی خزمهتکاران و پارێزراوان (له گەڵ ئەوهشدا گۆڕینیکی دیاری به سهردا هاتووه کردار و ئامرازانهی زوانی ئافێستا که به ڕنگای پێرۆزی یان له کوردیدا ماونهتوه و پێوهندیان به شیوهیهکی زوانی (ماد) یهوه ههیه، دهبیست کهوتیبته ژێر کاریگهری زوانانی پارس و پالەوی ساسانی. هەر وهکوو دیاکۆنۆف دهڵێ: ئەم زوانی ئافێستایه گرنگترین زوان بووه له مادی کۆندا، بابەخی بووه و پێوهندی به زوانه هیندوئوروپاییهکانهوه ههبووه، و نابێت ئەم زوانه به زوانی پارسی دابنرێت، که زانراوترین زوانی ئێرانیه.

ئهو تیکهلاویهی وشه نێوان مادی و پارسی دا وایکردوه به یهک زوان بزانرێن. له راستیدا زوانی پارسی کۆن (ههخامنهشی) زۆر سوودی له زوانی مادی وهکوو زوانیکی ئایینی پێرۆز بینیوه، چونکه ههه له سهدهی ههشتمی پ. ز مادهکان دهسهڵاتدارتی خۆیان به سه ناوچهکانی رۆژاوی ئێراندا نواندوه، له پال ئهوهی که زوانی ئایینی بووه و پاشان بۆته زوانی ئیمپراتوریهتی ماد.

بهلگهی بهرچاو لهم زوانه له ئاسهوار ی ههخامنهشیدا ماوهتوه وهکوو:

Xsayiay (شاه) Vazraka (گه‌وره، بزرگ) Baxtris (باختر، بلخ) Mitra (مهر)، zure (زوره، زوری، برازمن (پروژ)، Baga (خودا) که هندیکیان له ناو زوان کوردی ئه‌م‌پ‌ۆ‌دا به‌کار دین.

زوانه کۆنه ئێرانییه‌کان (به تایهت هۆرامی) له گه‌ل زمانی کۆنی هیندوستان، زمانیکه که سرووده‌کانی «ودا» ی Veda پینوسراوه خزمایه‌تیه‌کی ئه‌وتۆی هه‌یه، زۆربه‌ی کردار و پاشگر و پیشگره‌کان و وشه‌کان وه‌کوو یه‌کن.

بۆ غه‌ونه ئاماژه ده‌که‌ینه ده‌ ژماره‌ی ئه‌وه‌لی سانسکریت و ئه‌ویستایی و سۆرانی و هۆرامی ئیستا له‌ نازه‌ری کۆندا: (پروانه وتاری جوگرافیای سه‌ره‌له‌لانی دیالیکته‌کان و... له‌م کتیه‌دا)

ریژمانی زوانه کۆنه ئێرانییه‌کان (به تایهت هه‌ورامی) له‌ گه‌ل زمانه کۆنی هیندی و ئوروپایی خالگه‌لی هاوبه‌شی هه‌یه به‌لام له‌ گه‌ل ریژمانی ئیستای فارسی جیاوازی به‌رچاوی هه‌یه.

بۆ وینه له‌ زمانه کۆنه ئێرانییه‌کاندا، له‌ گه‌رداندنی کرداره‌کان (صرف افعال) و ناوه‌کان و جی ناوه‌کان زه‌مینه‌یه‌کی به‌رب‌لاو و تایه‌تی و جیوودی هه‌یه. له‌ ریژمانی هه‌ورامیشدا هه‌ر وه‌ها.

گه‌رداندنی ناوه‌کان بۆ نیر و می:

هۆرامی سۆرانی

کوره‌که ناماوه کوره‌که هاته‌وه

کناچه‌کی ئامینه‌وه کهچه‌که هاته‌وه

ئا گاوه له‌وه‌ریای له‌وه‌ریۆ ئه‌و گا ده‌له‌وه‌ری

ئا گاوی له‌وه‌ریای له‌وه‌ریۆ ئه‌و مانگا ده‌له‌وه‌ری

که‌رگه‌کی دانی وهرۆ. مریشکه‌که دانه ده‌خوات

که‌له‌شیره‌که دانی چنۆ. که‌له‌شیره‌که دانه ده‌چنی

فارسی: پسره آمد، دختره آمد

آن گاو نر می چرد، آن گاو ماده می چرد
مرغ دانه می چیند، خروس دانه می چیند
سهرنج:

– ده‌بین له‌فارسی و کردی سۆرانیدا، ئەم رەگەزەزمانیە – پێکەوه گونجانی نێر
و می –، ئەگەرچی لە یەک خێزان، پێرەو نەکراوە.

– لەوهرپای له‌وه‌پێو، رەگەزێکی سەر‌به‌خۆیە، نیشانه‌ی بە‌رده‌وامی کرداره‌که له
خۆیدا، بە‌لام، ئەله‌وه‌پێو، هاوسەنگی (می چرد) ه له فارسیدا.

۲ – زوانه ئاقینه ئێرانییه‌کان: (سه‌ده‌ی چواره‌می پ ز)
ئەم جۆره زوانانه له‌سه‌ر ئە‌ساسی لێک‌چوونی ده‌نگ و رێژمان و واژه به‌ دوو
جۆر دابه‌ش ده‌ک‌رێن:

الف) ده‌سته‌ی رۆژناه‌ی (ب) ده‌سته‌ی رۆژه‌لاتی

زوانی کۆنی فارسی و ئە‌وێستایی و مادی و فارسی نا‌فین (په‌هلە‌وی) و پارتی و
فارسی هاوچه‌رخیش سه‌ر به‌ ده‌سته‌ی رۆژناه‌واین. و هه‌ر وه‌ها زمانی ه‌ژرامی له‌و
گرووپه‌ زوانیه‌ته. به‌ لام، زمانی سغدی، سکایی، خواره‌زمی، اسی سه‌ر به‌ ده‌سته‌ی
رۆژه‌لاتن.

زوانی پارتی، ئە‌م زوانه به‌ پێی وتە‌ی زوانه‌وانان، زوانی قه‌ومی پارتە له
قه‌ومه‌کانی باکووری رۆژه‌لاتی ئێران، زوانێکه که له‌ چاخێ ئە‌شکانیه‌کاندا، باو
بووه، له‌م زمانه‌ دوو ده‌سته ئاسه‌وار به‌ جی‌ ماوه: یه‌کی‌ که‌ به‌ خه‌تی پارتی که‌
رێنووسی‌که له‌ ئارامی، و هی تر به‌ زوانی مانه‌وه‌ی و رێنووسی مانه‌ویه که له
رێنووسی سووریانییه‌وه گیراوه.

زۆریه‌ی هه‌لک‌تراه‌کانی شاهانی ساسانی، وێ‌پ‌رای به‌ زمانی فارسی نا‌فین به‌ زمانی
پارتیش نووسراون و هه‌م به‌ زمانی یۆنانی. کۆ‌ن‌ترین ئە‌م ئاسه‌واره، قه‌واله‌کانی
ه‌ژرامانه که‌ بۆ ساڵه‌کانی ۸۸ و ۲۲ و ۲۱ ی پ ز ده‌گه‌رێته‌وه، له‌ چاخێ
«فه‌راتیش» یان فه‌ره‌ادی چواره‌م، که‌ سی‌ دانه‌ پێست بوون ساڵی ۱۹۰۵

دوزراونه ته وه له تنگیه ږی ژاوه رۆ له لایه د دوکتور سعید خان گه یونه ته دهست
 پروفیسور «ئیلیس منس E. H. Mins و کاولی A. Couley، ئه م قهوالانه، له باره ی
 کرین و فروشتن و مامه لوه بووه، که هه م ناوی کپار و هه م ناوی فروشه ر و ناوی
 شاهیدان، نووسراوه. ئه و قهوالانه، به پښی و ته ی د. پ. خانله ری، محمه د ئه مین
 هوږامانی و دوکتور جه مال ره شید، به دوو زمانی یونانی و په هله وی وه رگرت له
 نارامی (هوژواریش) نووسراون که هه ندی واژه و دهسته واژه ی هوږامی ئیستای
 تپدايه:

وه کوو: مه ی وان، زه پښ، زه پ = بوون، ره زه وان، هه مه)، ئیک، یه ک، چش،
 چاره.

بو رانانکاری (هه لسه نگاندن) ی زوانی کوردی هوږامی و سوږانی له گه ل پارتي
 و فارسی ناوین و فارسی ئیستای ئیران، چه ند وشه ده خه یه پال یه ک:

فارسی ئیستا	فارسی ناوین	پارتي	سوږانی	هوږامی
Dan	zan	zanin	zanay	دانست
dil	zird	dil	zel	دل
sehryar	sehrdar	Şehryar	Şalyar	شهريار
vinah	vinas	gonah	gonah	گناه
zindegi	zivanday	ziyan	zivay	زندگی
puhr	pus	kur	kur	پسر
der	der	der	bere	در

دره ختی ئاسووریک

یه کیکه له بهرهمه کانی زوانی په هله وی نافین چاخ ی ئه شکانی، که له
 ناوه رۆکدا هه قه یقینیکه نیوان دارخورما (هیمای ئاسووری) و بز (هیمای بی پروایی

ئایینی زەرتهشت) به شیعری هێجایی (دواژده هێجایی) له شاعیریکی نه ناسراو، پێکهاته
 له ۱۲۱ بهیت شیعری (۸۰۰ واژه)، ته نیا دهقیکی په هلهوی باکووره و به وتدی به هار
 له گهڵ په هلهوی باشوور جیاوازی زۆری ههیه. ئهم ههلبهسته له لایهـ «جاماسب
 جی» له رووی ده سنووسه کانهوه کۆکرایهوه و پاشان له لایهـ رۆژههـلات ناسانیک
 وهك: بلۆشه، ئۆنوالا، سیدنی ئیسمیت، بنوه نیست، هینگ و... کهوته ژیر باس و
 شیکاری. له لایهـ محمه تهقی به هار و دۆکتۆر فه رهاد ئابادانی و دۆکتۆر ماهیار
 نوایی، ئاوانوسی و شیتله کاری کراوه، هه ندی واژه و دهسته واژه ی هۆرامی ئیستای
 تێدا یه، شك له وهـدا نه که به پێ به راوردکاری ئهم دهقه، زوانی ئیستای هۆرامی
 پاشماوه ی ئهم زمانه ته که دره ختی ئاسووریکی پیتووسراوه. ئهم دهقه وێرای ناهه رۆکی
 نه نرۆپۆلۆژی (مه رد م شناسی) له روانگه ی فیلۆلۆژی و زوانه وانیه وه بۆ
 روونکردنه وه ی ده راوی میژوویی بۆ ئیمه ی کورد گه لێک به پێزه. به رۆچوون له نیو
 ئهم دهقا و خسته نه رووی توخمه کان بۆمان ده رده که وێ که زۆربه ی ده نگه کان و توخمه
 زوانیه کان له گهـڵ ته شک و واتای زوانی هۆرامی ئیستادا هاوسه نگ و هاو
 ره چه له کن. بۆ وێنه ده نگ ی (V) له م زوانه دا که دوایی له فارسی نوێ و سۆرانیدا به
 (ب) ده گۆردری، به ئام ئیستاش له زوانی هۆرامیدا به کار ئه به ری: (وهـ لگ، وهـ رگ:
 به رگ - وینی: ئه بیی، می بیی - وهـ ره: به رخ، به پره - وهـ سین: به سه، سۆرانی و
 فارسی - وهـ هار: به هار سۆرانی و فارسی - وهـ راز: به راز). زوانی ئهم دهقه زوانی
 په هلهوی پارته کانه، زوانیک که تایبه ت به زوانی شاره که ده سه لاتدارن له وێدا حاکم
 بوون، په هلهوی یانی شار. پێگومان زوانی هۆرامیش پاشماوه ی هه مان زوانه، ئیستایش
 واژه ی «پاله» له هۆرامانا به مانای (شار) تۆمار کراوه. شوێنه واری میژوویی زۆرمان
 هه یه له کوردستان و هۆرامان به ناو «پاله». بۆ غوونه له نزیک ئاویی (دزلی)
 شوێنیک هه یه به ناو «کلکه و پالی».

ره حه متی به هار له کتیی سبک شناسیدا له لاپه ره ۱۵۱۰۸، ده لێ: زوانی دره ختی
 ئاسوریک، پاله وی ئه شکانییه، ئهم زوانه تایبه تی ئازهره بایجان، خوراسان، کوردستان،

ئەسفەھان و ئەرمانستان بوو. غوونەى واژە و دەستەواژەى ھاوبەش نيوان ئەم دەقە
و زوانى ھۆرامى:

ئەز (من، ئەم واژە لە شاعىرانى گۆراندا غوونەى زۆرە بە تايبەت شیعەرە
کۆنەکانى سەيدى ھۆرامى:

ئەز ئورۆمۆن مەکانم بى و لاتم

سەرو پىرى خواى گىيەرەن خەلاتم

وەرگ (وەرگ، برگ)، ورازيدن (لە چاوغى ھۆرامى وراستەى، دوورين)، وينا
(چاوغى ويناى، ديتن)، هيزم (هيزمى)، بەشن (بەژن و بالآ)، بر (بەر)، بروگ (بەرۆ،
نەبرۆ)، زەرە (زەريآ، دەرريآ)، پىل (فيل، فيل)، گيس (گيز، مو)، سەرد (سارد)، انم (ئانە
منم)، ژيوای (ژيان)، وراز (بەراز، گوراز)، يەو (يەو، جو)، گيواو (گيواو، گيا)،
کورد (کەرا، روست دەکەن) ھەلەگ سەخوون (ھەلەگ ھەمان ھەلەى کوردى
ھۆرامىيە، سەخوون يانئ سوخەنۆ قسە، ئەم ليکدراوہ يانئ قسەى ھەلە و بى کەلک)
...

بەشیک لەو دەقە:

— درختى رسته است تراوشتر اسوريك (۱۵)

درەختيک رواوہ سەراسەر کەشوہرى ئاسوورى داگرتوہ

— بىش خشکست، سرش هست تر

بى وشکە و سەرى تەر

— ورگش نى ماند

بەرگەکەى (گەلآکەى) وەک نەيە (قاميش)

— برش ماند انگور، شيرين بار اورده

بەرى وەک ھەنگوور شيرين

— مرتومان وينا، انم درخت بلند

خەلک دەبينن ئەم درەختە بەرزە

۲ - ریبازی زوانی هۆرامی پاش ئیسلام:

الف: ههلبهستی ههتجایی هورمزگان:

به وتهی «تهقی بههار» دهقیکی چهن بهیتی ده برگهیی، له نزیکي شاری سلیمانی کوردستانی باشوور، دۆزراوه تهوه. له لایه ن دوکتۆر سه عیدی کوردستانییه وه، گه ییه وه ته ده ست نه و پاشان بۆ توێژینه وه ی زوانه وان ی گه یشتروه ته نوروپا. مامۆستا ره شیدی یاسمی وه کورو به لگه یه ک له کتیی (کرد و پیوستگیهای نژادی او) بۆ کۆنیه تی زوانی کوردی باسی کردوه، ههر وه ها مامۆستا عه لائه دی سه جادی نه و پارچه هه لبه سته ی له میژووی نه ده بی کوردیدا تۆمار کردوه. د. جهمال ره شید له کتیی لیکنۆلینه وه یه کی زمانه وان ی... له ۵۱۶ دا ده لێ: «هه ندی نووسه ری تریش له کتیی خۆیا ندا باسی نه م هۆنراوه یانه کردوه، بۆیه بووه ته سه رچاوه یه کیش بۆ میژوو و نه تۆگراف نووسی رووسی به ناو «فلجیفسکی» که بلێت: «نه م هۆنراوه له سالانی بیستدا له ناوچه ی سلیمانی دۆزراوه ته وه» و به شیوه یه کی درێژتر باسی نه و ره وه شتانه ده کات که پێوه ندی به ده قی هۆنراوه که وه هیه. ههر وه ها «رۆدینکو» نه م هۆنراوه یه گۆرپوه ته سه ر زوانی رووسی». توێژه رانی نه م ده قه سوورن له سه ر نه وه ی که به سه ر پێسته ئاسکێک نووسراوه. بیگومان نه م ده قه، پێگه یه کی نه ستوره بۆ سه ره تای سه ره له لدانی، شیعر ی نویساری کوردی. بۆ نه وه ی هه لگه ری توخمی «کرکه» پره نسیبی ره سه نایه تی مۆسیقای شیعر ی کوردیه.

هورمزگان رمان، ئاتران کوژان

«ناورگه کان، کاولبون، ئاوره کان کوژانه وه»

وێشان شارده وه، گه وه ره گه وه ره کان

«گه وه ره کان و پیاوچاکان خۆیان شارده وه»

زۆرکاری ئاره ب، که رده نه خاپوور

«زۆرکاره عه ره به کان، کردیانه خاپوور»

گنای پالهی، ههتا شاره زوور

«له گرنیدی پالیه وه ههتا شاره زوور»

شه ن و که نیکان وه دیل به شینا

«ژنان و که نیشکایان به دیل گرت»

میرد ئازا تللی وه پرووی هوونینا

«پیاوی ئازا له ناو خویندا ده تللیا»

ره وشت زه رده شتره، مانۆ وه بی کهس

«ره وشتی زه رده شت بی کهس مایه وه»

به زیکا نه یکا، هورمز وه هیچ کهس (۱۶)

«هورمز به زه بی به هیچ کهسدا نه هاته وه»

تایبه تمه ندیه کانی ئهم ده قه که کوکه له

گه ل فۆرم و ناوه روکی شیعرێ ئیستای هۆرامی:

۱ - ساکاری روخسار و واتا که به لگه یه که بۆ ساده یی زوانی ئه و کاته.

۲ - پاراستنی پرهنسیپی توخمی نه غمه - کرکه - «هیجایی بوون» کیشی په نجهی ده برگیی که جه وه هری زوانی «خیریایی دهنگ، Intensite و ته کیه، Accent» ره ویتیک بووه له گاتا کانی ئه و یستا دهستی پیکردبوو و له ده قه کانی په هله وی نا فیندا رهنگی دابوو یه وه و هورمز گانیش بوو به پردی نیوان پیش ئیسلام و ئورامه نی بابا تایه ر پاشان یار سه کان و بیسارانی و مهوله وی و شیعرێ هاوچه رخ.

۳ - به رجهسته کردنی سه روا بۆ ده برپینی ههستی ناوه کی و راده ی ده لاله تی به یانی په یام که خه سه لته تیکی موسیقایی پیش ئیسلام بووه و له ئه ده بی عه ره به وه وه رنه گیراوه.

۴ - به کاره یانی مه سنه وی که فۆرمیکی ره سه نی ئاریه و مونا سیبه بۆ فه زایه کی ره وایی و ره ها و ئازاد له و تنه وه دا، دواتر ده بیته نه ریتیک بۆ هۆنینه وه ی شاعیرانی هۆرامی.

۵ - روخساری ئارکائیکی واژه و دهسته واژه‌ی ئەو دەمه: هورمزگان (ئاورگه‌کان)، ئاتران (ئاوره‌کان)، گنا (گوند)، شەن (ژن)، که‌نیکانه‌که‌نیشکه‌مان، به‌شینا (گیران)، هوویننا (خوینین)، به‌زیکا نه‌یکا (به‌زه‌بیان نه‌هات).

۶ - رهنگدانه‌وی باری هسته‌کی و دهروونی له هه‌مبه‌ر شال‌اوگه‌ران به له‌حنیکی هه‌ماسی - خۆراگریانه و به‌رگریانه و یاده‌وه‌ری و پێداگری ئایینی نه‌و ده‌مه.

ب: ماریفه توو پیر شالیاری: پیر شالیار
له موغه زه رتوشیییه کانی هۆرامانی تهخت بووه، ههنگری ههندی سرووت و
تقوسی ئامۆژگاری و نه خلاقى ته نانهات نهیى:
گۆشت جه واتهى پیر شالیار بۆ
هۆشت جه کیاستهى زانای سیمبار بۆ ..

له شویتیزدا باسم له سەر ئەم کتییەو پیرشالیار و جەزنی پیرشالیار له وتاریکدا به ناو «کورdestان، هۆرامان، پیرشالیار» کردووه ئێتر دووپاتی ناکەمەوه.

ج: ئورامان يان فەھلەويات (پەھلەوياتى) باباتاھىر، سەدەى چوارەمى كۆچى:
ئورامان چەشنىك وتىنەو و گۆرانى يەك بوو تايىت بە پارسيەكان كە
شيعرەكانىش لەسەر ئوسلووبى ھىجابى پەھلەوى بوو. فەھلەويات كۆنتر لە زانستى
كىش ناسى عەرووز بوون كە پاش ئىسلام زانا عەرووزىيەكان بۆ ئەوەى پاساوى
شيعرى عەرووزى بدەنەو لەسەر تەفەيلەى مفاعيلن، مفاعيلن، فعولن (U - - -)،
(U - - -، - - - U) بەحرى ھەزەج، دايان ناو، كە چرون ئەم چەشنە شيعرە لە
سەر پىكھاتەى فولكلۆر و فەرھەنگى خەلكى و زارى خەلكى دانراو، وتەوہىەكى
تايەتى ھەيە كە مەگەر ھەر لە زارى ئەو خەلكەى بوترى كە دايان ناو. بۆيە
وتوويانە (مەلخوون)، كە زۆرتر مەرجى پتويست بۆ خويندنەوەى ئەم ئوسلووبە،
«تەكيە و خىراى نەغمەكان و بېگەكانە كە تايەتمەنديەكى شيعرى رەسەنى ھۆرامىە و
نمۇونەيشى شيعرە كۆنەكانى سەيدىە كە زۆربەيان «ئورامانە» و بىرىكىش بۆ ئەو

بدهرووی له قهڵم بدهن به هه‌له «عه‌روویان» ناوبردوو.

ئه‌ز ئوورمه‌ن مه‌كانم بێ، وڵاتم
سه‌ر و پیری خوای گیره‌ن خه‌ڵاتم
برۆ ده‌رویش لوو سه‌یرو وڵاتۆ
نه‌نیشتۆ هیچ وڵاتیوه، نه‌سام
لوو ژیار مه‌بوو شیتوو نیشاتی
نیشاتی شێرناس عه‌یش و نیشاتم
نیشاته‌و کاکه‌ بارۆمی خه‌ڵنۆ

خه‌میش به‌رگم په‌ژاره‌ش بۆ خه‌ڵاتم ... دیوانی سه‌یدی له: ۱۳

وێرایی چوارینه‌ تو‌مار کراوه‌کانی بابا تایه‌ر، مام‌ستا مو‌جته‌با مینه‌وی له
موزه‌خانه‌ی قو‌نیه‌ی تو‌رکیه‌دا، چه‌ند پا‌رچه‌ شیعر و چوارینه‌ی به‌ زمانێ کۆن
دۆزیوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ سه‌ده‌ی نو‌هه‌م (۸۴۸) به‌ ژماره‌ ۲۵۴۶ که‌ دو‌کتۆر
می‌ه‌ردادی به‌ها‌ر له‌سه‌ر ئه‌م چه‌ند چوارینه‌ با‌سی کردوو و به‌ رای‌ خو‌ی ئا‌وانو‌وسی
کردوو و مانا‌کانی لێ‌ک‌دا‌وه‌ته‌وه‌ که‌ به‌ ه‌ۆی نه‌بوونی شاره‌زایی به‌سه‌ر خو‌ینده‌وه‌ی
ده‌قه‌کاندا و نه‌زانیی زمانی ه‌ۆرامی، تو‌وشی هه‌له‌ هات‌وه‌ “که‌ ئه‌مه‌ خو‌ی مه‌جالێکی
تایه‌تی ده‌وی، که‌ لێ‌ره‌دا نا‌ره‌خ‌سی.

به‌لام لێ‌ره‌دا ئاماژه‌ ئه‌ده‌ینه‌وه‌، شه‌ش به‌یتیه‌که‌ی که‌ ده‌قاوده‌ق، زمانی ه‌ۆرامیه‌:

زارجه‌م دی وه‌رایی مو‌رج ئه‌دخو‌رد

» که‌وێکم دیت، خو‌راکی می‌لۆره‌کانی ده‌خو‌ارد

مو‌رجانی دو ده‌ستی وه‌ خو‌دا ده‌رد می‌لو‌وره‌کانیش، ده‌ستی نزا‌یان بۆ خوا

به‌رزکرده‌وه

ناگه‌هان با‌مه‌ ئان با‌زو دا‌ری

کتو‌وپر بازێکی را‌وچی به‌ده‌سه‌لات هات و

زارجه‌ش کو‌شت و مو‌ران زارج ئه‌دخو‌رد

کهوه کهی کوشت و نهم جار میلووره کان، کهوه کهیان ده خوارد
 دالی جه نه لوه ند کژهان کهرد پهرواز
 هه لویهک له بهرزایی کیوی نه لوه نده وه هاته فراندن
 بازش بکوشت و خونس پاک وا خوهرد
 بازه کهی کوشت و خورینه کهی هه موو هه لمژی
 بامهد نه چیره وان دهر دین و داین
 راوچی بی رهحم و قین له دلش، پیاگهی
 به وه کدهش تیر و دال نه ژکار با دهرد
 تیریکی هاویش و هه لویه کهی خست.
 بشه نه چیره وان ده ست و چاده ست
 برۆ راوچی، ده ست خوش بی
 چ نینه ت به دکهره نه ژکار با دهرد
 نهم به دکهره ته له کار خست
 به نامی نه شتی نینه وه دکه من کهرد
 نهم کاره دزیوه که من کردم ناپینه هوی ناوداریم
 به من هدر ئان کهران ههر وه دکه من کهرد
 ههر کاریکم کرد نه وانیش به منی نه کهن.»
 (از ماست که بر ماست) (۱۷)

له م باره وه ئاماژه ده کهین نهو به لگه زانستییه له زاری خودی د. میهردادی
 بههار، زمانه وان و ئوستوورهناسی توکمه ی ئیرانی له کتیی: جستاری چند در فرهنگ
 ایران، ل: ۲۷۹ - ۲۶۷

ده لی: «رهجهتی مجتبی مینوی له ژماره ی دووهمی سالی چواره می گۆفاری
 نه ده بیاتی زانکۆ تاراندا ۲۵ بهیت له شیعره کانی بابیه تاهیر چاپکرا بوو - نهم چه ند
 بهیته ی سه ره وه به شیکن لهو ۲۵ بهیته که بههار ئاماژه ی پنده کات - که بریتی بوون

له دوو پارچه سی بهیتی و شەش بهیتی و هەشت دووبهیتی. لە ئەم چەند شیعەرەدا، جگ لە دوو دووبهیتی ئەویش بە جیاوازیکی ئەوتۆوە، لە ناو دیوانە کە ی باباتاهێردا نین. بەلام ئەم شیعەرە بە ژمارەی ۲۵۴۶ لە مۆزەخانەی قونەدا بە بەرواری ۸۴۸ تۆمارکراون.

بەراوردکاری ئەم شیعەرە و ئەوانەی لە دیوانە کە ی بابادا هەن، دەرە کەوێ جیاوازی زەمین تا عاسمانە. هەر چەن لەم دەقە رەسەنانه ئومووەیان نییە لە هەوێڵدا، بەلام بە توێژینه ویه کی تەنانهت مامناوەندی زوانەوانی دەرە کەوێ کە سەرجهمی دیوانە کە ی باباتاهێر کە گرابی هی ئەو، ئالۆزە و گومانایە. بەدەسەووە بوونی ئەم ئومووە شیعریە رەسەنانه، ئیمە ی توێژەوان یاری دەدات کە دیوانە کە ی بابا لە سەر پێوهرە زوانیە ئێرانیه کانی رۆژاوی ئێران (کوردی)، بە تایبەت زوانی پالەوانی و یاسای گۆرانیکاری لەم زوانانەدا و بە چاوەکردن لە دەقە نووسراوە کانی دەورە ی ئیسلامی رۆژاوا - باکووری رۆژاوی ئێران یانی کوردی، بەراوردکاری بکەین، تا ئەم دیوانە لە بەندی دەست تێوەردانی بە ئەنقەست و ئاشکرای هەندی کە تەنیا مەبەستیان بە فارسی کردنی ئەم دیوانە بوو، رزگاری بکری، کە ئەم گۆرەپانەیش سواری چاکی ئەوێ». ئەمە بەلگە یه کی حاشا هەلە گره بۆ چەسپاندنی هۆرامی بوونی دیوانە کە ی بابا تایەر.

د: کتیی سەرەنجامی یارسان: سەدە ی شەشەمی کۆچی

کتیی ئایینی ئەهلی حەق، لە لایەن سولتان سوهاک لە ساڵی ۵۷۸ ه نووسراوە، بە هۆنراوە و پەخشان، نزیکە بە ۸۰۰ ساڵ میژووی تۆمار کراوی پەخشانی هۆرامی.

(۱۸)

ه: سەقامگیر بوونی جەوهەری مۆسیقای (کرکە) نەغمە ی هیجایی

لە سەدە ی یازدە ی کۆچی مانگی (هەڤدە ی. ز) کۆچیدا، قوتابخانە ی بیسارانی لە سەر پره‌نسیی رەسەنایەتی نەغمە ی شیعری برگیی (هیجایی) وجەوه‌هەری مۆسیقای رەسەنی شیعری کوردی هۆرامی پێداگری کرد لە لایەن شاعیرانی نەوە ی دوا یی

خانای قوبادی (سدهی ۱۸. ز)، وهلی دیوانه (س. ۱۸)، سهیدی هه ورامی (س. ۱۸ و ۱۹) به تایید مهولهوی تاوه گۆزی (س. ۱۹)، دانای هه ورامی و عه و دئا به گ و میرزای پاوهیی و خدری هه ورامی و مهلا په ریشان و... پیره و کرا، ئهم روه ته موسیقی و جه وهره ره شیعریه تا ئیستایش هه ره بهرده امه، ئه لبت به هه ندی جیاوازی هه نو و که یه وه، که خۆی له شیعری هاوچه ر خدا، ده بینیته وه.

ژێدەر:

- ۱ - فصلنامه پژوهشی فرهنگی فرهنگ مردم ایران و جهان، ش. ۱ سال ۸۲ صص ۴۷ - ۳۷
- ۲ - هه مان سه چاوهی پیشو
- ۳ - سرود خزان، عادل محمه دپوور
- ۴ - تاریخ فرهنگ ایران، دکتر مهرداد بهار
- ۵ - زاراهه، وشهیه کی سه رزاری و قاموسی نیه، به لکو وشهیه کی تایه تی لیکدراوه یه، که بۆ به تیکی فره نه نگي، زانیاری، رۆشنیری و شارستانی و... له فره نه نگستانه کان و کۆره زانیاره کاندای سازه کړی و به کار ده بری بۆ گواسته وهی واتایه ک بۆ واتایه کی تر. له سی توخم پیکهاتوه: زار + ئاو + ه به واتای ئاوی زار و ده راوی زمان، واتا زانستی زمانه وانیه که ی، یانی: شیوهی ئاخلاق و زاری خه لک و عاداتی گو تار - له سه ره نه ورو کړده فره نه نگیه ی زمان که زمانه وان باسی له سه ره کرد. نه ته نیا ئهم لیکدراوه یه، واتای زمان، ده گه یه نی، به لکو، گریده ری شیه ی زمان و ئاوه لواتایی زمانه، توخیک که هه ویتی زار بی، ئیر که ی ده بی به مانای پله ی نزمی زمان (به پیچه وانیه ی بۆجرونی زانستی زمانه وان) به کاری بریت؟ که وایو زاراهه، بۆ ئه و مه به سته ی که ئه مرۆ به کاری ده به ن، ناساز وناهه مه سنگ ده نه یی، کاربردی ئهم زاراهه (ئیسیتیلان) ه هیچ پاساوئیکی سیمانیکی و زانستی بۆ ئهم روو کړده نیه.
- ۶ - تاریخ اجتماعی ایران، مورتها زاواه ندی. ج. ۱
- ۷ - هه مان سه چاوهی پیشو
- ۸ - هه مان سه چاوهی پیشو
- ۹ - ادب پهلوانی، محمد مهدي مؤذن جامي
- ۱۰ - سبک شناسی، ج. ۱ محمد تقی بهار، پاورقی
- ۱۱ - رك. اصطخري، فصل فارس، طبري، ج ۲ فصل سامانیان، تاریخ اللغات السامیه، تالیف دکتر اسرائیل، طبع مصر، ص ۴۵..
- ۱۲ - مقدمه لغت نامه دهخدا، زبان و لهجه های

ایرانی، دکتر احسان یار شاطر

۱۳ - همان منبع قبلی

۱۴ - همان منبع قبلی

۱۵ - سبک شناسی شعر محمد تقی بهار

۱۶ - سرود خزان، عادل محمدپور

۱۷ - تاریخ فرهنگ ایران، دکتر مهرداد بهار، آقای جلیل عباسی به پیشنهاد نگارنده در زیربار شماره ۲ تحلیل آقای بهار را تحت عنوان «حقیقت عریان» به نقد کشید. این دو بیتی ها را هورامی اصیل خواند. ر. ک: زیربار شماره ۲ سال ۱۳۷۷ صص: ۶۱ - ۵۷

۱۸ - سرود خزان، عادل محمدپور

سهرچاوه‌کان:

۱ - میژووی کۆمه‌لایه‌تی ئێران، مورته‌زا راوه‌ندی، بهرگی یه‌که‌م

۲ - سبک شناسی، محمدهد ته‌قی به‌ه‌ار، بهرگی له‌که‌م

۳ - سبک شناسی شیع‌ر، محمدهد ته‌قی به‌ه‌ار

۴ - پێشه‌کی فره‌ه‌نگی دێه‌خودا

۵ - جستاری چ‌ند در باره فره‌ه‌نگ ئێران، د. می‌ه‌رداد به‌ه‌ار

۶ - میژووی ته‌به‌ری، بهرگی دروه‌م

۷ - ئێسته‌خ‌ری، فارس‌نامه

۸ - تاریخ اللغات السامیه، دکتر اسرائیل

۹ - وه‌رزنامه‌ی توێژینه‌وه‌ی فره‌ه‌نگی جه‌ماوه‌ری ئێران و جیهان، ژ. ۱ س. ۸۲

۱۰ - سروودی خه‌زان، شیکاری ره‌خ‌نه‌گرانه‌ی شی‌وازناسی بی‌سارانی، عادل محمده‌دپور

۱۱ - زمان و زمانه‌وانی، رابێرت. ا. هال، و. محمدهد ره‌زا باتنی

۱۲ - میژووی هۆرامان، موزه‌فه‌ر به‌ه‌ه‌من سولتانی، به‌ه‌ه‌ولتی د. نادر که‌رمی‌یان، ۱۳۸۶ نه‌ش‌ری ئێحسان.

۱۳ - گۆفاری په‌یام یۆنس‌کۆ، ژماره ۳۵۹، ۱۳۷۹ کۆچی هه‌تاری

۱۴ - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی ده‌رباره‌ی وڵاتی کورده‌واره‌ی، د. جه‌مان ره‌شید، به‌غداد ۱۹۸۸

۱۵ - سرود خزان، عادل محمده‌دپور، نشر زیربار، ۱۳۸۱

ئاخىزگەى جوگرافىيى/مىژوويى زوانى كوردى و پيۋەندى ئەندامى ھۆرامى/زازايى و ئازەرى كۆن

لە پانتاي دابەشكردنى جوگرافىيى زوانى يەكگرتورى ھەر نەتەۋەيەكدا، كە
پىكھاتەيەكە لە ھەندى زار و شىۋەزار، جەماۋەر بە يەك چەشن و يەك شىۋاز پەيڧىن
ناكەن، لە ناو توپۇزە جوراوجۆرەكانى شەقام و گىلىرگە، تەنانەت نىوان: تاكەكانى
جىڧىنگە و خىزانەكانىشدا، بە پىي رووكردى سۆسيىي و چەشنى دىا و روانىن بۆ
ئاسۆكان، لە ۋاچەكانى خۆياندا، ئەم جياۋازيىە، لە ئاستى دەنگ، روالەت،
لىكدرامى توخەكان و بارى كاربردى زوان و مانادا، دېننە سەر كرده و پراكتىزە
كرن.

پلات فۇرمى زوانى كوردىش لەم رېسا زوانىە جياۋاز نىيە. ۋەك زوانىكى زىندوو
و ئەكتىو و مېژىنەمەند و ياگە و پىگەدار، خاۋەنى بېچمى رەجەلەك و ھەرىمى تايىەت
بەخۆيەتى. لە بەر رۆشنايى پيۋەندىيە كۆمەلەيەتيەكانىدا، دەيى بگاڭە دوو ئەنجام:
يەكەم: ناسىنى ئاخىزگەى سەرھەللىدانى (جوگرافىيى شىۋەزوانەكان) كە ئەۋىش
پەيوەستە بە چەشنى كاركردى تايىەتى كۆمەلەيەتى و سۆسيىيى زوان و تەشەنەى لە
دەفەرەكاندا.

دووهم: كهشف و پټناسه‌ی رۆگه‌ی (مېژوویی زوان)، به هاتنه فه‌شانی ره‌وه‌ندی
گۆرپانكاری و اچه‌كان و توحه‌كان له ره‌وتی مه‌ودا زه‌مه‌نیه‌كاندا.

له‌ نېوان كۆی شیوه‌زوانه‌كانی كوردیدا، هیچ كه جیاوازی فۆنۆتیکي و
سینتاکسی (را زوان، ریژمان) و سیمانیکی (ماناناسی) له فۆرپاسیۆنی زواندا ده‌یئری
له‌ بن لقه‌کانی دیالیکته‌کانیشدا ئەم ناتەبابی و ناهەمسە‌ه‌نگییه‌ هەست پێده‌کری. بۆ
ئوموونه‌ له‌ هۆرامیدا، كه خۆی پاژیکه‌ له‌ شیوه‌زوانی گۆران، ئەم جیاوازییه‌ گوند به
گوند هەست پێده‌کری. ئە‌گەر له‌ گوندی (دزلی) یه‌وه به‌ره‌و هۆرامانی ته‌خت و
هۆن و پاوه ... ریکه‌ویت، ده‌رکه‌وتی جیاوازی شیوه‌ی وتنه‌وه‌ی و اچه‌كان، دیتنه
هەست پێکرن. یانی به‌ پێی مېژینه‌ی ده‌فه‌ره‌كان و هەلسووکه‌وتی کۆمه‌لایه‌تی، چه‌شني
دیای (روانین)، کارکردی ده‌نگه‌كان و توحه‌كان و شیوه‌ی په‌یلوی و ده‌ربړینی
واچه‌ره‌كان (بیژه‌ره‌كان)، ده‌گۆرری. بۆ ئوموونه: ئاخیزگه‌ی (مه‌خره‌ج) ده‌نگی (و، w)
كه له‌ (دزلی) و هەندی شۆنیت گۆی پێده‌کری له‌ ته‌خت و ده‌ورووبه‌ر و هۆن
(دزاوه‌ و نۆتشه) و هەندی توحی زوانی پاوه، به‌ (ڤ، v) ده‌گۆردری، واته‌: ته‌شکی
کۆنتر به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌گریت، به‌ قه‌ولی زوانه‌وان، ئارکائیزه‌ ده‌کری. بۆ ئوموونه: له‌
چاوگی لوی، liway (له‌ دزلی و ده‌ره‌کی و ده‌مه‌یه‌و ... لوه، liwe) یه، له‌
(دزاوه‌ و نۆتشه ... لقه، live) یه، یانی فۆنیمی «لیوی» (و، w) هه‌رچی به‌ره‌و
شۆینی کۆنتری هۆرامان ده‌رۆین به‌ واهی «لیوی - دانی» (ڤ، v) كه ده‌نگیکي
پاشماوه‌ی ئافیتایه، ده‌گۆردری ئە‌مه‌ فاکتیکه‌ بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌م ناوچه‌انه‌ به‌ ناوه‌ندی
سه‌ره‌له‌دانی جوگرافی ئە‌و توخانه‌ بزانی، پاشان بۆ ده‌فه‌ره‌کانیز ته‌شه‌نه‌یان کردووه
یان ئال و گۆر به‌ سه‌ریاندا هاتووه‌.

یان توحی (ته‌کیه، accent) ی برگه‌ له‌ ژاوه‌رۆدا ده‌بیته‌ پرنسیپی جیاکه‌ره‌وه‌ی
شیوه‌ی ده‌ربړینی و اچه‌كان له‌ گه‌ل باقی ناوچه‌کانیز هۆراماندا، کارواژه‌ی (ملوو،
milo، ده‌چم) له‌ هۆرامانی ژاوه‌رۆدا ده‌بیته‌: melo، ته‌کیه‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر برگه‌ی

دووم (Lo) بەلّام لە دەربڕینی دۆخی نینگاتیفی ئەو هەرمەنەدا، دەلّین: melo، یان nimelo، تەکیە دەکەوتنە سەر بڕگەیی ئەوە (me). ئەم گۆڕانکارییە لە سەر عونسورە زوانیەکانیشدا دەبینرێ. بە پەیلەوای من ئەم رووکردە زوانیە خود بە خود زوانەوان هەلەندێ ئەم دەقەراندەدا، باشتر ئارکائیسیمی توحەکان پێناسە بکات و رۆگەیی سەرەلەدانی میژوویی و پڕۆسەیی ئال و گۆری زوانەوانییان دەربخات. بە لەو نیکیت دەتوانم بڵێم: دابەشبوونی جوگرافیای زوان، دەتوانی یارمەتیدەریک بێ بۆ زوانەوان، کە بزانی: هەندێ توحی زوانی لە ناوەندیکدا، سەرەتا رسکاون، پاشان بۆ ئاقاری دەورووبەر بە شێوەیەک ئەکتیو و بزاوتوو و دینامیک بە ئاراستەییەکیتردا، تەشەنەیان کردوو، کە دەتوانی هەندێ مۆرالی راستەکی میژوویی بۆ ئەو مەوقانە، روون بکاتەوه. ئیستا کە شێوە زوانی هۆرامی، لە ژانری پەخشان و نووسیندا، کەمتر پێی بنوس دەکرێ، ئەنیا توانستەکانی لە چەری دەنگەکانی ئاخافن و تیکستی شیعر و گۆرانیدا، قەتیس ماوەتەوه، ئەمە لە کاتیکدا بە مەوداکانی رابردوودا، بۆ ماوەیەکی دوور و درێژ زوانی رەسمی و حکوومی بوو و بوو تەو جەخای نە ئەنیا گۆران، بەلکۆو زوانی کوردی بە تیکرا و زوانی ئازەری کۆنیش، کە ئەویش لەقیکە لە زوانی مادی. پێداچوونەوه بە سەر ئەم رووکردە میژووییە و دەکات کە ئێمە زۆر بە هەستیارانەوه، لە دیاردە کە بدوین، چوونکای ئەم حالەتەدا بە تیشکۆی قەوارە و بە کگراوندی راستەقینەیی زوانی کوردی، دەبێتە زوانحالی میژوو و واقعییە دەرهکییەکانی پێکەتەیی زوانی ئەم نەتەوهیە.

بایەخی شێوە زوان، هیچی لە زوانی سەرەکی و ئیستاندارد و دەستەبژێر نەزم نیه، تەنانەت (ئیسکیمووەکان و هاتن تاتەکان و هۆییە سوورپێستەکان) کە ئەنیا خاوەنی هەندێ سیستمی عاداتی گوتارین، هەرچەند لە روانگەیی ئەنرۆپۆلۆژیەوه، دواکەوتوون" بەلّام لە ناستی پێکەتەو سیستمی زوانیدا، کەمڵن و هیچ چەشنە جیاوازیەکیان لە گەل زمانە پێشکەوتوووەکانی ئینگلیسی و فەرانسیدا نیه، ئەمە ئال و گۆر و دەسکەوتی روهونیای (رووکرد) دەسەلتاتی سیاسی و ئابوورییە کە سۆلتەیی

فهره‌نگی درووست ده‌کات و سه‌ره‌نجام شیوه زوانیک ده‌بیته زوانی پیره و
 یه کگرتووی نهو نه‌ته‌وه. «له سه‌ره‌تای سه‌ده‌کانی نا‌فینی ئورووپادا، که هیشتا
 پرۆسه‌ی ده‌ولت - نه‌ته‌وه، پیک نه‌هاتبوو، ده‌ولت‌له ناوچه‌یه‌کان حکوم‌ه‌تیا
 ده‌کرد، زوانی ره‌سمیان و چالاکی نفیساریشیان، هه‌ر نهو شیوه زوانانه بوون، که
 جه‌ماوه‌ری ناوچه‌که ناخافتیان له سه‌ر ده‌کرد. زوانیک به ناو (ئیتالی، ئیسپانی یان
 فهره‌نسه‌وی) نه‌ده‌ناسرا، به‌لک‌وو به‌راشکاوی و فهرمی ناو له شیوه زوانی
 (نۆرماندی، پیکاردی، شامپانی، لئۆنی، ئاستووری، سیسیلی، میلانی، و ونیزی) و...
 ده‌برا و په‌یقین و نفیساریان پیده‌کرا.» (۱)

به‌م وه‌رایه‌ی ویستم تۆمالی بایه‌خدا‌ری شیوه‌زوانه‌کان بکه‌م و هه‌ندی راستی له‌م
 پیناوه‌دا بجه‌مه‌ روو و بلیم که چه‌نده کاردانه‌وه‌ی ئه‌رینیان هه‌یه بو گه‌یشتن به
 لووتکه‌ی زوانی ئیستاندارد. زاراوه‌کان، چمان که‌مپ و ژیده‌ریکن، بو حه‌وانه‌وه و
 وه‌رگرتنی تۆشه و وزه و گور و توانستی توکمه‌ی زوانی یه‌کگرتوو، له به‌ر تیشکی
 ئه‌م دانوستانده‌دایه که یه‌کیک له پرنسیپه هه‌ره مه‌زنه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان که چیه‌تی
 ناسنامه‌ی فهره‌نگی‌مانه، روونا‌ه‌ترو بزۆتر و توکمه‌تر ده‌کری. خزمه‌ت به ژیده‌ر و
 که‌مه‌ زاراوه‌کان، خزمه‌ته به یه‌کگرتووی زوانی کوردی.

له باره‌ی پۆلینکردنی شیوه زوانه‌کانی کوردی، هاوده‌نگی له نیوان زوانه‌واناندا
 نابێتی، چ زوانه‌وانه رووسی و رۆژاوا‌یه‌کان و چ زوانه‌وانه کورده‌کان هه‌رکام
 سازی خۆیان لیده‌ده‌ن، یان زۆربه‌ی خۆیه‌کان دووپاتکه‌ره‌وه‌ی په‌یلوی
 رۆژه‌ل‌تاسه‌کانن. توفیق وه‌یی زوانی کوردی ده‌کات به چوار چله‌وه:

الف: چلی کرمانجی ژوو‌رو (بادینانی، هه‌کاری، ناشیتای، بۆتانی، بایه‌زیدی) ب:
 چلی کرمانجی خواروو (سه‌هی، سلیمانی، سۆرانی، موکری).
 لو‌ری: به‌ختیاری، له‌کی، فه‌یلی، که‌لۆری، مامه‌سانی.
 گۆرانی: هۆرامی، زه‌نگه‌نه، کاکه‌یی، باجه‌لانی.

زازایی (۲)

شیخ محمد مدی خالیش به توزقالتی دهستکاریده وه، نهم پهیلوایه دووپاتکردۆته وه،
ئهویش (زازا) به دیالیکتیکی سهر به خو و تالك داده نی. (۳)

لیه دا گۆران و زازا، لیکده ترازین، پینانویه نهم دوو دیالیکته سهر به خو و
تهنانهت له لایه ن هندیکیش به کوردی قه له ن نادرین. (پهیلوای ف. ئا. ژۆکۆفسکی)،
و بریکیش گۆران به شیوهیه کی فارسی داده نین (روانگهی زانای ئینگلیزی چ. ریو)
(۴)

یان له لایه ن هندی له خاوه ن رایانه وه سه له میان (سه لێندراوه)، زوانی کوردی
ده کری به دوو لقی سهره کی: ژوور و خوار. بۆ هه رکام له دیالیکته کانی نهم دوو
لقه سهره کیه به پی به کگراوندی کۆمه له یه تی و فۆرما سیۆنی فۆنۆلۆژی
(واچه شناسی) و سینتاکس و ریژوان، بایه خ و جیاوازی داده نین. دیالیکتی کرمانجی و
زازا به هه موو شیوازه ناوچه کانییه وه، شیوه ی بنه رته یی جیا ی کۆمه له دیالیکته کانی
باکوورن، هه رچی نه وه ی باشووریشه ده کری به سی کۆمه له ی بچوو که وه:

۱ - سلیمانی، سۆرانی، موکری که ناویان به «سۆرانی» رویشته وه.

۲ - کرماشانی، گهرووسی، سهنیی، کۆرونی ... به کوردی خوارووی
روژه هلات ناو ده بری.

۳ - گۆرانی، هۆرامی، که ندۆلی، باجه لانی زه نگه نه، کاکه یی، له کی ... که
زاراوه ی گۆرانی کۆیان ده کاته وه. (۵)

بی گو مان نهم پۆلینکردنه ناراسته، چونکای:

الف: نهم پۆلینکردنه له سهر به ستینه و هه وزه ی جوغرافی خوار و ژوور دانراوه،
نه ک له سهر فاکی هاوبه شی توخمی زوانه وانی زاراوه کان.

ب: گۆران له بن لقه کانیز “هۆرامی و که ندۆلی و باجه لانی و... جیا
کراوه ته وه، له حالیکه دا گۆران ناویکی گشتیه بۆ نه و بنلقانه.

ج: له سهر ته بایی هه ندی توخمی زوانی: فۆنۆلۆژی (دهنگ ته وه ری) و هه ندی
خسه له تی گرامیری و ره چه له ک ناسی، کرماشانی و گهرووسی ته نانهت نه رده لانی

کۆن به گۆران دهژمیرین و زازا و هۆرامیش که باسی سهره کی ئهم وتاره ته، بهو شیوه زوانه وه په یوه ستن.

کوردناسانیژ (ئا. کریستنس و م. بینیدیکتسین) له پرۆژه یه کی هاویه شدا، که له سهر رازوانی شیوه ی هۆرامی دواون و (زازا و هۆرامی) لیک نریک ده که نه وه. ده لئین ئهم شیوه زوانه به کاوه خو بۆمان ده رکوت که که ره سه و فۆنه تیک و زاراوه کانی زۆر له هی ئهو زوانه ده چن که له تورکیا و به شیوه یه کی سهره کیش، له ناوچه ی ده رسیم قسه ی پنده کریت و به (زازا) ناو ده بریت. به ئام به پشت به ستن به راناندنی غوونه ی فارسی و هۆرامی، به ئاسانی و کهم شاره زاییه وه، له کوردی بوون ده یان شۆرنه وه و ئهم دوو زاراوه به فارسییه وه ده لکیتن. (٦) هه ن که سانیکی تیش هه ر ئهم سازه لی هه ن و هۆرامی و زازا له کوردی جیا ده که نه وه: وهك (ئۆ. مان، ئی. سۆن، د. مه که نزی و...) به ئام دینگای (روانگه) هه ندیکیت وهك: (ه. ئابۆقیان، ئ. ژابا، ژ. شتریکه ر، پ. لیخ، ف. یوستی، ر. لیسکو، ژ. میۆله ر و... جیاوازه و پێیان وایه (زازا و هۆرامی) ش سهر به زوانی کوردین. له دینگای نووسه ری به رده ستدا، ئه که رچی ئه مانه هه میان ره نگه خاوه ن پله و سه قافه تی زوانه وانی یان دیروک ناسی بوو بیتن “به ئام نه چوونه ته نیو زه رافه ت و قوولایی باسه که وه، ره نگه بۆ ئه رکیک ی سیاسی یان کارگوزاری روویان کرد بیته کوردستان و به کورته ماوه یه ك نامیلکه یه کیان له سهر (گۆران یان زازا) یان باقی شیوه زاره کانیژ نووسی. ئه مه ناتوانی راستیه کانی زوانی کوردیمان بۆ ده ربخات. بۆیه نووسه ری ئهم وتاره ویستویه به راناندنی عونسور و توخم و سیسته می ده نگه کان و تیکه لئ و اژه کان و ئیدیۆمه کان له م باسه دا نریکایه تی هۆرامی و زازایی و باقی زاراوه کانیژ ی کوردی به خسته رووی ئالفه ی نیوان ئهم دوو شیوه زوانه، یانی نازه ری کۆن، روون بکاته وه.

هۆرامی، وه جاخ و کوره و توخی ره سه نی گۆرانه، کۆنترین سهرچاوه، که باسی له سهر گۆران کردوه، شه ره فنامه ی به تلئیسیه که کورد به سهر چوار شیوه زواندا، کرمانج، لۆرو که لهور و گۆران، دابه ش ده کات. (٧)

قاسیلی نیکیتین له روانگه‌ی پروفیسوری رووسی «ن. ماریر» پهنندی گۆران و کورد چتر و نه‌ندامیت ده‌کات، گۆران له باری لیکسیکۆلۆژییه‌وه ده‌باته‌وه سهر وشه‌ی کورد و ده‌لی: «وشه‌ی گۆران هیچ نیه جگ له بیجمی ئال و گۆرکراوی وشه‌ی کورد.» (۸)

گۆران له توخی گۆر + ان پیکهاتوه (گو، گۆر، گبر) یان گاور، گۆر (مه‌جووس) و گو (پاله‌وان)، ناموسولمان و لاده‌ری دین. پاش بلابوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، زاراوه‌یه‌ک بوو، بۆ زه‌رده‌شتیان و مه‌جووسیان و نه‌و کوردانه‌ی (زۆرتەر هۆرامیه‌کان) ملکه‌چی ئەم ئایینه نه‌ده‌بوون، به‌کارده‌برا.

دیالیکتی هۆرامی خاوه‌نی هه‌ندی پتانسیه‌ل و توخگه‌ل و ره‌گه‌زگه‌لی زوانی و هه‌لگری هه‌ندی ئیمکانات و وزه و ئامبان (هه‌وین) ی گوتارییه، به‌لام به‌هۆکارگه‌لیکی جۆراوجۆره‌وه له ره‌وتی میژوودا به‌ باشی بنووس نه‌کراوه‌ته‌وه و هه‌لسووکه‌وتی نویساری له‌سهر نه‌کراوه، ئەم چه‌شنه‌ هیزه وه‌ک: ئامبانی زوانی له نه‌ستدا ماوه‌ته‌وه، له ناخافتن و پهنه‌ندییه‌ وچه‌کاندا، به‌باشی ریژه‌ی به‌ری فره‌کانسی کرکه (نه‌غمه) ی ده‌نگه‌کانی، لیده‌درین و ده‌ییسین. بیگومان، ئەم پرنسیپه‌ و پرای له‌شیوه‌ی گۆکردندا به‌ تایه‌ت له ژانری شیعردا، هه‌ر له «گاساکان» ی نه‌ویستاوه بیگه‌ر تا شیعی «هورمزگان» (۹) تا «ئورامنه‌کان» (۱۰) و تا بیسارانی و مه‌وله‌وی و ته‌نانه‌ت شیعی هاوچه‌رخ، یه‌س به‌ یه‌س، پارێزراوه و بوته‌ هۆی نه‌وه، شیعی هۆرامی نه‌که‌ویته ژیر کاردانه‌وه‌ی ئوسلوبی هه‌نده‌ران، ده‌بی وه‌ک خالیک دینامیک و نه‌کتیف، سه‌یری ئەم دیاره‌ زمانیه‌ بکری، مامۆستا گۆرانیش له‌سهر ئەم رێسا زمانیه‌ — هونه‌ریه‌ بوو که گه‌رایه‌وه بۆ «کرکه (نه‌غمه) ی شیعی هه‌جایی». کرکه (نه‌غمه) نه‌و هاماوه‌ ده‌نگ یان نه‌و هیشه‌ ده‌نگانه‌ته‌ که له پیکهاته‌ی توخی مورفیم و هه‌جادا، چری ده‌نگ و مۆسیقا، درووست ده‌کات و پیکه‌وه نه‌گونجانی برکه‌ کورت و درێژه‌کان نه‌شاریته‌وه و له ژانری شیعردا، خۆی له‌گه‌ل کیش ناسی عه‌رووزدا، جیا ده‌کاته‌وه و ده‌بیته «کومپۆزیسیۆنی» شیعی یان «ریتم» له شیعردا و زه‌مینه‌ بۆ

ره‌خساندنی هه‌ستیاری ئیڕۆس ئامیزی لیری‌کای هه‌ورامی ئاماده ده‌کات.» (١١) ئهم برنسییه بۆ رۆڤه‌گی شیوه‌ زوانی هه‌ورامی و ئهو شیوه‌ زوانانه که نزیکن به هه‌ورامییه‌وه له گه‌رانداندا، خالێکی ئه‌ریخی و ره‌سه‌ن دیته‌ نه‌ژمار، هه‌ر ئهم خاله‌، توخی هه‌ورامی له توخی شیوه‌ زمانی سۆرانی که له جه‌وه‌هه‌ردا و له ژێر کاردانه‌وه‌ی عه‌ره‌بیده‌یه، به تایه‌ت له تیکسته‌ شیعریه‌ کلاسیکه‌ کاندایا که به‌شیکێ هه‌ره زۆری قه‌لای وشپاری و رۆشنیری کوردن، جیا ده‌کاته‌وه‌.

هه‌ورامی، بانه‌چه‌ وه‌جای کۆنینه‌ی گه‌رانه‌، که له رووبه‌ریکی جه‌وراجۆری جوغرافیایدا په‌رم په‌رم بوون: عه‌بدوله‌لیکه‌ کانی هه‌ورییه‌ و زاغمه‌رزیه‌ کان و هه‌ورامیه‌ کانی قه‌لای قورووه‌ و که‌ندوله‌، له باکوور و رۆژاوی ئێران، تاتییه‌ کان له ئازهربايجانی رۆژه‌لاتی ئێران و ئه‌رمه‌نستان و کۆماری ئازهربايجان، شه‌به‌ک و باجه‌لان له باشووری کوردستان، هه‌ورامانی له‌ون و ته‌خت و شامیان و ژاوه‌رۆ له باشوور و رۆژه‌لاتی کوردستان، زازا و دیملییه‌ کان، له باکووری کوردستان: ده‌رسیم و ده‌ورووبه‌ری. هه‌مووی ئه‌مانه‌ و باقی زاراوه‌کانیتری کورد به ره‌گه‌زی ماده‌وه‌ گری ده‌درین.

له نێوان گه‌راندان (هه‌ورامی) و (زازا)، پێوه‌ندییه‌کی ره‌گه‌زی و دیرۆکی هه‌یه‌، ئالقه‌ی ونبووی ئهم پێوه‌ندییه‌، له رابردوودیه‌کی دووردا، زمانیک بووه‌ به‌ناو ئازهری کۆن. به به‌راورد و رانانکاری توخی و ره‌گه‌زی ئهم زمانه‌ کۆنه‌ ئێرانییه‌ و خزمایه‌تی له گه‌ن زاراوه‌ کوردیه‌یه‌ کان، پێوه‌ندی عونسوری و ئه‌ندامی هه‌ورامی و زازایی دیته‌ چه‌سپاندن. «مه‌ودای ناوچه‌ی گه‌راندانی (هه‌ورامی) و دیملی که ئیستا شوینی نیشته‌جینی تورکه‌ کانی ئازهربايجانه‌، له رابردووییه‌کی چه‌ندین سه‌ده‌سه‌له‌دا به هه‌ری شیوه‌ زمانیکی ئێرانییه‌وه‌ لیک گری درابوو که ئهو شیوه‌ زمانه‌ پێی ده‌گوتری ئازهری کۆن.» (١٢)

زوانه‌ ئێرانییه‌ کان، له ناوچه‌یه‌کی به‌ربڵاو له باشوور به که‌نده‌ای فارس و ده‌ریای عه‌مان و له رۆژئاوا به نیوجۆمان (بين النهرين) و ئه‌رمه‌نستان و له باکوور به کێوگه‌لی قه‌فقاز و ساری ئاسیای ناوه‌ندی، بڵاوبونه‌ته‌وه‌. له رۆژه‌لاتیه‌وه‌

سەرasedری ئه‌فغانستان و به‌شیک فهلای پامیر تا نریکی چومی سهند ده‌گریته‌وه.

زوان و زاراهه ئیرانییه‌کان ناوا پولین ده‌کریڼ:

۱ - زوانه کۆنه ئیرانییه‌کان ۲ - زوانه ناوینه ئیرانییه‌کان ۳ - زوانه ئیستیاییه

ئیرانییه‌کان

یه‌کیک له زوانه کۆنه ئیرانییه‌کان زوانی مادییه:

زوانی مادی، سیهه‌زار سال پیش له ئیستا، له کوردستان و نازه‌ربایجان و هه‌مه‌دان و کرماشان و ئیلام و سپاهان و قه‌زوین و تاران و... که ده‌قه‌ریکی پان و پۆر بووه نیشته‌جی بوون.

کوردیه‌کان و نازه‌ری کۆنیش دوو لقی هه‌ره مه‌زنی بنه‌ماله‌ی ماده‌کان، له سالی ۸۳۵ پ ز له که‌تیه‌کانی ناشوور ناو له زوانی مادی براوه، به‌ناو (مادی) وشه‌گه‌لیک له‌م زمانه له نیو ئارشیفنامه و که‌تیه‌ بزماریه‌کان و یاده‌وری شاکانی ناشووری و زوانی یۆنانی و لاتینیدا ماوه‌ته‌وه به‌لام به‌لگه‌ی به‌رچاو له ئاسه‌واری هه‌خامه‌نشیدا ماوه‌ته‌وه وه‌کوو ئه‌م چهند وشه:

Xsayaiya (شاه) Vazraka (بزرگ) Baxtris (باختر، بلخ) Mitra – Miṣra

(مه‌ر) له سهر بنه‌مای زوانه‌وانی. (۱۳)

نازه‌ری کۆن وه‌ک وتمان له‌یکه له زوانه کۆنه ئیرانییه‌کان (مادی)، خزمایه‌تیه‌کی ئورگانیگی و ئه‌ندامی له‌گه‌ل زاراهه کوردیه‌کاندا هه‌یه. کاتیک ناو له نازه‌ری کۆن ده‌بری هه‌ندی ره‌نگه‌ تورکی نازه‌ربایجانیان وه‌ بیریه‌وه، عیله‌ تورکه‌کان به‌ پتی سه‌رچاوه‌ باوه‌ر پیکراوه‌کان، پیشتر له ده‌قه‌ره‌کانی ئاسیای نا‌ئیندا ژیاون، پاشان وه‌ک شال‌او‌گهر، روویان کردۆته ده‌قه‌ره‌کانیز به‌ تایه‌ت ده‌قه‌ری نازه‌ربایجان له ده‌وره‌ی سه‌لجوقیه‌کاندا، ورده ورده به‌ پتی قۆسته‌وه‌ی ده‌سه‌لات، کاردانه‌وه‌یان له سهر زوانی نازه‌ری کۆن داناوه و بووه‌ته هۆی فه‌وتانی ئه‌م زوانه کۆنه (۱۴). «نازه‌ری کۆن که ئیستا له هه‌موو ناوچه‌ی هۆرامان و ئه‌رده‌ل‌ان، هه‌تا ده‌رسیمدا فه‌وتواوه، ئاسه‌واریکی به‌جوو‌کیشی ئه‌گهر مایه‌ت له ناوچه باکووریه‌کان (کۆماری نازه‌ربایجان)،

رۆژھەڵات (ساو، قەزوین) بەدی دەکری، زوانیکی ئێرانییە و لە بنەمالەى
هیندوئێرانییەکان دەژمێری. ئەم زوانە بە هاتنی تورکەکان بۆ ناوچەکە وردە وردە
تووشی نشووست دەبێ و لە ماوەی چەندین سەدەدا، مەیدانی بۆ زوانی تورکی چۆل
کرد.» (١٥)

ئەم زوانە یەكجار و بە تەواوەتی لە ناو نەچوو، بەلكوو ئیستا توخم و
عونسوری زوانی لە نیو شیۆهزاری ھەرزەندی، گلین قیە (دەورو بەری مەرەند)، زنوز،
حەسەنو (قەرەداغی ئازەربایجان)، خەلخال گەرۆوس، تاتی، و... دا دەپنری و گۆی
پێدەکری. ەك وتمان ئازەری کۆن چوون شیۆه زوانیکی کۆنی مادییە، لە گەل شیۆه
زوانییەکانی کوردیشدا، خزمایەتی ئەندامی و رەجەلکی ھەیە، بە تاییەت لە گەل
ھۆرامی و زازاییدا. ھەر و ھا لە گەل شیۆه زمانییە ئێرانییەکانیش ەك: تەبەری
(مازنی) و تالشی و گیلەکی و لەکی و... کە پاش چەندین سەدە و شالۆی سەربازی
و فەرھەنگی تورکەکان، ئەگەرچی ەك ئالقیەکی ونبوو دیتە بەرچاو و بوو ەتە ھۆی
بۆشاییەکی جوغرافیای زوانی، بەلام ھەندی واژە و دەستەواژەو توخم و عونسوری
زوانی لە نیو کەشکۆلە شیعر و تەشکی شیۆه زوانییەکانی بەجێماو لەم زوانە،
ماونەتەو ەیان ئیستا گۆیان پێدەکری.

»پێوەندی زاراوەکانی کوردی لە گەل ئازەری کۆندا، بە رادەبەك بە ھێز بوو ە
تەنانەت ئیستایش کاتی شیعی شیخ سەفی ئەرەبیلی باو ەگەر ەو ە بنەمالەى شاھانی
سەفەوی دەخویننەو، بە چەشنێك عونسوری ھاوبەش لە گەل زوانی کوردی تێیدا
بەدی دەکری ە تەنانەت ھەندی کەس کوت و مت بە کوردی دادەنن... بێ ئەو ە
خۆی کورد بیت.» (١٦)

ئەم پێوەندیە دوو لایەنە دیالیکتیکیەش لە بەر رۆشنایی و بە ھۆی ئەو ئالقیەو ە
(ئازەری کۆن) درووست بوو ە بوو ەتە پێوەندییەکی ئەندامی و خزمایەتی نزیکى
نیوان شیۆه گۆران بە تاییەت ھۆرامی و زازاییدا. ئەو خسلەتە زمانیانە کە نیوان
ھۆرامی و ئازەری کۆندا ھەن، بە ھەمان شیۆهش، عونسوری دەنگ تەو ەری و

لیکسیکۆلۆژی (واچه‌شناسی) و مۆرفۆلۆژی و سینتاکس و واتاناسی (سیمانتیک) و کاربردی زوانی، له نێوان هۆرامی و زازاییدا ده‌بینرێ. چوونکای به پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری باو، زازایه‌کان له باشووری کوردستانه‌وه کۆچیان نه‌کردوه بۆ باکوور و هه‌ر له سه‌رده‌تاوه‌ نیه‌شته‌جێی شوێنی ئێستای خۆیان برون، واته‌ شیوه‌ی دیملی له‌ لایه‌ن کۆچبه‌رانی ناوچه‌ی گۆرانده‌وه نه‌چۆته‌ ده‌رسیم و ده‌رووبه‌ری به‌لکوو بنج و بئاوانی هه‌ر له‌ ناوچه‌ی ئێستادا بووه و له‌وێش سه‌ریه‌ه‌لداوه. (١٧)

لێره‌دا بۆ چه‌سپاندنی ئهم پێوه‌ندییه‌ دیالیکتییه‌، له‌ ئاسه‌واری به‌ جێماوی ئهم زوانه هه‌ندێ ئمونه‌ی شیعرێ له‌ شیخ سه‌فی ئه‌رده‌بیللی و هه‌ندێ رسته و واژه‌وه ده‌سته واژه‌ی هه‌رزه‌ندی و خه‌لخاللی و مه‌ره‌ندی که له سه‌رچاوه‌میژوویه‌ کاندای تۆمارکراون ده‌هێننه‌وه و له گه‌ل هاوسه‌نگه هۆرامیه‌ که‌دا به‌راوردیان ده‌که‌ین. (١٨)

الف: چهند ئمونه له ئورامن (فه‌له‌ویات) ی شیخ سه‌فی ئه‌رده‌بیللی:

+ همان هوی و همان هوی همان هوی

همان (کوشن) و همان دشت و همان کوی

(از)) واچم) اویان تنها چو من (بور)

به هر شهری شدم می های می هوی (١٩)

واته: (ئه‌و خودایه که خویه‌کی به شکۆ و یه‌کتا و بێ هاوتایه له‌ زات و سیفاتدا، ئهم دنیا که عاله‌می ئۆبژیکت (ناسوت) ه، هه‌مان ده‌شت که‌ژ و کێو و سارایه، بریای دلی من خوشه‌ویستی مه‌حبووبی حه‌قیقییه که تاییه‌ت به‌ من بێ و له هه‌ر ده‌قه‌ر و شارێکدا ته‌ژییه له‌ شوێشی عاشقانی حه‌ق).

- کیشی دووبه‌ییه‌که، کیشی خۆمالی ئورامنه، ئه‌گه‌رچی هه‌ندێ ئه‌یانه‌وی ئهم جووره کیشه بخه‌نه نێو قاوخی به‌رته‌سکی عه‌رووزیه‌وه (مفاعیلن، مفاعیلن، فعولن)، به‌لام له سه‌ر چرێ نه‌غمه‌ی هۆرامی دانراوه و ده‌بێ مه‌لحون (خوێندنه‌وه) کرێ تا راده‌ی ئه‌کتیفتی ریتمه‌که‌ی ده‌رکه‌وی. له په‌راویژدا باسم له سه‌ر ئهم جووره کرکه ده‌نگانه له هۆرامیدا کردووه، بابا تایه‌ر سه‌رچلی ئهم نه‌ریته مۆسیقاییه بووه. شاعیرانی

گۆرانیش به تایبەت سەیدی پێره‌وی ئەم ئوسلووبەیانە کردووە.

توخە ھۆرامیەکان:

از: (ez) ئەز، من، توھنکی ئارکائیکی (رەسەن) ی ئاریە کە لە زۆربەى شیوەزمانەکانی گۆراندا بە تایبەت لە ھۆرامیدا لە لایەن شاعیرانی ئەم دیالێکتەو بە کار براوە. ئەم توخمە، زوانی ئازەری کۆن لە گەڵ شیوەزمانەکانی گۆران (بە تایبەت ھۆرامی) و زمانەکوئەئێرانییەکان، گری دەدا. (ئەز) سووک کراوی (ئادەم و ئازم) بە ئەژمار دى. لە ئاسەوارە بەردە نووسەکانی بیسترون بە جیماو لە چاخى ھێخامەنشیەکان، ئەم توخمە بە شیوەی (ئادەم، adim) ھاتوو و لە ئاوێستاییدا وەك (ئازم، azim) ئەژمار کراوە.

سەیدی دەلی:

– (ئەز) و خەم پێوە گرتەغا برایی

نە خەم چیمە، نە من چادیم جیایی

– (ئەز) ئۆرۆمۆن مەکانم بێ وڵاتم

سەروو پیری خوای گیرتەن خەڵاتم ...

– (ئەز) قسیوەت ماجوو گوشم دارەنە ... (۲۰)

واچم: واتم، واچەى ھۆرامی، وتە و گوتهى سۆرانى، لە رەگى واچ و واچە (vaç)

ئەفێستا و سەنسکریت، لە پالەوى: واچەك، vaček، لاتین: vox فەرانسە: voix

ئینگلیسی: (voice واتە، watey) ی ھۆرامی و (waçiden) ی ئازەری

کۆن.

بیسارانى:

(واتم) ھەى دڵە وەسەن وەس نالە

خەلکان جە نالەى تۆشان شى زالە (۲۱)

– کوشن: کەش keş، کەژ و کێو

– بور: (بۆ) ی ھۆرامى bō، (بێ) ی سۆرانى

بیسارانی:

کەسی کە بەی تەور حال و جەستەش (بۆ)

پێسە جوێای وەسل ئاوات واستە (بۆ) (٢٢)

- دەشت: دەشت، سارا

+ (دیره) سر بە سودای تە (کیجی)

(دیره) کین چش چو خوینین (ارس) (ریجی)

دیره سر بە استەنە اچ تە دارم

خود (نواچی) کو وریختی چو (کیجی) (٢٣)

واتە: «ئەم سەرە بە سودای عەشقی تویە گێژە، ئەم چاوە بۆ تو هەلس (ئەسرین، فرمیسک) دەریژێ و لە هەمبەر ئاسانە کە ی تودا، سەری کورنۆش دائەنەوینم، خود نالێی ئەم چەرمە سەرییە بۆ ئە کیشتی.»

- دیره: ئە گەر کیج بەمانای کیژی کوردی هاتی ئەوا ئەو دیره مانایە کتر دەدا بە دەستەووە، واتە ئەم کیژە بۆ تو سەر بە سودایە (کردارە لە بەشەکانیتری گۆران وەك کرماشانی بە کار دەبرێت). ماناکە ی ئەحمەدی کیسەرەوی بەم بۆچوونە هەڵەیه، بە مانای دیره و ماوەیه کە هیناویەتی، بە رای من بە مانای (هەیهتی) و (دارد) ه.

- (ئەسرە، ئەرس، هەرس، هەلس): (هەلسی) هۆرامی، Helsy، گۆرینکاری فۆنیم و دەنگ بە سەریدا هاتوو، (و) و (ر) کۆنەن دوا یی دەبن بە (ه) و (ل). ئۆرۆمۆن (هۆرامان) سار (سال)، دەلیم، دەریم. ئەسرینی سۆرانی و ئەرسی هۆرامی، جیگۆرکی دەنگی بە سەریاندا هاتوو، پاشان لە فارسیدا بوو: (ارشک) و پاشان (ئەشک). لە شووشتەر، یەکیک لە دەقەرەکانی جوگرافیای زمانی ئازەری کۆن، ئیستایش توخی (ئەرس) و اچە ی پێدە کری.

مەولەوی: وەك رووکردیکی زمانی بۆ بە پیتکردنی زمانی کوردی، ئەم دوو شیوە زمانیه لە دیوانە کەیدا بە کار بردوو:

+ تا وە ی رەنگ زەرد چوون خەزانەو

سیم ساف (هه‌رس) که‌س نه‌زانه‌وه

+ خامه‌ی سه‌راویژ نه‌چای سیایی

مه‌پێژۆ (ئه‌سهرین) شه‌کوای جیایی (٢٤)

- ریجی: ئه‌ره‌ژی، له‌ ره‌گی (رژتن، رشتن) ی کوردی

- نه‌واچی: ئالێ، ئمی گویی، پێشتر باسمان له‌ سه‌رکرد. ئه‌وه‌ی تر بۆ (واچه‌ی) له‌ خواره‌وه:

- (مواچش) از چه‌ او‌یان مانده‌ دوویم

واته: «مه‌لێن که‌ من ساتی له‌ عاله‌م یه‌ کبۆن (وه‌حده‌ت) دوور بم.»

+ راز (واچم) او‌یان تنها چو من بور
بابا تایه‌ر:

ته‌ که‌ مشکین کاکل در قفایی

به‌ مو (واچن) که‌ سرگردان چرای
مه‌وله‌وی:

+ (مه‌وات) هه‌ی ئاوات واسته‌ که‌ی جه‌سته‌م

هه‌ی مۆمیایی پێشه‌ی شکسته‌م (٢٥)

- کیچ: کناچی، kinaçê، کیژ، کچ، دختر، لی‌ره‌دا به‌ مانای (گیژ) یش هه‌یه‌.
مه‌وله‌وی:

خه‌میا و چه‌میای ناز نیمچه‌ (کناچ) ان

ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان (٢٥)

- چو، اچ: (ژه، ال) ی کرمانجی باکوور، بۆ، جه‌ی هۆرامی، (ازبرای) ی فارسی
مه‌وله‌وی:

+ کام زار بی (جه) تو من نه‌ویم نه‌سیب

جده‌فا هه‌ر وه‌ من، وه‌فا په‌ی ره‌قیب (٢٥)

وه‌ره‌ختی: به‌دبه‌ختی

+ عشقر جویی که (وریان) بسته نه بور ... (۲۶)

واته: «عشق جو گلهی ژيانه که بهريانه که ی نابه سترى.»

وریان: (بهريان، beriyān) ی هۆرامی، شوینیک له جوگه ی ئاو، دهیکه نه وه و دهیپرن
بو دیرانی ئاو.

+ مرگ (ژیریم) به میان دردمندان بور (۲۷)

واته: «مەرگ و ژيانی من له نيو دهر دمه نداندايه»

ژیر: ژیار، ژین، ژیان

+ اورامن: هرکه (اورامنه) به نام بخونه

(شو و رو) بسته داری کامرو بند

کاریا می رسی جهنامه داران

خداوند بنده بی بنده خداوند (۲۸)

- ماناکه ی زۆر روون نییه، کیسره ویش نهیتوانیوه ماناکه ی لیگبداته وه هه وه ها
به نیوه چلی ماوه ته وه. به لām فاکت بو ئیتمه دوو وشه ی (اورامن) و (شه و رو) یه
که هۆرامی رووتن. له پهراویژدا مانای (ئورامن) مان لیگدا وه ته وه. بپوانه پهراویزی
ژماره ۱۷

ب: غه و نه ی رسته له نازه ری کۆن که ئیستا له هه رزه ند و خه لخال و مه رنه ند و
هه ندیک له ده قه ری نازه ربایجان گۆی پی ده کری (۲۹)

زوان (زوان، زمان)، کفرین (قسه کردن، وتو ویژ، هۆرامی به درکه ده لئى
که ف چه رنۆ، یانی زۆر قسه ده کات. (بو: بو، ده یی).

«و این (زوان) تالشی (زوانی) کو نزیکه ،
که د رست (کفرین) و همدیگر حالی (بو)»
واته ئەم زوانه (مه به سقی خه لخال) یه به زوانی تالشی زۆر نزیکه، که به ته واوی
قسه ی یه کتر حالی ده بن.

ورن (واران، باران)، ورسته (واران، باریوه)، اما (ئاما، هات، باری) گندم

(گەنم)، كەردىيە (كەردەن، كەردو)، خروب (خراب)

«امسور (ۇرۇن) خىلى (ۇرۇستە)، سىل خىلى (اما) را، گندومى خروب كەردىيە»

ۋاتە: «ئىمسال باران زۆر بارى لافاۋىكى زۆر ھات، گەنمەكانى خراب كەردىيە»

ج: غومونە بۆ ۋازە ۋە دەستەۋازە ئازەرى كۆن كە لە ھەرزەند باون: (۳۰)

يې: لەئەۋىستادا: yēn، لە ھۆرامىدا: gen، لە سۆرانىدا: gin، لە فارسىدا: zen

كەنە: كەنى، كەنىشك، و كەناچى (ھۆرامى)، دىخىر (فارسى)

او: لە ئەۋىستادا: Āp، و ئافەنت (avent) بە ماناى: كاسەى ئاو، ھۆرامى:

ئاۋى، سۆرانى: ئاو

چوون يېسارانى ھەركەس بى دۆ بۆ

چوون باخچەى بى (ئاۋ) دايم بى گول بۆ

گوزد: گوزشت

يو: (ھۆرامى: يەۋى)، جۆ: سۆرانى و فارسى

أسو: ئىسە (ھۆرامى)، ئىستا: سۆرانى، اكنون: فارسى

شمە: شمە (ھۆرامى)، ئىۋە: سۆرانى، شما: فارسى

ورە: (ۋەرە) ى ھۆرامى، بەرخ: سۆرانى، بەررە: فارسى

بز: پەز (سۆرانى)، مەى (ھۆرامى)، گوسفند: فارسى

زانىر: لە رەگى زانای (ھۆرامى) و زانىنى: سۆرانى و باقى زاراۋەكانى كوردى

ۋىنى: ۋىنى (ھۆرامى) ئەيىنى (سۆرانى)، لە رەگى: ۋىناى و يىنىن، مى يىنى: فارسى

ژمارەكان: زۆربەيان ھۆرامى ئىستان: بۆ غومونە تەنيا ئامازە دەكەينە چەند ژمارە:

ا، aē: فارسى: يك، سەنسكىرىت: eka، ئەۋىستا: aeua، ھۆرامى: yive لە

ھۆرامىدا: al بە γ گوزراۋە.

دو، dēv: سەنسكىرىت: diva، ئەۋىستا: diva، ھۆرامى: divē سۆرانى: دوو،

فارسى: دو

هې، herĕ: (سەنسکرىت: triئەويستا riهۆرامى: yerĕ سۆرانى سى sĕ، فارسى: سە، گۆرانى (ھ بە ى) كە (ھ) كۆنرە لە (ى).

نو: (نۆ)

ويس: (ويس، هۆرامى، بيسٽ، سۆرانى) ... (٣١)

خشتەى بەراوردكارى ژمارەى يەك تا دە، نيوان: سەنسكرىت، ئاويستا، نازەرى كۆن، هۆرامى، سۆرانى و فارسى:

سۆرانى	فارسى	سانسكرىت	ئالېستا	نازەرى كۆن	هۆرامى
يەك	يك	eka	aeva	ae	yive
دوو	دو	diva	diva	de	divê
سى	سە	tri	ri	herĕ	yerĕ
چوار	چهار	ĉetvar	ĉawar	ĉowr	ĉiwar
پنج	پنج	panĉa	penĉa	peng	peng
شەش	شش	ṣaṣ	xṣvaṣ	ṣoṣ	ṣiṣ
حەوت	هفت	sapta	hapta	hovt	hovt
هەشت	هشت	aṣṭa	aṣṭ	heṣṭ	heṣṭ
نۆ	نە	nava	nava	nô	nô
دە	دە	dasa	dasa	de	de

ژێدەر و سەرچاوەکان:

١ - ١. ھال، رابېرت، زمان و زمانەوانى، و. د. محەممەد رەزا باتنى، ل ١٥٥

٢ - دلێر بە كر، ئەشكەوتەكەى گوندۆك، بەغداد، ١٩٥١

۳ - خان شیخ محمد، فهره‌نگی خان، بهرگی دووهم، سلیمانی ۱۹۵۹

۴ - گوڤاری زریبار، ژ. ۵۸/۵۹، ل ۲۵۹ وتاری ده‌باریه‌ی پیکهاتی دیالیکته‌کانی زمانی کوردی،

زاری ئۆسپ،

و. نه‌نهر قادر محمد

۵ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو

۶ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو

۷ - به‌دلیسی شه‌ره‌فخان، شه‌ره‌فنامه ته‌سحیح (راستگردنه‌وه) ی محمد دلزی عه‌باسی، نه‌شر هه‌دیس، تاران ۱۳۷۳

- مه‌ستورره‌ش، کورد به‌ چوار به‌شه‌وه دابه‌ش ده‌کات:

ئه‌رده‌لان، لۆر، کرمانج و گۆران ب‌روانه میژووی ئه‌رده‌لان د. هه‌سه‌ن جاف و شکوو
مسته‌فا ۱۹۸۹ ل ۱۴

- ره‌شیدی یاسی ئه‌م دابه‌شکردنه‌ی له‌ زمان نووسه‌رانی پیش خۆی هه‌تاوه:

گۆران، کرمانج، لۆر، که‌له‌وڕ ئه‌وه‌شه ده‌خاته سه‌ری و ده‌لێ لیکۆله‌ره‌وه‌انی سه‌ده‌ی
بیه‌ستم گه‌یشتنه‌ته ئه‌و نه‌جمه‌ی که‌ له‌ ناو کورداندا، چینیکی دیکه‌ی ئێرانی هه‌ن به‌ ناوی
گۆران - زازا که‌ غه‌یره کوردن. ب‌روانه: یاسی ره‌شید، کرد و پووستگیهای تاریخی و نژادی
او ابن سینا، تاران.

۸ - ن. ماریز سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی چه‌له‌بی ل. ۱۳۷ وه‌رگیراو له‌ فاسیلی نیکی‌تین ل ۲۷۷
(روانگه‌ ژماره‌ ۸)

۹ - هه‌له‌سه‌تی هه‌جایی هورمزگان:

به‌ وته‌ی «ته‌قی به‌هار» ده‌قیکی چه‌ن به‌یتی ده‌ بر‌گه‌یی، له‌ ده‌هه‌ی دووهمی سه‌ده‌ی ئه‌وه‌لێ
کۆچیدا، نزیکه‌ی شاری سلیمانی کوردستانی باشوور، دۆزراوه‌ته‌وه. له‌ لایه‌ن دوکتۆر
سه‌عیدی کوردستانییه‌وه، گه‌ییه‌ته ئوروپا و هه‌میشه به‌ ده‌ست محمد ته‌قی به‌هار، که‌ له‌
سه‌ر پیستی ئاسکیکه‌وه نووسراوه. ئه‌م ده‌قه ده‌توانی، وه‌ک پینگه‌ی ئه‌ستووری سه‌ره‌تای
سه‌ره‌له‌دانی، شیعری نویساری کوردی دانه‌ری. چه‌رونکای هه‌لگری هه‌ندێ پرنسیپی
هونه‌ری - جوانکارییه بۆ چه‌سپاندنی ره‌سه‌نایه‌تی موسیقای شیعری کوردی. له‌م کتێبه‌دا باس

له سەر ئەم دەقه كراوه.

۱۰ - نورامن هەلقەى نافىنى ئەوسا و ئىستای شىعر و موسىقاي گۆرانه، پىشتىر باسى لەسەر كراوه.

۱۱ - مەمەدپوور عادل، كىتەبى سۆزى لىرىكا، لە ژىر چاپ

۱۲ - سولتانی ئەنوەر، گوفارى روانگە، ژ. ۸ رەشەمەى ۱۳۸۰

۱۳ - راوەندى مورتەزا، تاريخ اجتماعى ايران، ج. ۱

۱۴ - بۆ زانیارى زۆرتەر بپروانه: کارووەندى کيسرهوى، يەحيا زەکا،

تاران ۲۵۳۶ يان زبان پاك، لە ئەحمەدى كيسرهوى

۱۵ - سولتانی ئەنوەر، گوفارى روانگە، ژ. ۸ رەشەمەى ۱۳۸۰

۱۶ - هەمان سەرچاوهى پىشتو

۱۷ - هەمان سەرچاوهى پىشتو

۱۸ - بپروانه ئەم سەرچاوانە: زەکا يەحيا، کارووەندى کيسرهوى،

تاران، ۲۵۳۶ ل ۳۴۵ و...

- کارەنگ عبدالعلی، تاتی و هەرزەندى، ۱۳۳۳

- زەکا يەحيا، گویش گلین قیە، ۱۳۳۶

- کارەنگ عبدالعلی، خلخالى يك لهجه از نازەرى

۱۹ - زەکا يەحيا، کارووەندى کيسرهوى، تاران، ۲۵۳۶ ل ۳۴۹

۲۰ - سەیدى، دیوان، ل: ۱۳، ۲۰، ۲۲

۲۱ - بيسارانى، دیوان، ل: ۱۷

۲۲ - هەمان سەرچاوهى پىشتو

۲۳ - زەکا يەحيا، کارووەندى کيسرهوى، تاران، ۲۵۳۶،

ئەحمەدى کيسرهوى واژه‌ى (کيتجى) لەدێرى چواره‌مى

ئەم دوو بەيتىيەى بۆنەخوێنراوەتەوه،

مانايشى نەکردووەتەوه. بە راي من بە ماناى (کيشى، ئەکيشى) يە.

۲۴ - مەولەوى ديوان، ل ۲۱۲ و ۴۳۵

۲۵ - هەمان سەرچاوه: ل ۲۱۳ و ۴۳۴

- ۲۶ - زه کا يه حيا، کاروهندی کيسره وی، ل ۳۵۰
- ۲۷ - ههمان سهرچاوه، ل ۳۴۹
- ۲۸ - ههمان سهرچاوه، ل ۳۴۴
- ۲۹ - ههمان سهرچاوه: ل ۳۶۴
- ۳۰ - ههمان سهرچاوه: ل ۳۶۵، بۆ زانیاری زۆرتر پروانه:
- نهم سهرچاوانه: تاتی و ههرزهندی، عبدالعلی کارنگ، ۱۳۳۳،
- گویش گلین قیه، يه حيا زه کا، ۱۳۳۶، خه لخاللی،
- یک لهجه از نازهری، عبدالعلی کارنگ ۱۳۳۴
- ۳۱ - پروانه: پيشه کی فهرهنگی ديه خودا.

«ئورۇمۇن» لە توپزالى دەمقالەۋە بۇ

مەدلولى راستەكى مېژوو

ھەربابەتېك ۋ ھەر چەمكىك، مېژوۋىيەك ۋ بەسەرھاتېكى ھەبە. بابەتەكان بە درېزايى مېژوو، سىمايان دەگۆررى ۋ لە ژىر تۆزى زەمەن ۋ گېژەلۈكەى گۆرۈن ۋ چەمەرى ھەلسوۋراند، ئال ۋ گۆرۈ قاموسى ۋ واتايى بە خۆۋە دەگرن. بە تايەت توخە زوانىيەكان كە ھىچ كات يكدانگ ۋ يەك روالەت نامىنەۋە بەلگۈۋ وىراى گۆرۈنكارى روالەتى ھەندى چەمكى ناۋەرۈكى ۋ دېرۈكى ۋەدوۋى خۇياندا دەھىنن كە لىرەدا ئەركى توپژكار ۋ لىكۆلەر پىر دەبى ۋ ۋا ئىجاب دەكا كە زۆر بەھەستىارە ۋ وردىنى ۋ تىرامانەۋە ياساى گۆرۈنكارى فۇنۇلۇزى (ۋاچ شناسى) ۋ لىكسىكۆلۇزى (ۋاچەشناسى) ۋ ئىدىۋمەكان بە باشى ۋەرد ۋ پەرەناۋ بكات ۋ لە رىچكەى ئەۋ ياسايدە ھەلەتە نەبى، ۋ لە ساي ئەم رۆشنايدە، دياردەزوانىيەكان ۋ مەدلولە راستىيەكان پىناسەبكرىن ۋ ھۆكان لەم دەراۋەدا بدۆزرىنەۋە ۋ تاكوۋ پرۆژەكە بگاتە ئەنجام.

ئەز زوانەۋان نىم بەلگۈۋ لە روانگەى مېژوۋىيەۋە ۋىستوۋمە تۆمالى ئەم باسە بكمە ۋ ھەندى راستى شاراۋە، ئەۋىش بە پشت بەستق بە سەرچاۋە باۋەر پىكراۋەكان، روۋن بكمەدەۋە. لەم وتارەدا سەرەتا تىشكىك دەخرىتە سەر سىياسەتى ئاشوۋرىيەكان، لە لايەكەۋە بۇ سىپنەۋەى ناۋشوتەۋار ۋ ناسەى فەرھەنگى كوردەۋارى يان مېژوۋىيىز

بڵێن ماده‌كان، و له لایه‌کی تریشه‌وه، له‌وا که به داخه‌وه ئاسه‌واری مادی ته‌نیا له دووتۆی سه‌رچاوه‌ بزماری و میژوویه‌کانی ئاشووریدا نه‌بی، ده‌سمان ناکه‌وی. ئه‌و ناوشتانه‌ که له ده‌قه‌ری کوردستاندا هه‌ن، ئهم راستیه‌ تالیه‌ بۆ گه‌لی کورد ده‌رده‌خه‌ن. خۆپێدنه‌وه‌ی میژوو و لادانه‌وه‌ی به‌رگه‌کانی وێرای سوودبین و سوودبه‌خشی بۆ هه‌رگه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك ده‌بێته‌ هۆی چڕبوونی ئه‌زموونگه‌ری و دووپات نه‌بوونه‌وه‌ی هه‌له‌کانیشی. ئه‌مه‌ په‌نگه‌ ئیستا بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد، باشترین خاڵی ئه‌ری و به‌ که‌لکترین رێبهر و سیاسه‌تی هه‌نوکه‌یه‌ی سیاسه‌توانان و میژوونووسان و خاوه‌ن ویران بی. چوونکای لهما رێبهرده‌دا بۆمان ده‌رئه‌که‌وی که کورد و کوردستانی کۆن هه‌ر وه‌کوو ئیستا، چه‌نده‌ دوژمنکاری هه‌بووه‌ و چه‌نده‌ میژوو و فه‌رهه‌نگ و مه‌عه‌نویه‌ت و وێژدانی ناخۆئاگای قه‌ل‌اچۆ و ئاوه‌زوو کراوه‌ و که‌وتوته‌ به‌ر قه‌مچی شالۆ وراپێچ کردن.

دۆزی ئاشووریه‌کان له کوردستانی کۆندا

پێش له‌ دۆژمنانی میژووی سه‌رده‌م: سه‌فه‌ویه‌کان و عوسمانیه‌کان، دورتریش ئاشووریه‌کان، دۆژمنی برپه‌په‌شتی کوردستان بوون. به‌ر له‌ یه‌که‌گرتنه‌وه‌ی هۆزه‌ کورده‌کان له کوردستانی کۆندا و پێکهێنانی حکومه‌تی ماد، وه‌ك: میڌیه‌کان، گوتیه‌کان، مانناکان و ئورارتۆکان و لولویه‌کان و... ئه‌مه‌ ئاشووریه‌کان بوون که پتر له‌ هه‌ر شالۆگه‌ریکیتر چاویان بری بووه‌ ماده‌خواه‌کان و کائزاکان و ده‌وله‌مه‌ندی سروشتی کوردستان و تالان کردنیان و گه‌ری سیاسه‌تی به‌ کۆمه‌ل‌کوشتن و کۆچاندنیان و پاکتاوکردنی کلتور و داب و نه‌ریت و سه‌رپه‌نه‌وه‌ی هه‌مما فه‌رهه‌نگیه‌کان و ناوی شویتواره‌کان که ئه‌مرۆژ ناوی به‌ تعریب و تزیك و تفریس درچوو، گه‌یشته‌بووه‌ ترۆپك.

ئهم داگیرکه‌رانه، له‌ هه‌ر شویتیکی کوردستان پێیان ناوه‌ وێرای کوشتن و برین و کوێرکردنه‌وه‌ی شوینه‌واری میڌیه‌کان ته‌نانه‌ت ناو و ناسنامه‌ و بنچکی نه‌ته‌وايه‌تی سه‌راوه‌ته‌وه‌ و به‌ جێیان ناوی ئاشووری و ناکوردی لێراوه‌ته‌وه‌.

لېږه دا نړۍ بیردوږانی کورد پږ دهی، که جهخت بکهن بۆ دوزینه وهی شه کی
 فرههنگی و توخی زوانی له دوو توی نهو ناسه واراننه که له ناشووری کوندا به جی
 ماون، ناخر وپرای سیاسه تی کوشتن و برین و قهلاچوکردن که دهیته هوی سرپنه وهی
 هندی له خسله تی فرههنگی و زوانی، دهقه ناشووریه کان ته نیا کهمپ و ژیندیه ریکن
 بۆ دوزینه وهی ناسنامه ی نه ته وایه تی توخه ونکراو و ئاوه ژوو بووه کانی زوان و
 فرههنگی مادی (کوردي) له م روانگه وه، سه چاوه ناشووریه کان بۆ ئیمه گه لیک
 به هادار و ته نانه ت ژبان به خشی به شیکي زور له که له پووری ئیمه ن.

له هه مبه ر نه م خه ساره مه زنه دا، به رژه وه نه دیسه ک بۆ گه لی کورد تۆمار کتره:
 پاشا کانی ناشور له چاو پاشا کانی نه ته وه کۆنه کانی دراوسی کوردستانی کۆن،
 باشترین و ده ولته ندترین سه رچاوه یان له م باره وه بۆ به جی هیشتووین، که بریتین له
 نوو سراوه شاهانه ره سمیه کان و یادگارانه کان، نه خشه هه لکه ندراره به ناوبانگی
 دیواری کۆشکه کان و ئارشیقنامه ی پاشا کان که جوړه ها وینه له م باره وه یان تیدا
 به رجه سته کراوه که وه ک پروپاگهنده یه کی سیاسی و وه ک جهنگی کی دهروونی به کار
 هیتراون. (۱)

خویندنه وه و هه لدانه وهی نه م به لگه نامانه و شروفه ی ناوشوینه واره کان که
 قامووسی راسته کیان ئاوه ژوو کراوه حه قیقه تی کی تال بۆ نه م نه ته وه ده رده خات که
 نه ویش گریدان ی سیاسه تی دوژمنکاری و پاکتاوکردنی ره گه زین هه رله کۆنه وه تا به
 نه مرؤ که سیاسه تی نه نفال و جینوساید و کیمیا باران و تواندنه وهی ناسنامه ی
 لیکه و توه ته وه.

چو لکوردنی زور ناوچه ی ژیر دهستی ئیمپراتوری ناشووری له دانیشتران و
 راگواستیان بۆ ناوچه ی دووره دهست و هیثانی خه لکی بیگانه له شوینی تره وه، بۆ
 جیگر کردنیان له شویتیان ده چیه خانه ی ئامانجه سیاسیه کانی، سیاسه ته
 ناشووریه کانه وه له کوردستانی کوندا له پیناوی گۆرینی مۆرکی نه ته وایه تی، نه تیکی
 له نه و ناوچانه دا پیاده کراون، له نه نجامدا هه ندیک ناوچه و هه ریم له ئیمپراتوری

ناشووریدا ناسنامه‌ی ره‌سه‌نیان سراوه‌ته‌وه برونه‌ته به‌شیکی راسته‌وخو له وڵاتی
 ناشوور وهك هه‌ریمیکي ناشووری ته‌واو، نهك بیگانه‌ی ژێرده‌ست مامه‌له‌ی کراوه.
 (زاموا) ش که ناوچه‌ی سلیمانی ئیستا و ده‌ورووبه‌ری ده‌گرتوه، غوونه‌یه‌کی ڕوونه.
 هه‌ر وه‌ها زۆر کۆمه‌ل و نشینگه‌ی جووله‌که له ئیتران و ناوچه‌کانی کوردستان
 یه‌کێکه له ئه‌نجامه‌کانی سیاسه‌تی راگواستن و تیکه‌لکردنی گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی
 ناوچه‌که له سه‌ر ده‌ستی ناشووریه‌کان. (۲)

بۆ نمونه: «ناشوور ناسیرپالی دووهم (۸۸۳ - ۸۵۹ پ. ز) به‌ نزیکه‌ی
 سه‌ده‌یه‌ك پێش له سارگۆنی ناشووری و تیگلات پیلایاری و... پاش وێرانکردنی
 شاری (ئه‌تلایا) ی لولویه‌کان له وڵاتی (زاموا) سه‌ر له نوێ بنیادی نایه‌وه و
 کۆشکی شاهانه‌ی تیا‌دا دروست کرد و پاش ئه‌وێی کرده بنکه‌یه‌ك بۆ کردنه‌وه‌ی
 دانه‌ویڵه‌ی ناوچه‌که، ناوه‌که‌ی گۆرا بۆ (دوور - ناشوور).» (۳)

یان هه‌مان پاشا (ناشوور ناسیرپالی دووهم) له شالۆیکدا بۆ سه‌ر شاری ئامالی
 (۴) له (زاموا) ده‌لیت: «له شالۆیکدا له شاره‌که‌دا ۸۰۰ جه‌نگاوه‌ریانم به‌ شمشیر
 به‌ زه‌ویدا دا به‌ لاشه‌کانیان کۆلانه‌کانی شاره‌که‌یانم پرکرد، خانووکانیانم به‌ خورنیا
 رهنگ کرد، زۆریانم به‌ زیندوویی گرت و ناشوور ناسیرپال، پالنه‌وان، وهك بالدار
 که‌وته‌ دوايان (واته‌ خه‌لکی هه‌لاتوو) لاشه‌کانیان له‌سه‌ر شاخی نیصیر (پیره‌مه‌گروون)
 له‌سه‌ر یدک که‌له‌که کرد، ۳۲۶ جه‌نگاوه‌ریانم سه‌ربری، جه‌وت شاره‌که که له
 ناوچه‌رگه‌ی شاخی نیصیربوون و وهك قه‌ل‌ا‌کانیان مه‌حکمه‌ بوون، داگیرم کردن،
 دانیشتوه‌کانیانم سه‌ربری و که‌ل و پهل و مه‌روم‌الیا‌یانم، برد و شاره‌که‌م سوتاند و...»
 (۵)

پاشان له هه‌ر‌شی‌که‌دا بۆ سه‌ر هه‌ولێر ده‌لی: «(بربو، کورپی بابا، فه‌رمانه‌وه‌ی
 شاری نیشتون له شاری ئه‌ربیلا (واته‌ هه‌ولێر) که‌ولم کرد و پێسته‌که‌یم به‌ سه‌ر
 شوورای شاردا هه‌ل‌خست.» (۵)

luchenbill op. cit vol 1 p. 143. p. 441

هەندى وشەى بەرەچەلەك ئاشوورى و ئۆچۆمانى و نامىدى وەك: (تەتە، ئىجىجى، زامواو، بىل، ئەرار، كورزا، نى، نژمار، ژوونى، شوالا، داربان، وەرتەر، ھەسوون، زابان، سلىن، و... ھتد) لە ھۆراماندا ھەن (٦)، بۆ ئەم دۆخە مێژوويە كە داگیركەران بە تايبەت ئاشوورىيەكان ئاوا سىياسەتتىكىيان پېرەو كەردو، دەتوانن پال پىشت و پىنگەيەك بن بۆ چەسپاندنى ئەم دۆزە. زۆربەى ئەو وشانە كە چوارەدەورى ھۆرامانىيان تەنپو، دەسپىكى ئەرىنن بۆ توپكارى رۆگەى زمانەوانى وشەى ھۆرامان.

ھۆرامان بى گومان ھەر لە مێژە بە شىك بروە لە كوردستانى كۆن با وەكوو لە ھىلى جوغرافيايدا ناوچەيەكى بەرز و شاخاوى و دەست پىنەگەيو بوو، وەك باقى بەشەكانىزى كوردستان، بە تەماحى دەولەمەندى مادەى خاوى سروشست، وەك دار و تەختە و ئاسن و مس (بۆ درووستكردى چەك) و زىر و زىو و بەردى بەنرخ و ئەسپ و... وەك باجى سەرانە و جەنگى ئابوورى، بە قولنگەى پۆلا لە چيا سەختەكاندا، رىگا و بان بۆ ھاتووچووى بازىرگانى كراوەتەو و مان و سامانىيان، كەوتۆتە بەر ئاكامى دياردەى شالاوگەرى و گورژمى نامرۆفانەى داگیركەرە ئاشوورىيەكان و وپراى وپرانكارى و تالان كردن و كۆچاندن و سوتاندنى مال و حالىيان، دەس بەسەرياندا گىراو و بە ھەمان چەشنى ناوچەكانىز، ناوى شوپنەوارەكان و ھىما فەرھەنگىيان ئاوەژوو كراون يان سىراونەتەو.

سارگۆنى دووھەم (٧٢١ - ٧٠٥ پ. ز) وەك ئەركى ئايين و فەرمانى خواوەند، ئاشوور، لە بارەى شالاوگەى بۆ ھۆرامان دەلىت: «لەسەر وتەى بەكارى ئاشوور، سەردارم، كە ژىر ركىف خستنى مىرانى ناوچە شاخاويەكان (ھۆرامان) وەرگرتنى ديارىيەكانىيانى وەك خەلتىك بە من بەخشيە. بە قولنگەى پۆلا شاخەكانىيانم، داتاشى و رىگا كراوەكانىيانم كەردەو» (٧) - 14 - 80 - 11, p. Arab Vol. 11, Luchenbiu

تۆمالى دەستە واژەى ھۆرامان:

گەلىك باس لە لاىەن توپژەرەنەو، لە سەر ئەم دەستەواژەيە كراو (٨) يان دەشكرى - وەك وتارەكەى كاك رەف مەھمودپوور لە زىربارى ژمارە: ٥٨/٥٩، بە

ناو: هۆرامان له نێوان وههمی دهنگۆ و سه‌رچاوه میژوویه کاندایا - نه ره‌دیان ده‌که‌مه‌وه و نه ئه‌یشلیم ئه‌مه «ده‌ستگیریه‌که‌ بۆ خۆ ده‌رخستن و خۆ قوتکردنه‌وه یان هه‌ره‌مه‌کی و ناسوودمه‌ند» بوونیان. خاوه‌ن باسه‌کانیش به‌ ساویلکه‌یی و ناشاره‌زا و گه‌مژه‌بوون تۆمه‌تبار ناکه‌م، به‌لکرو ئه‌و باسانه‌ پێش له‌م وتاره‌دا نووسراون، به‌ وتاره‌که‌ی کاک ره‌وفیشه‌وه، به‌ پێگه‌یه‌کی بناغه‌دار ده‌زانی بۆ ئه‌م باسانه‌ که‌ له‌مه‌ولا ده‌نوسری‌ن و ریز و حورمه‌تیشم هه‌یه‌ بۆ هه‌ولێه‌کانیان هه‌ر هه‌چ نه‌بی‌ بوونه‌ته‌ هه‌وی وروژاندنی باسه‌کانی ئێمه‌ و ته‌نانه‌ت باسه‌کانی تریش که‌ له‌ داهاتوودا دێته‌ رافه‌کرن، ره‌نگه‌ ئه‌وان پشت به‌ به‌لگه‌ی توکه‌مه‌تر و جیدی تر به‌ستن و باسه‌که‌ له‌مه‌زیادتر قه‌له‌وتر و به‌ پێتر بکه‌ن دیاره‌ ئه‌مه‌یه‌ یاسای ره‌وای لۆژیکی لیکۆلێسه‌وه‌و رافه‌کاری.

نێستا به‌ تێپه‌راندنی ئه‌م باسه‌ میژوویه‌ و به‌لگانندی سه‌رچاوه‌کان، ده‌روینه‌ سه‌روه‌ختی ده‌سته‌واژه‌ی هۆرامان. ۱ - «ئۆرۆمۆن» له‌ ده‌قه‌که‌ی سه‌یدیدا - و به‌راوردکاریه‌که‌ی و پاشان ده‌رخستنی واتای راسته‌کی پاژه‌کانی پێکهاته‌ی ئه‌م ده‌سته‌ واژه‌ له‌سه‌ر لۆژیکی میژوو و به‌سه‌رهاتی ئه‌و واژه‌ و ده‌سته‌واژه‌ که‌ به‌ به‌لگه‌ له‌م وتاره‌دا سه‌لێندرا و زۆربه‌ی ئه‌و واژه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و په‌یوه‌سته‌ سیاسیه‌ دانراوه‌ که‌ ناشوورییه‌کان پێه‌ویان کردووه‌ و له‌لای من، ئه‌مانه‌، به‌لگاندن و پالێشتن بۆ ئه‌م وتاره‌.

سه‌یدی واژه‌ی هۆرامانی به‌ شیوه‌ی کۆن «ئۆرۆمۆن» به‌ کار هێناه‌وه‌ له‌ چامه‌که‌یدا:

ئه‌ز (ئۆرۆمۆن) مه‌کام بۆ و لێتم

سه‌ر و پیری خوای گێرتنه‌ خه‌لێتم ... (۹)

دیوانی سه‌یدی، کۆکردنه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی محمهد ئه‌مین کاردۆخی ل. ۲۰، ۱۳
هۆرامان وشه‌یه‌کی دیڤین و میژوویه‌کی کۆنی له‌ دوتزی مه‌دلۆله‌ که‌یدا هه‌یه‌ و بۆ گومان یه‌کیکه‌ له‌ هه‌ره‌ ده‌قه‌ره‌ کۆنه‌کانی کۆردستان، که‌ ره‌نگه‌ هه‌وه‌لێن

مەلەبەندى ژيان و ژىيارى شارستانىيەتى رۆژھەلەتلى نەقىل و مەلەبەندى فەرمانرەھبەرى
 مادەكان، باۋەگەرە و ۋەجەخى نەتەۋەى كورد بىتەن. بەلەم لەوا كە تان و پەزى
 زمانەوانى دەستەۋاژەى «ئۆرۈمۆن» و مەدلولە قاموسىيەكەى، شارى مادەكان بى و
 سەيدىش بە زانىيارىيەۋە بە ساقى تۆمارى كوردبى، (كەكەلەى باسەكەى كاك رەۋف)
 بىنگومان بە پىي ئەۋ فاكە مېژوۋىيەنە و ئەۋ سىياسەتە پاكناۋ كەرنە و پەيلەۋى مەن
 ناراستە، رەنگە ھەلەتجاندىنەك بى لە چەشنى بەكاربەردى شاعىر سەيدى، بۆ
 ئاركانىزە كەرنە ۋەشەكان، يان چەشنى خەندەنەۋەى خەندەنە بى و دەرەكى مانەى
 ئەۋەژوۋ.

ئەگەر سەرنەج بەدەنە دىۋانەكەى سەيدى و زۆرتر شىۋازناسانە، بە سەر چامەكانى
 ئەم شاعىرە رۆ بچىن، بۆمان دەرەكەۋى كە:

۱ - پەلەتفۆرمى دىۋانەكەى سەيدى لە سەر سى جۆر كەش چەكرەۋە:

الف: عەرۋوزى ب: ھىجائى (بەرگەبى) ج: فەھلەۋى كۆن (ئورمان):

لەدەدا باس لە بەرگەبى (الف و بى) ناكەم تەنبا لە سەر بەرگەبى (ج) دەدوم كە
 پەيۋەستە بەم باسەۋە. ئورمان (فەھلەۋىيەت كۆن) ھەلەقەى نەقىل ئەۋسا و ئىستەى شەيەر
 و مۇسقىي گۆران دەژمىرەى. ئەگەر سەرنەتەى سەرنەلەدى پەرسەى شەيەر و
 مۇسقىي كوردى (بە تەبىئەت سىۋاچەمانە) بە گاساكان و يەسنەى ئەۋىستەى بزانىن،
 ئەۋ «ئورمان» يان فەھلەۋىيەت (پەھلەۋىيەت) دەپتە كۆلەكەى نەقىل ئەم بزاۋە لە
 چەن سەدە پەش و پاش ئىسلامدا بۆ ئەم بزاۋە مۇسقىيە ئەدەبىيە كە ئەم سەردەمەدا
 بەۋ چەشەنە ئوسلوۋبەنەۋە لە باكور و باشور و رۆژھەلەتەدا، كە پەشەر باسەن لىۋە
 كەرنە، و تەنبا دەكەين. «ئورمان چەشنىكە و تەنەۋە و گۆرانىيەكە بىۋە تەبىئەت بە
 پارەسەكان كە شەيەرەكانىش لەسەر ئوسلوۋبى بەرگەبى پەھلەۋى بوۋە. ئورمان كۆن
 لە زانىتى كەشەناسى عەرۋوز بوۋن كە پاش ئىسلام زانا عەرۋوزىيەكان بۆ ئەۋەى
 پاساۋى شەيەرە عەرۋوزى بۆ بەدەنەۋە كەشە تەفەيلى «مەقەلىن» (بەحرى ھەزەج)
 يان بۆ پەنە كەرنە. چوۋن ئەم چەشەنە شەيەرە لەسەر پەكەتەى فۆلكلور و فەرەنگە

نە ھېچى تر.

۳ - غورونەى ئەم وازانە كە لە دىوانە كەيدا زۆرن، بۆ دلىيایی خوینەر، لیڕەدا
غورونە كەیان و لاپەرە كەیان دیاری دە كرىتن:

ئۆرۆمۆن بەجىي (ئورامان، ۱۳ل)، بارۆم (بارام، ۱۳ل)، دىقۆنە (دىقانه، ۲۳ل)،
پەرڤۆنە (پەرقانە، ۲۳ل)، جۆڤۆنىم (جوانىم، ۵۱)، مەزۆن (نازانم، ۵۱)، پۆزىم
(پانزەيىم، ۵۱)، ژمۆرى (ژماردم، ۵۱)، زۆمىۆ (زامى، ۲۵ل)، گىۆن (گيان، ۲۵ل)،
ريۆن (ريان)، مۆنگ (مانگ) و... لەم شىعرانەى خوارەو:

- ئەز (ئۆرۆمۆن) مەكانم بى ولىاتم

سەروپىرى خواى گىرتەن خەلىاتم

- نىشاتۆ كاكە (بارۆمى) خەلىنۆ

خەمىش بەرگم پەژارەش بۆ خەلىاتم

- نەك تو پەرىش (دىقۆنە) بى، ھەكلىت برە، بىگانه بى

تە پەى شەمەى (پەرڤۆنە) بى، بى تە نە داسۆتارەبە

- ئاقۆردەنم (زۆمىۆ) نيۆن مېشەم دەروون كزىم (گىۆن)

ياران كجا مرهم كنم زخم نھان المستغاب

(جۆڤۆنىم) شې، (مەزۆن) لاوكى بەروو داد

خلل اندر اساس عمر افتاد ...

- چوار (پۆزىم ژمۆرى) سالىۆ ئەمريم

گھى با شادى و گاهى بە ناشاد ...

۴ - مادام سىياسەتى ئاشوورىيەكان بە پىنى فاكته مېژووىيەكان، سىياسەتى سىرپنەو

بووبى ئىتر (ئور) ى ئاشوورى و (ئۆمۆنى) مادى چۆن ئەيانكرى؟ لە حالىكدا كە

چواردەورەكەى بە وشەى ئاشوورى و نامىدى (تەتە و بىل و ئەرارا و ئىجىجى و

ھەسوون) تەنرا بى؟ ! ئەمە دوورە لە مەنتىقى رەوتى مېژووىي و بارى زمانەوانى

واژەكە و دەڤەرەكە و تەنگەتاو و گوشارى سىياسەتى شالئاوگەرى و فرىلدانى

۵ - ئۆرۆمۆن: ئۆر + و + مۆن به جی ئۆر + ۱ + مان - ئورا + مان - بۆ ئاسانی خویندنهوه بووهته: ئورامان. ههروهها که له سروودی خهزاندا، ئەم باسمه کردوه (ئور) م به وشهیهکی ئاشووری به مانای (شار) زانیوه و (مان) یش پاشگری ناو شوین، ئیستایش به پئی ئەم به لگه میژوویییه که دهخریته بهر دیدهی خوینەر، دهلیم (ئور) به مانای حکومهت و بنه ماله و پادشایش بووه.

«ئور ده گهرپتیهوه بۆ سهردهمی پاشایانی بنه ماله ی سییه می ئور (۲۱۱۲) - ۲۰۰۴ پ. ز) که بنه ماله یه کی فرمانپه وای سومه ری بووه پایته خته که ی شاری ئور (UR) یان (ئورا) بووه که ئیستا نزیك به شاری نافرتیه له باشووری عیراقدا یه. له کۆی پینج پاشای ئەم بنه ماله یه سییان هه موو له شکه رکیشیه کانیا ن بۆ سه ر ناوچه کانی کوردستانی کۆن بووه که م نه بیته بۆ سه رعیلام و بیابانی رۆژئاوا.» (۱۱)

ههروهها «ئور (زانا) فرمانپه وای موساسیربووه له م سه رده مه دا که له ناوچه ی و دهورووبه ری ره واندز - شنۆ ئیستا بووه. (۱۲)

یان د. میهردادی بههار له باره ی کۆنترین نیشانه ی نه ورۆز پینوایه: کۆنترین نیشانه یێک که له رۆژاوی ئاسیا له پینکهاته ی جهژنی نه ورۆز به جیماوه، ده گهرپتیهوه بۆ هه وه لێن بنه ماله ی پاشایه تی (ئور) که له م جهژنه دا له رپه ره سمیکدا هاوسه ریتی نیوان خواژنی ئاو (پل) - تافگه یێکی میژوویی، ئوستوره ی له هۆرامان)) - و خوای باروه ری و رسکان پیرۆز ده کرا ... ئەم مه راسیمه له هه زاره ی سییه می پێش له مه سیح هاتۆته ئەنجام و کاهینه ی مه عبه د له جی خواژنی ئاو و پاشایش له جی خوای رسکان و باروه ری (دوموزی) رولیان بینیه. ئەم جهژنه له ئەساسدا به بۆنه ی سه رکه وتی (اتا، ئەدای هۆرامی) یان (انکی) سامان به خشی جیهان و پارێزه ری یاسا و خوای ئاوه ز و باشترین هاریکاری مروه و چاره نووس ساز به سه ر (ئه پسو یان ئه پوه شه) دا بووه. لیه رده مه به ست فاکتیه کردنی واژه ی (ئور) له ئورامان و تافگه ی میژووی پل له هۆراماندا یه بۆ مه دلوه ل میژووی - ئەفسانه یی ئورامان.

بروانه سه‌رچاوه‌ی: د. می‌هرداد به‌هار، جُستاری چنډ در فرهنگ ایران باستان،
 انتشارات فکر روز، ص ۲۱۷

لیره‌دایه که نهو راستییه دهرده‌که‌وئ، که نور نه ته‌نیا به‌مانای شاره، به‌لکرو به
 به‌لگه‌ی میژووی روونکرایه‌وه“ به مانای حکوممه‌ت و فه‌رمانره‌وایش هه‌یه.

(مان) یش که به پی به‌لگه‌ی خواره‌وه دهرته‌خه‌ین، پاشگری واتاداری (ناو)
 شوْنه و به‌مانای یاگه و یانه و خانه و جینگه و نیشتنگه‌یه. پیکهاته‌ی هه‌ردوو پاژه‌که
 (ئورۆمۆن یا ئورامان)، لیک‌دراوه‌ی خسته‌سه‌ری جینگۆرکییه (ترکیب اچافی مقلوب)
 وهك: گولآو = ناوی گول، شه‌تاو = ناوی شه‌ت، ره‌زاو، کتیی‌خانه = خانه‌ی کتیب،
 کاروانسه‌را = سه‌رای کاروان. ئورامان: یانی ئورشوین، شوینی ئور، ئوریانه = یانه‌ی
 ئوره‌کان یان ئورجینگا = جینگای ئور، نیشتنگه‌ی ئور و ته‌ختی ئور، ئیستایش به‌گوندی
 هۆرامان ده‌لین هۆرامانی ته‌خت. ته‌ختیش فاکتیکه بۆ فه‌رمانره‌وایی و ده‌سه‌لاتی
 حکوومی له هۆراماندا. نمونه بۆ ده‌سته واژه‌ی هۆر، هۆرا + مان: نیشتمان، باتمان
 و... ئەم توخه رێی تێده‌چی ئەمیش به ره‌چه‌له‌ك نامیدی بی و پاشان وهك باقی
 وشه‌کانی، دزه‌ی کردبیشه ناو زمانه ئارییه‌کان. ئە‌گه‌ری، مانای ئور به‌شاری
 ماده‌کان، که‌ی رێی تێده‌چی؟ نهو کاته‌ی ئەم مانا بۆ پیش له‌سیاسه‌تی ئاشوورییه‌کان و
 پیش له‌کیۆماليه‌کانیان بۆ هۆرامان و کوردستان بگه‌ڕێننه‌وه، ره‌نگه‌ به‌کوردستان به
 عام و ترابی شار یان (ولآت) ی ماده‌کان، وهك ناویکی گشتی، وهك: (ئیرانشه‌هر) بۆ
 ته‌واوی ئیران. به‌لام ئەمه تایه‌ت به‌هۆرامان نییه. با هۆرامان خاوه‌ن میژوویه‌کی درێژ
 خایه‌ن بووی و به‌لام به‌شیکه له ولاتی مادی بچووک له (کوردستان)، میژوو پیمان
 ده‌لی «سه‌رزهمینیکی پان و پۆر که ئیستا بریتییه له‌نازه‌ربایجان، هه‌مه‌دان،
 کرمانشاهان، (کردستان) و قه‌زوین و تاران و سپهان و.. ماده‌کان له‌م ناوچه‌دا جی
 نیشته‌بون هه‌مه‌دان و ده‌قه‌ره‌کانی ده‌ورو به‌ری ناسراوه به‌مادی گه‌وره و نازه‌ربایجان
 (ئاتۆرپاتگان، نازه‌ری کۆن نه‌تورکه‌کانی ئیستا که نیشته‌جی ئەم ده‌قه‌ره‌ن) و
 (کوردستان) و... ده‌ورو به‌ری ناسراوه به‌مادی بچووک.» (۱۳)

با روبکهینه لای (مان) بزاین مانای چیه:

له فارسی کۆندا به شیوهی مانیا (mania)) هاتووه یانی یانه، خانوو، سهرای

له نهوێستادا به شیوهی نمنا (nmana) تۆمار کراوه یانی: خانه، خانوو، یانه

له پههلهویدا به شیوهی مان (man) هاتووه که رێسای گۆرانکاریدا دهبیته یان و

یانه و خان و خانه

له فارسی نهپروڤدا (خان) هیه و له گهڵ یه کیشدا پیرهو دهکرێن، دهلێن خان و

مان لهو قاموسانهدا که وهك ژێدهر ئاماژهیان پێدهکری به شیوهی خوارهوه چاوگی

(مان) تۆمار کراوه:

۱ - مانیشن (manishn) و مانیشت (manisht) یانی: یانهو مدنزل

۲ - مانیان و مانیشتن: (دانیشتن و نیشتهجی بوون) هههلهم پێوهندییهدا واژهی

چاوگی (مانیای، ماندوو، مانایۆ) سوورانی و هههوامی: شهکته بوون و مانسهوه و

نیشته جی بوون، جی سههههه.

له قاموسهکاندا غهوهیهیان ههتاوه: اورامان و غهوههکانی تر: نیشتمان، باتمان

برزمان، فریمان، شلمان، کلمان، بیلمان و (کاغیزمان، ئادیههمان، تهکمان و...

له کوردستانی باکوور) و... (۱۴)

۱ - وهرزنامه‌ی هه‌زارمێرد، ژ. ۱، سالی یه‌كه‌م ئابی ۱۹۹۷، وتاری سیاسه‌تی ئاشوریه‌كان له

كوردستانی كۆندا ل ۱۷

۲ - هه‌مان سهرچاوه ل ۲۰

بۆ زانیاری زۆرتر بپروانه: chirshman. op. cit, p. 115

۳ - هه‌مان سهرچاوه‌ی پێشوو ل ۲۴

۴ - ئاممائی شارێکی گرنگی لۆلۆیه‌كان بووه كه زامواو، پێته‌ختی ئهو میزنشینه‌ بووه، كه ئاراشتاو میتری بووه به رای سپایزێر Speiser له هه‌مان گرده‌ی (نهمه‌ل) ی ئیستای شاره‌زووره.

۵ - هه‌مان سهرچاوه ل ۲۵، ۴۴۱۲۷ p. 143. vol 1 luchenbill op. cit

۶ - مه‌حمودپوور ره‌وف، زیریاری ژ. ۵۹ - ۵۸ ل. ۲۹۷، وتاری: «هۆرامان له‌ نێوان

وهه‌می ده‌نگۆ و سهرچاوه‌ میژوویه‌كاندا» وتاره‌كه‌ی كاك ره‌وف، وتاریکی توكمه‌ و كاكه‌سه‌داره‌ و وه‌ك هه‌ولێکی ئه‌رتی بووه‌ته‌ هانده‌رو ته‌نانه‌ت پالېشت بۆ ئهم وتاره‌. هه‌رچه‌ن له‌و وتاره‌دا، ئهو وشه‌ نامیدی (ناكوردی) و نیوجۆمانیانه‌» بۆ چه‌سه‌پاندنی مانای «ئۆرۆمۆن، هۆرامان» به‌ شاری ماده‌كان و سه‌لماندنی به‌لگه‌ی میژوویی و گرتدانیان به‌ دێرینه‌ بوون و ده‌سته‌ خوشك بوونی وشه‌ی هۆرامانه‌وه‌، فاكتیزه‌ كراون. ئهم دۆزه‌ واته‌ سه‌لماندنی «ئۆرۆمۆن» به‌ شاری ماده‌كان، له‌م سه‌رووبه‌نده‌دا و له‌م دۆخه‌ میژوویه‌دا كه‌ ئاشوریه‌كان ئاوا سیاسه‌تیکیان پێوه‌كردوه‌ و له‌و وشانه‌ی كه‌ نووسه‌ر بۆ چه‌سه‌پاندنی دۆزه‌كه‌ی هێناوه‌تی، هه‌م له‌ گه‌ل بۆچه‌ونه‌كه‌ی خۆیدا بۆ مانای هۆرامان ئاته‌بایه‌ و هه‌میشه‌ له‌ گه‌ل ئهم سهرچاوه‌ بزماری و میژوویانه‌ كه‌ له‌م وتاره‌دا پشتیان پێ به‌سه‌راوه‌، ناهاوسه‌نگ و دژبه‌ر دێنه‌ نواندن. چۆن ده‌بێ له‌ ناوه‌ندی ئهو واژانه‌ (ته‌ته‌، بل، ئه‌را و ئیجیجی و هه‌سوون...) كه‌ ئاشووری و نامیدی رووتن، «ئۆرۆمۆن» له‌ ناوه‌ندیاندا به‌ مانای شاری ماده‌كان هاتی، ئه‌مه‌ له‌ خاله‌تیكه‌دا به‌ به‌لگه‌ سه‌لماندن، كه‌ سیاسه‌تی ئاشوریه‌كانمان له‌ كوردستاندا چۆن بووه‌ و چلۆن واژه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ئاشووری جێنشین ئهو توخانه‌، كراون.

۷ - هه‌زارمێرد، ژ ۱ سالی یه‌كه‌م ل ۲۰،

بپروانه سهرچاوه‌ی سه‌ره‌كی: luchenbill Arab, Vol. 11, p. 11 - 80 - 149

۸ - بۆ زانیاری پتر بپروانه: گوڤاری زیریبار، ژ: ۵۸/۵۹ ل: ۲۹۳، مه‌حمودپوور ره‌وف، ئهو

بۆچه‌ونانه‌ی له‌ مه‌ر لێكده‌انه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی هۆرامان كراوه‌، ئه‌مانه‌ن:

الف: شاری ئه‌من و ئاسایش، سه‌فه‌ریان كامه‌ل

ب: هورئاما واته‌: جیا بوویه‌وه‌، لوقمانی ره‌حیم

ت: ئاورامانە، واتە: برسيمانە

ج: جيگای ئەه‌وورامەزدا، هۆرامانی محەمەد ئەمین

چ: هورمزگان، جڤینی هەورەکان، ئافروزمان و...: (بۆچوونی دیزان)،

نور (شار) +مان (باشگری شوێن): بۆچوونی محەمەدپور عادڵ، سروودی خەزان، ١٣٨١

کاک رەوف لە بەندی (پ) ئی ئەو بۆچوونە، هەڵە دەگرێ کە گوايه: من (هەور ئامان) م بە (هەور هات) مانا کردەوتەوه، بە رای نووسەر دەبرا (هەور هاتوه) م مانا بکردابا. من لەو کتێبه‌دا نەمویستوه بە تەسەل لە سەر وشەى هۆرامان بپرۆم، چوونکای جیگای ئەو باسە لەوتەدا، تەنیا پێویستی بە ئاورپادانەوهیه‌کی پەراوێزی خێرا بووه، وێرای ئەمە، کەسێک تۆزقالتی رێژمانی خۆتەدا بێ دەزانێ: کەسێک لە دۆخی ئێستادا، بە تێپرامانەوه، شاهێدی بەرزبوونەوه‌ی دیمەنی هەورەکانە - ئەویش لە سرووشی هۆراماندا - (یان هەر هەرماتیکی)، ئالتی: هەور هاتوه، بەلکۆ دەلتی: هەور هات، هەورەکان بەرز بوونەوه، کرداری بەروالت رابردوو، بە مانای پەيامی دۆخی ئێستا بەکار دەبات. کەسێک چاوه‌ڕێی هاتی ئوتوبوسی، ئالتی: ئوتوبوسە کە هاتوه، بەلکۆ دەلتی: ئوتوبوسە کە هات، روالەتی دۆخ: رابردو، بەلام پەيام: دەرکی کارەسات، ئیستا. لێره‌دا مەبەست پشترگری لەو مەدلولە بۆ دالی هۆرامان نییه، بەلکۆ لیکدانەوه‌ی باری رێژمانی دۆخە کەیه.

٩ - دیوانی سەیدی کۆکردنەوه و شیکردنەوه‌ی محەمەد ئەمین کاردوخی ل١٣

١٠ - زریبار، گۆفار، ژ. ٥٨/٥٩

١١ - وەرزنەمی هەزار میژد، ژ ١، سالتی یەكەم، ١٩٩٧

١٢ - هەمان سەرچاوه‌ی پێشوو، پەراوێژ ل٣١، لێره‌دا یە کە هەڵەى نووسەری: هۆرامان لە... دەرە کەوێ، وایزانیوه‌ ئور تەنیا بەمانای شارە، وەك بە بەلگەى میژووی روونکرایه‌وه" بە مانای حکوومەت و ناوی فەرمانرەوایش هەیه.

١٣ - زەکا یەحیا، کارووندى کینسره‌وى، تاران، ٢٥٣٦ ل٣١٤

١٤ - پروانه: قاموسگەلی: دهخدا، معین، برهان قانع، لغت فارس اسدی، اندراج و...

١٥ - میهرداد بەهار. د، جستاری چەند در فرهنگ ایران

کوردستان،

هورامان،

پیرشالیار

ئەگەرچی تا ئەمەستاکە سەبارەت بە پرۆسەی میژوو، فەرھەنگ و زمانی کوردی بە شێوازیکی نوێ و ئاکادیمی کارنەکراوە و دەقی ئەوتۆمان لە بەردەستدانیه و ئەوەش کە مەوجودە بە پێی بۆچرون و بیرۆکەی خودی ئەو نووسەر و توێژەراندەوێه، کە لە دوتویی پەراوە و پەرپتووکە کۆنەکانی ئێرانەبیچەو (ئێرانی کۆنەو) کۆکراوەتەو و بوونەتە سەند و بەلگەی ئینتیمای بنچاخ بۆمان. ئەوەش نابێ لە بیر بکەین کە بۆگەیین بە سەرچاوە و ژێدەری کەلتوری کوردیی، سەرەتا دەبێ لە کەلتوری کەونی ئاریایی ئاوڕ بدەینەو، بۆیە (پارت، پارس و کورد=ماد) پێکەو وەچەیی بنەمالەیک بوون و ناسینی هەرکام بێتاسینی ئەوی تر مەحالە و گەشەیی هەرکام دەبێتە ھۆی قەڵەو بوونی ئەوی تر یان بە پێچەوانە. لێرەدا بۆ ناسین و لێکدانانی کەلتور و زمانی کوردی و ئاماژەدان بە خالە سەرەکییەکانی ئەو چەمکانە، ڕوو دەکەین لە دوو بۆچرونی تایبەت کە بوونەتە بەرجەوینی شیکاران و توژکاران:

(١) بۆچرونی کە سەبارەتە بە کەوشەنی جوغرافیایی و بڵاوە بوونی کوردەکان لە مەڵبەندانەیی کە ئەمڕۆکە بە نێوی خاکی کوردستان ناودێربووە و خەڵکانی بە

زمانی کوردی هه‌فه‌یەین دە‌کەن و بە کورد دە‌ناسرێن کە ئێستا لە نێوان چوار دە‌وڵەتی "ئێران، ئێراق، تورکیا و سوریا" و هەندیکیش لە وڵاتی تر وەک: ڕووسیا، ئەرمەستان و قەفقاز... بڵاوەیان پێکراوە. ئەم پانتا بریتیه لە ناوچه‌یه‌کی کوردستانی و بەرینی کاواتی "زاگرۆس" کە ڕۆژه‌ڵاتی ئێران و ڕۆژئاوای تورکیا و باکووری ئێراق و باشووری سووریا... دە‌گرێتە خۆی.

(٢) دوو هەمین بۆچوون، ڕوانگە‌یه‌کی "توێژینه‌وه‌یی/مێژووی/ زمانناسیه" لەم ڕوانگە‌دا بە‌پێی توێژینه‌وه، سه‌بارهت به‌ پێشینه‌ی زمان و فەرھەنگی نە‌تە‌وه‌ی کورد، زمانی سۆلان و ڕەسەنی کوردی دە‌گەرێتە‌وه‌ بۆ پێر لە دوو هەزار سالی پێش زاین کە لە گە‌ڵ فەرھەنگ و شارستانیەتە کە‌ونه‌کانی دە‌ورووبەری ئە‌و دە‌م پێ‌وه‌ندی و هە‌لسووکە‌وتی هە‌بوو.

لە ڕوانگە‌ی "فاسیلی نیکی‌تین" هە‌و لە پە‌راوێ و دیکۆمێنتە‌کاندا تا دە‌ورە‌ی سه‌لجوقیه‌کان به‌ دال و دە‌نگاژی کوردستان بە‌ره‌و‌روو نابینه‌وه (١). بۆ گە‌یه‌ین به‌ زمان، فەرھەنگ و مێژووی کوردستان، دە‌بی به‌ بە‌لگە و پە‌رتوو کە کۆ‌نه‌کانی کە‌لتور و زمانی دراوسی و بە‌تایبەت کە‌لتور و شارستانیەتی نە‌تە‌وه‌ ئاریایه‌کان، ناماژە بدرێت.

بۆ‌یه کە‌لتور و شارستانیەتی کورده‌کان به‌ هۆی دانوستان و پێ‌وه‌ندی لە گە‌ڵ کە‌لتور و شارستانیەتە بە‌ناوبانگە‌کانی ئە‌و دە‌م وەک: عیلامیه‌کان، ئاشووریه‌کان، سکایه‌کان، سومێریه‌کان، ئاکدیە‌کان و بابلیه‌کانی سە‌ده‌کانی زۆر کۆن دە‌بنە مه‌نه‌ج و ڕه‌هەندی لێ‌کدان و توێژینه‌وه‌ی کە‌لتور و زمانی کوردی، به‌ گۆ‌یرە‌یه‌ک هە‌ر کام لە‌و دانیش‌توانه‌ به‌پێی بۆ‌چوونی خۆیان ناویان لە کورد هێ‌تا‌وه‌ و ئاو‌ریان لێ‌دا‌وه‌.

پێ‌گومان کورده‌کان وەک گە‌وره‌ قە‌ومی دە‌چنە‌وه‌ سه‌ر تايه‌فه‌ی ماده‌کان، ئە‌م قە‌ومه بۆ پته‌وبوونه‌وه‌ی ڕه‌گە‌زی‌تی زوانی و کە‌لتوری خۆی پێ‌وه‌ندییه‌کی چڕ‌وپ‌ری لە گە‌ڵ باقی قە‌وم و نە‌تە‌وه‌کانی تری ماددا‌بووه و سه‌ره‌تاش دانیش‌تووی کوردستانه‌کانی کوردستانی ئێ‌ستابوو: لۆ‌لزیه‌کان، گرو‌تیه‌کان، کاسیه‌کان، مانایه‌کان و

نژارتووہ کان و... لہ گہل کھتیبہ و لہوحہ کانی ناشووری و بابلای و عیلامی تہنیا
بہلگہی بہردہسن کہ ببنہ سہرچاوه و ژیدہری شیکاری و توپژینہوہی زمان و
کہلتووری کوردی.

سہبارت بہ ئەسل و ڤہگہزیتی ئەم تاپہفانہش، بۆچوون و ڤوانگہی زانانی
میژوونوس چوون یەك نیہ بۆیہ ہەندیکیان دەچنہوہ سەر ڤہگہزی ئاریایی وەك
نامادیہ کان (ماد) و (پارسوا) و ہەندیکیشیان پیدەچی ئاریایی بوویتن وەك:
گروتیہ کان و کاسیہ کان کہ زۆربہی ناوی خواکانیان (کاسی) بووہ و توپژەران بہ
بریتریان دڤدونگن وەك لۆلۆیہ کان و ماناییہ کان. (۲)

ئەوہی توپژەران و بیرمەندان سہبارت بہ بلآوہبوونی جوغرافیای مادستان دواون
و چۆتہتەقیان کردوہ لہ گہل حەوزہی جوغرافیای ئیستای کوردستاندا دەقاودەقہ.
ئەم ناوچەپہ لہ چاخ و دەورہ کانی ہێخامەنش، ئەسکەنەر و نایہ کانی، ئەشکانیہ کان
و ساسانیہ کان، بہنپوی (ماد) ناسپنراوہ و دواي ئیسلامیش بری لہ میژوونوسان و
جوغرافی زانانیش بہو نیرہ ناویان بردوہ، کہ زمانی ئاخوتیان زمانی بووہ کہ ئیمہ
ئەمڤرکہ پی ئەلین زمانی کوردی. ئەم زمانەش کہ لہ پانتای جوغرافیایی و
بارودۆخیکی تایبەت بہوہ وتووپژیان کردوہ کہ بریتبہ لہ زاراوہ و بنزاراوہ گہلی کہ
بہ تیکرا بہ یەك ہنچک و یەك میژینہ و یەك میژووی کہون پەبوہند دەخۆن. (۳)

ناوردانہوہ لہ پەراوہ و پەرتووکہ کانی مادی و کیمبری و ئالانی و لیک ئالانی
لہ گہل ناشووریہ کانددا و پالائوتی نیوی جیگہ کان و نیوہ کانی مادی و کوردی و
ئالتیرناتیفی ماکہ کانی ناشووری و دواتر کاریگہری ماکہ کانی فەرہہنگ و زمانی
یونانی و ئارامی لہ سەر ئەم زمانہ. (۴)

لہ زەمانی (ہیلینیزم)ہوہ و ہیزی سیاسی - ئاینیان لہ رۆژئاوای ئاسیادا و
بہ تایبەت لہ ناوچە کوردستاندا، بہ راشکاوی دەتوانین بہ چیبەت و شوناسی ہەندی
لہ لاینہ کانی فەرہہنگی و زمانہوانی کوردی دەستیوہر بین و پیناسی بہکین.
دکتۆرجەمال ڤەشید لہ کتیی بہنپو(لیکۆلینہوہی زمانہوانی و لسانی کوردہوای)

سه‌بارهت به جی پتی یۆنانه‌کان و کاریگه‌ریان له سه‌رناوی شوینه‌واره‌کانی کوردستان - به تایبەت له مەریوان و هورامان - لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوی کردووه، که سه‌ره‌نجمان به‌ره‌و لای زمانی کۆنی کوردی له چاخێ هیلینیزم، راده‌کیشیت، غوونه‌ی ئەوانه‌ش وه‌کوو: پینچۆین که به‌مانای «پینچ یۆنانی»ه، یان ناوی هه‌ندی له گونده‌کانی مەریوان وه‌ک: سه‌له‌سی، مه‌سو، کێلو، و له‌سم، نژمار، .. . پاشگری ئەوانه‌ش وه‌کوو ناوه‌کانی لۆلۆیی و یۆنانه‌ی و به‌شی دوا‌یی ئەم نێوانه‌ش وه‌ک پاشگری نیوی شاره‌کانی لۆلۆیه‌ چه‌شنی (بوناسی، ئاراسی، باره‌یسی) یان پاشگری نژمار له سه‌رکیشی خارخار و هاشماری لۆلۆیه‌ که ئەم‌پۆکه‌ش له ناوچه‌ی ده‌ربه‌ندیخانی کوردستانی ئێراقدا هه‌ن. (٥)

هه‌ندی له‌وباوه‌یه‌دان که مەریوان له وشه‌ی (مه‌ریون) گه‌راوه که له یۆنانی باستاندا کۆری (مۆلۆس) خه‌لکی کرێت که له شه‌ری تیروا عاشقی (ئه‌دۆمه‌) بوه و سه‌رکردایه‌تی (کریت) ی له ئەستۆ بووه (٦) یان (فه‌یله‌قووس) که نیوی کێپکه له باکووری رۆژئاوای مەریوانه‌وه، هه‌مان «فه‌یسی‌پووسی باوکی ئەسه‌که‌نده‌ری مه‌قدوونیه» یان ئەوه‌ی که وشه‌ی نوورامان له پێوه‌ندی (ئوور) ی ئاشوور + پاشگری شوینی (مان) پێکهاتووه، نشینگه‌و جیگای سه‌رکردایه‌تی بنه‌ماله‌ی (ئوور) بووه که دواتر له‌م وتاره‌دا ئاماژه‌م داوه‌تی.

به‌ گشتی زمانی کوردی که به‌ره‌مه‌مێکی کۆمه‌لایه‌تیه‌، پێوه‌ندی میژوویی له‌گه‌ڵ ئەو فه‌ره‌نگ و شارستانیه‌ تانا هه‌یه که وه‌ک هه‌لواته به‌ بری له‌وانه ئاماژه‌ درا. له ته‌نجامی ئەو شه‌پ و هه‌پ‌شانه‌ی که له ره‌وتی میژوودا به‌م به‌شه له خاکی ئێرانی گه‌وره‌دا پێوه‌ندیی بووه، زۆر مایه‌ی بووژانه‌وه‌یه. بۆیه زۆرن ئەو وشه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی که له‌م زمان و زاراوه‌ جو‌ربه‌جو‌رانه‌دا که‌لکیان هه‌یه و بوونه‌ته هۆی به‌هێزی زمان بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش ئەتوانین به‌ راشکاوی ته‌مه‌ن درێژی زمان و به‌رده‌وامیه‌تی میژووی که‌ون بپین. ئەکری بۆچاکسازی وشه‌ و زاراوه‌کانی پارسی کۆن و ئەفێستایی و پاله‌ویی که‌لکیان لی وه‌ربگه‌ڕی. کاتی که له کوردی هورامیدا ئەلین: (واتم، واتت،

له روانگه‌ی نفیسکاری نهم دپړانه‌وه نهم په‌یلوا (بۆچون) ه‌ه‌له‌یه، نه ته‌نیا زازا یه‌کێ له زاراوه‌کانی کۆنی کوردیه، به‌لک‌وو له‌ ږوی میژوویه‌وه پتوه‌ندیه‌کی چوپړی به‌ گۆرانه‌وه (به‌تایه‌ت به‌ هورامی و نازه‌ری کۆنه‌وه) ه‌یه، بۆیه له‌ باری خاله‌ سهره‌کیه‌کانه‌وه به‌شداریه‌کی بنه‌ماله‌کی نزیکیان پتکه‌وه ه‌یه. نووسه‌ری نهم بابه‌ته له‌ وتاریکا ه‌ر لهم‌ باره‌وه، به‌ سهر‌دپړی (جو‌غرافیای سهره‌لدانی زاراوه‌کانی کوردی و پتوه‌ندی نۆرگانیک‌ی هورامی له‌ گه‌ل زازا و نازه‌ری باستاندا) (۱۱) خسته‌ته‌ گه‌رێ.

تایه‌ت‌مه‌ندیه‌کانی میژوویی و زوانه‌وانی مه‌ریوان و هورامان:

مه‌ریوان (۱۲) و هورامان له‌ کوردستاندا به‌ پتێ به‌لگه‌ و بنس‌ج‌خی زوانه‌وانی و میژوویه‌ک که‌ مه‌وجوده‌ پتده‌چێ له‌ باری که‌ش و هه‌واوه له‌ تایه‌ته‌نیسه‌کی تاک و سهره‌خو به‌شداربهن، ه‌ر خالیکێ له‌ پانتای جو‌غرافیای میژوویه‌وه، هه‌روشه و ده‌سه وشه و تیکستیکێ له‌ بواری زمانه‌وانیه‌وه. یان ه‌ر به‌سته و مۆسیقایه‌ک له‌ ئوسلووبی فۆلکلۆریکا، یان هه‌رجیتنیک له‌ ناواخنی کۆمه‌لگاوو چیرۆکیکه له‌ پشینه‌یه‌کی دوور و درێژا و بنه‌مایه‌کی میژوویی و ئارکائیکی ه‌یه. به‌داخه‌وه تائستاکه به‌ شیویه‌کی عیلمی و ئاکادیمی به‌م بابه‌تانه‌ بۆناسینی فهره‌نگه‌یه‌ک‌گرتوو‌کانی ئاریایی بابه‌خی پتێ نه‌دراوه. ته‌نانه‌ت هورامانیش به‌ نه‌ندازه‌ی ناوچه‌ نه‌ه‌ووراییه‌کانی تری کوردستان که له‌ دیمهن و زوان و نه‌ریقی شاز و تایه‌ته‌ندیه‌کی بیوتنه‌ش به‌شداره‌ نه‌که‌وتووته به‌رلێکدان و چیته‌ته‌قی زانستی و ئاکادیمیای باو و پۆژه‌وه.

لهم وتاره‌دا جگه‌ نه‌وه‌ی که له‌ روانگه‌ی ره‌گ‌ناسیه‌وه ده‌نگاژه‌کانی به‌ هورامان ئاماژه‌ ده‌دات، به‌ یه‌کێ له‌ دیاره‌کانی فهره‌نگی هورامان، یانی پیرشالیار و جیتنی پیرشالیاریش که به‌ جیماوه‌ی نه‌ریقی کۆنی زه‌رده‌شیه‌کان بووه، ده‌په‌رژێدریت.

سه‌باره‌ت به‌ هورامان و واتا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کان که به‌رجه‌وه‌نی روانگه‌ و بۆچونی

بیرمه‌ندانی میژوو و زمانه‌وانیه، نه‌بی بلێن که:

هورامان به‌شیکه له‌ جو‌غرافیای کوردستان و تیره‌یه‌که له‌ تیره‌کانی کورد که

هه‌لگری فەرھەنگێکی ڕەگەزدارە و ساحیی وێژەییەکی دەوڵەمەند و میژووێیەکی دیرینەیە و چەشنی فۆنداسیۆنی فەرھەنگ و زوانی کوردییە و لە بێی لاوە جیاوازی هەیە لە گەڵ باقی زاراوەکانی تری کوردی وەک: سۆرانی، ئەم جیاوازییە کە لە نەزەر بنەما و ڕێزمان و تەنانەت موسیقا و وشەوێ خۆ ئەنوێت، ئەلبەت، نابێ ئەم جیاوازیانەش ڕیشەیی لێک بدەینەو، چون لە بنەڕەت و ڕەگەز و هاوخیزانەتیا، بە هۆی هەندێ خاڵی بنەتۆخ و سەرەکی یەک دەگرنەو، ئەو شتەش کە جیاوازی و تەوڤیریەت دەخاتە ئێوانیانەو، خاڵە ڕووبەرییەکانی زوانە. وەک دیارە، زوانی هورامی لە گەڵ باقی بن زاراوەکانی گۆران گەلی لێک نزیکن، ئەم نزیکیەش دەگەرێتەو بۆ چاخە کەوونەکانی دوور کە کاکە و ناوکی ئەسڵیی هەر هەموویان زمانی (ماد)ە. گۆران لە گەڵ زمانی ئازەری کۆندا (نە زمانی تورکی ئەمڕۆ) کە لە ڕابردوودا حەلقەیی پێوەندی گۆران لە گەڵ زازاییەکاندا لە کوردستانی تورکیا و شەبەک لە کوردستانی ئێراقدا کە خۆی پاڤێکی تاییەتە لە زمانەکانی ماد، نزیکی و خزمایەتی پەیدا دەکات.

هورامان لە بواری جوغرافیایەو دەکەوێتە باشووری مەریوان و ڕۆژئاوای سنەو و بریتییە لەم بەشە: (١) هورامانی تەخت: دزلی، دەرەکی، دەمەیۆ، کەمالە، ڕووەری، سەرۆپی، وەسیان، سلێن، بلبەر، ناو، نوین، هەجیج، ڕوار، ژێوار و... هەنێ ئاوازی تر.

(٢) هورامانی هۆن: (لەنیوان کوردستانی ئێران و ئێراق) بریتییە لە: کەمێنە و بیرواس، هانەگەرملە، دزاوەر، شۆشی، نۆدشە، نەوسوو و پاو و... لە کوردستانی ئێران و تەوێلە و بیارە و ئەحمەداوا، زەلم، هێلسمی، هانەوقولی، هانەو دنی، سۆسەکان، سەرگەت، و هەندیکێ زۆر ئاوازی تر... لە کوردستانی ئێراق. (٣) هورامانی ژاوەرۆ: کە بریتییە لەم گوندانە "پایگەلان، پالنگان، بیساران، ئەوێهەنگ و... دەیان گوندێت کە مەجالی هێنانەوێ ناوێکانیان نییە، کە تا رادەپێی لە باری هەنێ رێسای رێزوانی شیوێ زانیان لە گەڵ باقی شوێنەکانی تری هورامان تۆڤیریان

٤) هورامیه‌کانی‌تر که هه‌رله رابردوودا لێک جیا‌بونه‌ته‌وه و به‌ دێهات و
شاره‌کانی ئێران و ولاتی‌تری تردا پڑاون، وه‌ک هورامیه‌کانی که‌ندوله‌ له‌ قه‌لای قورووه‌ و
هه‌رسین و عه‌بدووله‌له‌کیه‌ه‌کانی هه‌وریه‌ له‌ باکووری ئێران و زازایه‌کان له‌ تورکیه‌ و
شه‌به‌کیش له‌ خانه‌قین ...

ده‌سته‌واژه‌ی هورامان:

هه‌ر وه‌ها که‌ له‌م کتێبه‌دا، باسم له‌سه‌ر ره‌گناسی وشه‌ی هورامان کرد، وشه‌ی
هورامان (ئورامان) ، پێکهاته‌یه‌کی ئیزافی قه‌لبه‌ (ئوور + مان = ئوور، یه‌عنی شار،
ناوی فه‌رمانه‌وه‌ی ئوور - یان - حکومه‌تی ئووره‌) .

پیره‌کانی هورامان و سیسته‌می شو‌رای:

به‌ وته‌کانی زاره‌کی و نووسینه‌کانی ئهم دوایانه‌ له‌ دووتوتی په‌رتووکه‌کاندا
(١٣) له‌ هورامان ٩٩ پیر (پاوهر، پاتر، پادر) ژیاون. ئه‌لبه‌ت ناکرێ له‌ سه‌ر راده‌ی
حه‌ققی ٩٩ پێداگری کرێ، بۆیه‌، پێده‌چی به‌ هۆی زۆربوونی راده‌ی زانیان و
بلیمه‌تان بووبێ که‌ ئهم ره‌قه‌مه‌یان وه‌ک هێما دانابێ. پیرانی هورامان جگه‌ ئه‌وه‌ی که‌
رێنوما و واعیزی ئاکاری خه‌لک بوون، له‌ کاری ته‌بابه‌تی سونه‌تی و گیاناسین و
هه‌سه‌ره‌ناسیندا ... ده‌ستی والایان هه‌بووه‌. له‌ کاروباری جقات و گلێرگه‌شدا ده‌خیل
بوون، ئه‌وان بۆ هه‌لسووکه‌وتی کاره‌کان و پێوه‌ندیان له‌ گه‌ل خه‌لکدا، راسته‌وخۆ به‌
ده‌نگدانی خه‌لکه‌ که‌ هه‌نجومه‌نیان پێکه‌ینه‌وه‌. هه‌نجومه‌ن به‌ مانای = ژیرلا، زانیان،
جێگای ژیرلایش شوێنێ بووه‌ به‌ نێو (مه‌ری) و شو‌رایان سه‌رۆکیکیان بووه‌ به‌ نێو
(پاتر، پاوهر) یان (پیر) ، که‌ ته‌واو کاروباری شو‌رای له‌ ئه‌ستۆ گرتووه‌. پاوهر و رۆلێ
که‌ له‌ هه‌لسووکه‌وتی کاروبارا گێژاویه‌ زۆرنزیک بووه‌ به‌ ئایینی میتزایه‌وه‌. له‌ ئایینی
میتزایی (مێهرپه‌ره‌ستی)، پیر(پاوهر) هه‌مان وشه‌ی کۆنی یۆنانی (پاتیر، پاترۆس)ه‌ که‌
به‌رزترین پله‌ی ئهم ئاین و مه‌ندوووه‌(نوینه‌ر)بووه‌ له‌ سه‌رزه‌ویندا، له‌م روه‌وه‌ چاک و
پیدا، هی خودی میتزایه‌، هه‌ر ئه‌وه‌ که‌ بانزین پۆس و مه‌قامی له‌ چارت و

سلسله‌ی نایینی میژاییدا به ئەستۆوه. پیر(پاتیر) سه‌لاحیه‌تی ته‌واوی له‌ بوار هه‌سێره‌ ناسیه‌وه‌ هه‌یه‌ و وه‌ها ئەمریکی سه‌رسوور هی‌نه‌رنیه‌ کاتی که ئەبینین له‌ ته‌واوی نایینی میژاییدا، (میسر و میهر) پره‌ له‌ زاراوه‌ی هه‌ساره‌ ناسین، غوونه‌یشی جهوت پله‌ی سه‌یر و سلووک و ته‌شه‌روفه‌ له‌ ژێر پشتوانی و حیمایه‌تی جهوت هه‌ساره‌ ۱۵. (پروانه: کتیی، نایینی میژا، مارتن ورمازرن، وه‌رگێڕاوی بزړگ نادرزاده)

نامیر وکه‌لوپهل و بژیوی ژیرلا ئەه‌هرچی سانا و فه‌قیرانه‌ بووه‌ به‌لام له‌ مانای ئەم‌پوژیدا قسه‌ له‌ شیوه‌ ژانیکی باز و نازاد و دیمۆکراتیک ده‌کات، که ئەم‌پوکه‌ هاوتای ئەوه‌ ده‌بین. (پاوه‌ر، پاتیر) کاتی هه‌لبژاردنی به‌ پێی بوونی پرست و توانست و لیاقت ده‌برده‌کرد و هه‌رکه‌سی که خۆی به‌ شیایو ئەو پێگه‌یه‌ بزانیایه‌ و به‌جیه‌تانی مه‌رجه‌کانی دیاری کراوی له‌ خۆیا بدیایه‌ ئەوا ده‌هاته‌ مه‌یدانی هه‌لبژاردن و ناوئوسێ ده‌کرد و له‌ پوژی دیاری کراودا له‌ به‌رده‌م شۆرا (مه‌ری) خوی پیشانده‌دا. بۆ به‌پۆه‌چوونی هه‌لبژاردنی نازاد (پاوه‌ر) پیش‌تر به‌ له‌و‌نیک‌ی یاسایی بۆه‌رکام میوه‌یه‌کی تایه‌تیا له‌ به‌رچاوده‌گرت و له‌ کیه‌هرکی هه‌لبژاردندا ده‌یاخسته‌ گه‌رپ. میوه‌کان بریتی بوون له‌: گوێز، توو، به‌روو، قه‌زوان، بادهم و هه‌نجیره‌ وشکه‌و ... هه‌ر له‌و پوژه‌دا دوو به‌ردی قورس و سووکیان ئەهینا بۆ ژنان و پیاوان، به‌ردی قورس بۆ پیاوان و سووکه‌که‌ش بۆ ژنان و بۆ کوران و کچانیش هه‌مان دوجۆر به‌ پێی به‌رزکردنه‌وه‌یان ئیجازه‌ی ده‌نگدانیا پێده‌دا و له‌و هه‌لبژاردنه‌دا به‌شداریان ده‌کرد. به‌م گۆپه‌یه‌ که هه‌رکه‌س بۆ ده‌نگدان به‌ مه‌یل و ئیختیاری خۆی میوه‌ی هه‌لبژاردی له‌ گه‌ل ناوه‌که‌یا ده‌خسته‌ نیوکیسه‌یه‌ک به‌ نیو (هه‌ل‌اوه‌) له‌ دوایدا به‌ پێی ژماردن، به‌ر‌بژار(هه‌لبژارده‌) بۆماوه‌ی چوارسال ده‌بووه‌ ئەندامی شۆرا(پروانه: سه‌رچاوه‌ی کتیی: سه‌ربوردیکی هۆرامان و ... عبدالرزاق عبدالرحمان محهمه‌د، یادها و یادبودها احمد نه‌زیری). بۆیه‌ ده‌لێن هورامان له‌ میژه‌وه‌ جیگای مه‌ده‌نیه‌ت و شارستانیته‌ت بووه‌. بۆ روون بوونه‌وه‌ی ئەم باب‌ه‌ته‌ش ئەتوانین وه‌ک به‌ل‌گه‌ بلێین که هیشتا له‌ هورامان

زۆرئىك لەو وشانەى كە پتوهنديان بە بابەتەكەو ھەيە ماون، وەك وشەكانى: (پاوەر، پىر) و (مەرى) و (ژىرلا، ژىرلى). لە «مىژووى ھورامان»دا، كىيى محەمەدئەمىن ھورامانى، ھاتوو ھوناودىر كەردنى، شىو و دۆل و كىو و مەزارەكان لە نىرى پىران كەلكيان گرتوو، وەك ھونەى ئەوناوانە ئاماژەى بە ھەندىكيان كەردو: پىرپۆسەم، پىر جان، پىر وىتس، پىر خەز، پىر مەگروون، پىر مام، پىر محەمەو، پىر مەكسور و... سەبارەت بە نىوى (مەرى) ىش ھىشتا بىر لە نىرى شوپنەكان ھەربەوناو ھە ماو ھەك: مرۆ مەرى (جىگايەكە لە گوندى دزلى)، چەمەومەرى (لە ئاوايى كەمالە)، دەرەومەرى (لە ھورامانى كوردستانى ئىراقە)، مەرەو دزاو ھەرى (لە ئاوايى دزاو ھەرى) و پىنكەتەى (ژىرلى مەرى) ىش بە دركە (كىنايە) گىراو ھەو كەسانەى كە زانا و ئاگا و وشيار و ھىژا و ھۆزان.

پىر شالىارى ھورامان:

وێرەى تىكەلەو بوونى كەسايەتى پىر شالىار بە دوو كەسى جىاوازی پىش ئىسلام و پاش ئىسلام، پىر شالىار يەكى لە ٩٩ پىرى ھورامانە كە لە نىوان خەلكى كورد، بەتايەت خەلكى ھورامان لە جىگە و پىگەيەكى بەرزى مانەو ىدەى و لە لايەنىكى ئوستورەيدا بەشدارە، بە وتەى مىژوونووسان پىر شالىار لە موغەكانى زەرەدەشت بوو، قەت كىيى پىشان كەس نەداو ھەو وتەكانى لە نىوان خەلكدا پەند و ئامۆزگارى بوو. لە نىوان خەلكدا پىر شالىار بە دوو ناو ھاو، كە ھەركامەيان بۆخۆى لە قورب و بايەخىكى تايەت بەشدارە. بەرەى نووسەر دابراى كەسايەتى پىر شالىار بە دوو كەس و تىكەلەو ى ئەو كەسايەتە لە ژىر سەيوانى چىرۆك و ئەفسانە و نەزەرەتى دوور لە واقع بۆ چاخ و دەرەيەكى تايەت دەگەرتەو: ئەو ىش لىكەلچوونى فەرەنگى ئىسلام و ئايىنى زەرەدەشتىەكانە، دەرەى بە پىرى رەوتەكەى و ئەو داب و نەرتە كە ئىستاش خەلكان ھەرچى سەلە لى دەكۆلنەو، دا، پىر شالىار ھەر يەكەك بوو ھەو كاردانەو ى زالى ئايىنى ئىسلام بەناو مەجوسىيەت، دوو كەرتى كەردو.

دووانە بوونى ئەو كەسايەتە ئەمانەن:

که سایه تی به کهم: له نیوان کتیبه میژویه کاندایهاتووه که پیرشالیاره سیاوه کوری جاماسب (۱۵۰) پ. ز که پیش نیسلام یان به پریایه تی هاوکات له گهڼ نیسلام و هیرشی نیسلام بۆ سه رخاکی نیران و کوردستان و له ناکامدا هورامانی تهخت ژیاوه و پاشه ره و پیتهندی ئایینی زهرده شتی بووه و کتیپکی داناو به نیو (ماریفه توو پیرشالیار) و دوابی ده چپته سه ر ئایینی نیسلام هه ر له و شوینه دا کوچی دوابی ده کات و به خاک نه سپێدریت. نیستاکه مه زاره که ی مه شووره به (یانسه و پیری) که زیاره تگای هۆگران و دلسووتاوانی نه و پیره یه و هه رسالی له ده هه ی هه وه لی رپه ندانا ئاهه نگیککی میژوویی-عیرفانی له ژیرناوی (زه ماوه نه و پیری) به رپوه ده بری، له م ئاهه نگه دا ناو و یادی زینو ده پیته وه و یاده کان و دابه کان باری به رده وامیه ت و نه مری په یدا ده کات.

پیرشالیاری دووهه م: که سایه تی دووهه مه که له سینه و زهینی خه لکیدا ماوه ته وه و نه تاین بلین: بۆ هه لۆیستگرتنه له هه مه به ری پیرشالیاری زهرده شتیدا و کردنه هاوسهنگی و هاوته ری له گهڼ یاسا و پره نسپی نیسلامه تیدا، نه گینا، تانیستاکه بۆ که س چیه تی ئه م که سایه تیه دووهه مه روون نه بوته وه، و ته نیا وا له دووتوی په یلوی سه رزاره کی و بۆچوونی سه لیه قه یدا، به پی ئه م هه لۆیست و بۆچوونا نه، ئه م که سایه تیه دوابیه، مه ته فا کوری خوا داد، مه شووره به پیرشالیار. گوایه دواتر پاش ئایینی نیسلام له ناوچه ی هورامان له زه مانه ی شیخ عبده ولقادی گه یلانی ژیاوه و شاهه زای بیر و بۆچوونی پیرشالیاره سیاوه بووه و کتیپ مه عریفه ی کۆنی به کهش و هه وایه کی نیسلامی و رهنگ و نمایه کی عیرفانی ده ره یئاوه. نه گه رچی سه به اهرت به کتیپ و که سایه تی پیرشالیار بیرو بۆچوونی چوون یه ک نیه و له نیوان خه لک و ته نانه ت توژه راندا دووفاقی ده بینیت، به ئام به م هه مکه راو په یلوا گه له وه پیرشالیاری واقعی و پرۆسه ی فیکری و مه نه هج و به نه مای ئوستوو ره بی هه رگیز بۆ که س حاشا و ئینکار و لیقوتار ناکری، ئه م نه مری و مانده گاریه ش له خویدا په مزی مه ده نیه ت و فره ههنگ په شانده دات که هه ر له قه دیم و نه دیه وه هورامان مه لبه ندی ئاین و بیر و

بروا و لانكهی شارستانیەت و پیشكهوتنخوازی بووه.

ماریفهتوو پیرشالیاری:

ئەم کتییە، بە کتییی پیرشالیاری زەرەشتی هورامان که له موغەکانی زەرەشت بووه بە ناوبانگە و بریتیە لە هەلبەستەکانی ئامۆژگاری و تەمسیل و پەرمزوپازی ئاکار و مۆرائی و ئەخلاقی بە کەلک، ماریفەت، پێکھاتەیه که له چەن بەندی ناهەنگدار که تەرجیع (گەرانهوێان) ئەم بەیتەیه:

گۆشت جەواتە ی پیرشالیاربۆ

هۆشت جەکیاستە ی زانای سیمیاربۆ

یانی: بۆوتەکانی پیرشالیار گۆی رادێره / و بە نێردراوێ زانای سیمیار (زانای پەرمزویژ: زەرەشت) هۆش بسپێره.

زۆریه ی وتەکانی پیرشالیار پاراستنی ئایینی کۆن دەگەیهنێت و خەلکی ناوچەش لە مەجوس بوونیا —زاراوهیه کی ئیسلامی بۆ زەرەشتییه کان— گومانیان نیه بەلام لەو باوەرپەشدان که کەساتەتیه کی تریش هەریهه ناوه بوونی بووه.

وەك ئاماژە ی پێدرا، ئەم کتییە گوايه لە زەمانی پیرشالیاری دووهەم که موسلمان بووه، بە دەستی ئەو دووبارە نووسیاو تەووه و بە شیوێ ئەمڕۆی دەرھاتوو. لێره دا غۆونەیهك له هەلبەستە ١٠ بڕگەییەکانی دینم که ئاماژە بە سەرھەڵدانێ ئایینی ئیسلام دەکات:

وەرۆی وارۆ وەرۆه وەرێنه

وەرێسه پرچیۆ چوار سەرێنه

کەرگە ی سیاوه هیلەش چەرمنه

گۆشلی مەرپۆ دوه بەرێنه

یانی: بەفرێك ئەباری، بەفری که بەفرەکانی تر له بەین ئەبات / تەناف دەقرتی و ئەبێتە چوارسەر، مامره رەشه، هیلکە ی سپیه / گۆزه دەشکی و دەبێتە دوو دەر.

یا:

داران گیاندارن، جهرگ دل وهرگن
گاهى پر بهرگن، گاهى بى بهرگن
کهرگه جه هیلدن، هیلده جه گهرگن
رفاس جه رفاس، قهرگ جه قهرگن

یانی: داران گیاندارن، گه لاکانیان، جهرگ و دلایان / گا دلایان پر بهرگه و
گاهیکش بى بهرگن.

مامر له هیلکویه و هیلکیش له مامر / رپوی له رپویه و گورگیش له گورگ .
به رای نووسهر په یامی هیماين و سیمبولیک و میتافوریکى پیرشالیار له م شیعره دا
ئه وه په: له ویدا که ئه و پیته ندی یاسا و ئایینی زهرده شتی بووه و ته به دن له ده سدانى
ئایینی باو و باپیران و قه بوولئ ئایینیکی نوئ، قورس و گران بووه، گهره کی بووگه به
له ونئ له م شیعره دا ههسته ناخه کییکه کانی خۆی پیشان بدات. به وته ی میژووزانان،
هورامان ماوه یه کی زۆر له گه ن فهره نگی نویدا به ره نگاری کردووه - بۆروون
بوونه وه ئاورپه ن له حزووری شیعرى هۆرموزگان له ده یه ی هه وه ن یا دووه می
کۆچى مانگی (۱۴) و دواتر له رووی مه یل و خواستی دهروونی موسلمان بووگن و
ئیسلامیان قه بوول کردووه. به م بۆنه وه هه نوکه خه لکی هورامان له حیفز و پاراستنی
نهریت و پره نسیبى مه زه به ی و ئیسلامیدا له نۆوان کوردان و دیزاندا به ناوبانگن. ئه م
چهن به یته ش هه لگری بارى ههسته کی و ره حى و عاتیفى پیرشالیاره له هه مبه ر ئایینی
نویدا. ئه یه وئى بلیت به قه بوول کردنی دینی نوئ، به نه ما ی یه کیه تی ئایینی میژینه مان له
به ین ده چئ و ئامۆزگارى ده کات که هه ر فهره نگی و ئایینی بۆخۆی جه وه ره و
نۆمینیکى تایبه ت به خۆی هه یه، هه ر چهن پیکه وه جیاوازیان هه یه به لام له چیه ت و
شوناس و حه راسه تیا هه ول به دن و تیکۆشن.

زه ماوه نه وپیری:

یه ک له و ئایینه نه ی که هیشتا پره نسیبى زهرده شتی تیا به و هه رسال له ده هه ی

رېښه‌ندانان له ټاوايي هورامان و له باره‌گای پيرشالياردا به‌رپوه ده‌چي، جيژني زه‌ماوه‌ندی پيرشالياره (زه‌ماوه‌ن‌وپيري). هم‌ناهه‌نگه‌ هاوکات له‌ گه‌ل (جه‌ژني سده‌ی ئيرانيه‌کانه، گهرچي ئيستا که هم‌جه‌ژنه له‌ ناوچه‌وه و به‌رپوه ناچي) ده‌سپيده‌کات و له‌و ناهه‌نگا ياد و ياده‌وري پيرشاليار زينوو ده‌بيته‌وه. هم‌جه‌ژنه له‌ گه‌ل جه‌ژني سده‌ی زهرده‌شتيه‌کانی ئيراندا هم له‌ باري پيکهاته‌وه و هم له‌ باري ناوه‌رؤکيشه‌وه پيونه‌دی و نزیکايه‌تی هه‌يه، بؤيه هه‌ردوو جه‌ژنه‌که بؤساليادی ئايینی زهرده‌شت و ياده‌وه‌ری فهره‌نگی ئاريایي و هه‌ي‌ه‌نه و شکۆی ئه‌ورؤژانه له‌ نيوان خه‌لکي کورددا و به‌تايه‌تی خه‌لکي هورامان که سهره‌تا پي‌نگه و ناخيزگه‌ی فهره‌نگ و شارستانيه‌تی خؤره‌ل‌ات بروه، به‌ رټک و پيکيه‌وه به‌رپوه ده‌جيت.

ناخيزگه‌ی ميژوويی و بنه‌مايي جه‌ژني پير:

هيشتا نزیکه‌ی ۵۰ رؤژ و ۵۰ شه‌و (سه‌د شه‌و و رؤژ) له‌ زستان ئه‌ميټي، خه‌لکي هورامان خويان بؤ به‌رپوه بردنی ناهه‌نگی سونه‌تی (جه‌ژنه‌وپيري، زه‌ماوه‌ن‌وپيري) ته‌يار و ناماده ده‌کهن. خه‌لکي به‌ هؤی کاريگه‌ريه‌تی فهره‌نگی ئيسلامي ته‌نها لايه‌نی ئيسلاميه‌که‌ی ره‌چاو ئه‌کهن و له‌ لايه‌نی ئوستورويه‌يه‌که‌ی ناانگان، بؤيه له‌م ناهه‌نگه‌دا به‌ يومن و به‌ره‌که‌تی، رؤژی له‌ دايک بوونی پيرشاليار ده‌چنه داویني سرووشت و ده‌چنه جي خه‌لوه و باره‌گای پير و ده‌س ده‌کهن به‌ زکر و سه‌ما و شايی.

له‌وي‌دا که له‌ ره‌فتارناسی و بنه‌ماي هم‌ناهه‌نگه‌وه، ياسا و په‌رهنسيه‌کانی دال و ده‌نگازی ئارکائيک بوونی ئه‌وجه‌ژنه ده‌گه‌يه‌نيټ گومانی ني‌ه، ته‌بعه‌ن ده‌بی چاخ و زه‌مه‌نی سه‌ره‌ل‌دانی هم‌دياره‌ده ميټؤلؤزيه، کؤنر له‌وه بی که ئه‌م‌رؤکه به‌و دؤخه‌وه ده‌يناسن. به‌ رای نووسه‌ر، هم‌ناهه‌نگه‌ ژي‌ده‌ر و ناخيزگه‌ی ميژووي سهره‌ل‌دانی جيژني (سه‌ده‌ی ئيرانيانی کؤن ده‌گه‌يټيټ، که جيژن و دابی ئاريایيه‌کانه و به‌ وته‌ی (د.ميه‌ردادى به‌هار، پروانه: کسپي، جستاری چند در فرهنگ ايران، ل، ۲۱۷) ته‌نانه‌ت ناهه‌نگيکی ناوچه‌يش بووه. له‌ هورامان و کوردستاندا زنجيره تيکست و

بەلگە بۆلەم دياردە مېژوويە ھەيە، كە مېژوونوسان سەبارەت بەو ھاوون و كە سەرەكى ترينيان ئەم چەن رېوايەتەن:

(۱) رۆژى ھوشەنگ لە گەل سەد كەس لە ھاوړپيانى پروودە كەنە داوینى كېو و ماريكى زل، پرويان تېدە كات، ھوشەنگ بەردىكى تېدە ھاوئ و دەدات لە بەردىكى تر و پزىسك ئەدات، ھەرلە ویدا ئاور پەيدا دەبى و بە فەرى ئەم رووداوه، جەژن ئەگرن و ناوى ئەنن جەژنى سەدە.

(۲) كاتى كە يومەرس دەبیتە ساحىبى سەد مندال، جەژنى بەرپا ئەكات و ناوى ئەنى جەژنى سەدە، ئەلەت برى ئەم چىرۆكەيان بە ئادەمى ئەبولە شەرەو پەيوەندادە.

(۳) كاتى ژمارەى «مەشى و مەشيانە» و كورەكان، گەيشتە (سەد)، ئەو كارەساتە پىرۆز دەكرا، و ناويان دەنا جەژنى (سەدە).

(۴) چوون بە تېپەپىنى سەد رۆژ لە زستانى گەورە دەگەين، سەرما دەگەيسە كۆتايى، پيشينيانمان دەسيان دەدايە شايى و جەژن گرتن، وە ئەم جەژنەيان بە جەژنى سەدە لە قەلەم داوه.

(۵) لە جەژنى سەدە تاوەكوو نەورۆژ ۵۰ رۆژ و ۵۰ شەو كە پىكەو سەد شەو و رۆژە، بەم بۆنەو جەژنى سەدەيان لە ۵۰ رۆژ بە نەورۆژيان بەرپادە كرد.

(۶) ئەرمایل، وەزیری زوحاك، ھەررۆژە بۆمارانى زوحاك سەرى دوو كەسى ئەپرى و ئەيدانى. كە فەرەيدوون بە سەر زوحاك زەفەرى برد، ژمارەى ئەو كەسانەى كە بۆ ئەم سەرپرېنە دانرابوون و پزگاربوون و گەين بە سەد كەس و كەسەكان ھەركام بە ئاورىكەو بۆ رۆزگرتن لە فەرەيدوون پرويان كرده ئەو كۆستانەى كە فەرەيدوون و ھاوړپيانى لى برون، لەم كاتەدا ئاسمان يەك پارچە بوو بە پرووناكى و دەنگى سروود و شادى، پاشان كرديان بە جەژن و ناويان نا جەژنى (سەدە). (۱۵)

بۆ لىكەندەو و ھەلسەنگاندنى پەيلوای خۆم، رېوايەتى ئەخىر لە گەل بىر و بۆچوونى نووسەردايە، بە پى و تەى فیرەدوسى لە شانامەدا، ئەو سەد كەسەى كە بە ھۆى ئەرمایل و گەرمایل لە دەستى نەحس و خوین مژى زوحاك نەجاتيان بوو، كورد

برون و هه‌نووکه جیل و تۆرمه‌ی ره‌چه‌له‌کی کورد له‌وانن.

فیرده‌وسی نه‌لێت:

... ازاین‌گونه ماهیان سی جوان

ازیشان همی یافتند روان

چوگرد آمدندی ازیشان دو ویست

برآنسان که نشناختندی که کیست

خورشگر بریشان بز و چند میش

بدادی و صحرا نهادیش پیش

(کنون «کرد» از آن تخمه دارد نژاد

کزآباد نیاید بدل برش یاد)

بود خان هاشان سراسر پلاس

ندارند دردل ز یزدان هراس. . (۱۶)

میژوونووسان و ئوستوروه‌وانانی ئیرانی و رۆژه‌لآت ناسانی که له‌سه‌ر

ئوستوروه‌ی (زوحاک) و ناخیرگی‌ی سه‌ره‌ل‌دان‌ی دوان و توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ری

کردووه، له‌و باوه‌ره‌دان‌که: زوحاک (ئه‌ژیده‌هاک) له‌ وڵاتی (به‌وری) هه‌مان

مه‌مله‌که‌تی بابێل، هێژ و ده‌سه‌ل‌اتی په‌یدا کرد و بوو به‌ حوکمه‌روای ئه‌ریه‌نوه‌یج).

(۱۷). ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ فۆرسی (فارسی) هێخامه‌نشیدا (بابێرۆ) بووه، سۆنگه‌ی سێپنه‌وه‌ی

(ل)ی بابێل له‌م دوو بابه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که له‌ ئه‌لف و بیی ئه‌ویستایی و هێخامه‌نشیدا پیتی

(ل) و جوودی نیه و له‌م ڕووه‌وه‌ لامی ئه‌سلێ وشه‌که‌ له‌ هه‌ردوو شوێندا به‌ (ر)

گۆر‌دراوه. (۱۸)

ناوه‌ندی ده‌سه‌ل‌تداریی زوحاک به‌ وته‌ی ئه‌ویستا شاری (کویریته‌ته) یه‌ له‌ نزیکه‌ی

بابێل، که‌ ئه‌کرێ به‌ نیوی (که‌ره‌ندی) ئیستا هه‌لیسه‌نگیتین. به‌ برێ ڕپوایه‌تی ئیسلامی،

زوحاک له‌ بابێل حکومه‌تی کردووه و بێنا به‌و شته‌ی که‌ له‌ (بۆنده‌هێشن) دا هاتووه،

زوحاک له‌ بابێل قه‌سریکی به‌ نیو (کۆلینگ دوشیت) ی بینا کردووه (۱۹). (پروانه:

پوورداوود، کتیی یه‌شته‌کان). (دارمه‌سته‌تیر) هه‌ولێ ئه‌وه‌ی داوه‌ که‌ نیوی (کۆلینگ

دوشت) ی که‌ له‌ سنی ملووک الارض چایی گۆن‌زوالد ص ۲۳ (کلنگ دیس) دا

هاتووہ (کوپریہنتہ) لہ یەك ئەسلی بزانی. (۲۰) (پروانہ: زەند ئەوێستا، دارمەستێر، ج ۲ صص ۵۸۱ - ۵۸۲).

بە ھەرحال، ئیستاکی (کوپریہنتہ) ھەرئەو (کریند) ھ بی یان قەسریک لہ بابیلدا، زۆرگرنیگ نییە، بەلکوو گرنیگ ئەوہیە کە لہ کۆی ئەو رپوایەتانیە ئەوہمان دەس دەکەوێت کە: زوحاک (ئەژیدەھاک) یەکی لہ ریحالە دەسەلتادارەکانی ولتانی رۆژئاوای ئێران (کوردستان، جەخت لہ نووسەری ئەم وتارەتە) بوو و ھەک رپوونە لہ (ناشور) یان (کلدە) ھەیشی بردوئە سەر ئێران و کاواتی زاگرۆسی داگیرکردوو ھ و ھەرۋەھا کە ئەزانین پێش دامەزرانی دەولەتەکانی ماد (ھاوکات لہ گەل دەسەلتاداریان) و ھەخامەنشی، ئێران چەندجار کەوتوئە بەر ھێرش و پەلاماری سوپای ناشووری و کلدانیەکان کە لہ خوتپێژی و چەپەلکاری و دزیویدا، بەناوبانگ بوون. لەم ھێرش و شالاوە درێنداندا ئێرانیەکان لہ زەینیاندا گەلی چیرۆک و ئەفسانەیان درووست کردو، کە غوونە ئەوانەش چیرۆکی (زوحاک و کووشی فیل ددان) ھ و پاشان بە شیوەی سیمبول و ھیما، لیبی قۆسراوەتەو. لہ رۆژگارانی کە ئێرانیەکان، میژووی (کلدە و ناشور) یان لہ بیرکردبوویەو، (زوحاک) ھەکان بە ئەژادی ھەرەب، کە لہ گەل خیلەکانی سامی و ناشووری و کلدانیدا لہ یەك رەگەز بوون، ھەرھاتن، و نەسەبیان بە (تاز) ھو، گری درا، بەنا بە رپوایەتی ئێرانیەکان، زوحاک، بپرە پشتی (تازی) ھکانە. یانی: ھەرەبەکان (۲۱).

ناوەرۆک و کاکلە ی ئەو بەلگە و بابەتە میژوویی-ئوستورویە ناوبراوانە و پروانگە و بۆجوونی میژوونووس و میتۆلۆژیستی ئێرانی، (دکتۆر زەبیحول سەفا) لہ سەرئەم بابەتە، ئاوا تەلە ی ئەکەین:

(۱) بە پێی ئەو بەلگە و بۆجوونە، شوینی سەرھەلدانی زوحاکی، رۆژئاوای ئێران (کوردستان) ھ.

(۲) ئوستووروی (زوحاک) یان بە کەسایەتیەکانی میژوویی ناشوور و کلدانی زانیو کە ئەو دوو دەسەلتە، رابەر ئێرانیان خستبوو ژێر پەلاماری خۆیانەو. بۆیە پەیتا

پدیتا هیڙشی ئاشووریه کان بۆسەر خاکی کوردستان و به تاییه تی هورامان بۆهه موان
روون و ئاشکرایه.

۳) فیردهوسی گیانبه ختکه رانی ئه رمایل به (کورد) ده زانی و له سه ره نه وه پێداگری
ده کات.

۴) نیوی نهو ئاوبی و شوینه وارانه که له هوراماندا هه، تاکه به لگه ن بۆ وته و
بۆچوونه کانی نهو لیکو له ران و توێژه رانه، که باسیان له سه ر ئاخیزگی سه ره له دانی
زوحاک کرد، له پانتای زمان و میژووی هورامانی شدا ئه م ئه م جی پێانه به روونی
دیارن. به رای من، مه لبه ند و ئاخیزگی زوحاک (بوری، بابیرۆ، بابیل) که ئوستوروه
ناسه کان ئاماژه یان پێدا، هه مان: بارا، بیر، بویره، (بیاری و بیرواس) له جوغرافیای
نیستی هوراماندا، چوونکای:

۵) (بیاری) شارۆچکه یی که له هورامانی له وێ ئیراق و (بیرواس)، گوندیکی
بجوو که له باکووری رۆژاوی بیاره ی هورامانی له وێ ئیران، که له باری میژووییه وه،
ته مه نیکی زۆر کۆنیا ن هه یه. لی ره دا بۆ به لگاندنی په یلوا که م، و روون کردنه وه ی
بابه ته که له روانگی میژووی- زمانناسی یه وه، کورته باسیک ده هیتمه وه:

به وته ی میژوونووسان (بیر، بیرواس) له زه مانه ی (لۆلۆیه کاند) به شی له خاکی
زاموا، کوردستانی ئیراق: سلیمانی و حه له بچه و خورما ن... بووه و له زه مانه ی
ئه سه که نه ری مه ق دوویندا ئاوه دان کراوه ته وه و ناوه ندی ده سه لاتداریتی بووه (۲۲).
پیش تر سه باره ت به هیڙشی ئاشووریه کان و کلدانیه کان وته ی میژوونووسان سه باره ت
به سیاسه تی هه بجه و هیڙشیان بۆ ئیران ئاماژه یه کما ن دایه و لی ره دا سه باره ت به
هورامانی ئاماژه یه کی کورت ئه ده م: سارگۆزی دووه م (۷۲۱ - ۷۰۵ پ. ز) له
یه کی له یادگارانه کانی دا، له باره ی ده س به سه راگرتی و داگیرکردنی هورامان، ئاوا
ئه لیت: بۆ به ده س هینانی هه ریم و دارایی هورامان، ده سم دایه زه وت و زه بری سان و
سه رانی ناوچه که، تا ئه وه ی که به زه بری گورز و گۆپالم رینگای پرله که ند و سه ختی
کوێستانه کانم ته خت و هه موار کرد و... (۲۳)

له میژووی کورد و کوردستاندا نووسینی محهمه دئه مینی زه کی (٢٤) ئاماژه کراوه که (بیاره یان بیاری) به شیوهی (بارا) بووه. ئاشوور ناسیریایی دووهم له یه کی له یاده وهریه کانیدا به هیرشی خوی بو ئهم شاره ئاماژه ئه کات و بهم شیوه وته که ی زه کی به گ ده چه سپی، ناسیریان ده لئی: له ولاتی لؤلؤیه کاندا ٢٥ شارم داگیر کردووه، ئهمهش ناوه کانیانه: بارا (بیاری)، دغار، بابیت، کاگری، زیری، وینی و... (٢٥)

له دهرووبه ری شاری بیاره (بیاری) هه ندی شوین و شوینه وار هه ن که هیشتا به و نیوه کۆنه وه ده یناسن، که ئه وهش پیمۆرکی راست بوونی ئه و بوچوونه انه مان بو ده رده خات وه ک: قه لّاو گا ورا (قه لّای گا وره کان)، قه لّاو ئاشووری (قه لّای ئاشوور) ئاسنه وهر د (له یه سنای ئه ویستا) یان ئاسنه وه ی لای مه ریوان و ئافگه ی دیوه زناو (دیویه سنا) له هورامانی ژاوه رۆدا له کوردستانی ئێران.

(لؤلؤ) له وشه دا به مانای ئه شکه ووت نشین و کوێستانی یه و... له هوراماندا له زمانی سه رزازه کیدا هیشتا وشه ی لؤلؤ و روله به شیوه ی زینو به کار دی و به مانای چالاک و زیره که (٢٦). وه کوو که سی، که سیکی تر به هوی بویری و دلیری له ئه نجامی کاریکا تاریف بکات و به کینایه و درکه به ئه و ئه لیت: به خوا لۆله ن یان به خوا رۆله ن، یانی: دلیره، زیره که و بویره.

هه ئسه نگاندنی نه ریتی جه ژنی سه ده و جه ژنی پیری هورامان له چه ند خالیکدا:

(١) هه بوونی سۆز و شایه و نه شات و سه ما له هه ردوو جه ژنه که دا.

(٢) زۆریه ی ده قی مه راستمه که، له شه ودا به رپوه ده چیت.

(٣) داگیرسانی ئاور و ئیه تمام به پی کوتان و سه ما و هه لپه رکی، بهم واتا سیمبولیکه وه که ئاور ئاخو سه رما و سه وه ی به جیماو له زستان، راوده نی و جیژوان و زه مینه بو هاتی نه ورۆز خو ش ئه کات.

(٤) رۆیشتن بو ده شت و سارا و به رپوه بردنی ئاههنگی جیژن، (له هوراماندا بو

به‌رپټوه بردنی دابی کؤمسا) که لهم وتاره‌دا ناماژه‌ی کورتی پټدراوه.

۵) به چراوه له شه‌واگه‌ران و سهردان له ماله‌کان و خواستی شت لیان، گه‌ری کلاوه‌روچنی، له ناهه‌نگی جه‌ژنی پیری هوراماندا.

۶) هه‌ردوو جه‌ژنه که تفریبه‌ن له ده‌یه‌می رپه‌نداندا، سه‌د رۆژ و شه‌و ماوه له زستانی گه‌وره، دوی چله‌ گه‌وره، ده‌س پټده‌کات، به‌وباوه‌ره که دوی چله‌ گه‌وره زه‌وی ده‌م بازنه‌کا و به‌دزیه‌وه نه‌فه‌س ده‌کی‌شیت و ده‌روات به‌ده‌م نه‌ورۆزه‌وه، هه‌نوکه له هوراماندا زاراهیه‌ک هه‌یه، به‌و به‌فره‌ کۆنه که له‌و کاتانا له‌ عه‌رزدا ماوه‌ته‌وه، ئه‌لین: (وه‌روه‌و سه‌ورۆی، وه‌روه‌و سه‌د روه‌ی) یانی: به‌فری سه‌د رۆژه، به‌فری که له‌ سه‌ر زه‌وی ماوه (له‌ ده‌ی رپه‌نداندا هه‌تا نه‌ورۆژ: سه‌د رۆژ و شه‌وه). ناخر هورامان تا ئه‌و کاته، زستانیکی سه‌خت و درټ‌خایه‌نی به‌به‌فریکی قورسه‌وه تیپه‌راندوه، هه‌ر بۆیه سه‌د رۆژ و شه‌وی که هیشتا له‌ زستان ده‌میت سه‌خت نایگرن و خۆیان بۆ هاتنی نه‌ورۆژ (۲۷) و به‌هاری سه‌ری سال، ته‌یار و ناماده‌ ده‌که‌ن.

لیره‌دا به‌ بۆنه‌ی هه‌میت و بایه‌خی ئه‌م ناهه‌نگه‌ کۆنه که له‌ درټ‌ژه‌ی میژوو و فره‌هه‌نگی ناوچه‌دا و له‌ سه‌ر خه‌لوه و باره‌گای پیرشالیاری هه‌ورامیدا له‌ ناوای هورامانی ته‌ختدا به‌رپټوه ده‌جه‌یت، ناماژه‌یه‌کی کورت و هه‌وال ئامیز ده‌ده‌ین: (۲۸).

مانگی رپه‌ندان به‌ هۆی له‌ ئامیزگرتنی (جه‌ژنی سه‌ده) لای ئیرانیه‌کان و (جه‌ژنی پیرشالیار) لای کوردان، چ له‌ میژووی هاوچه‌رخدا و چ له‌ دیرۆکی کۆن و ئوستوروه‌یدا، له‌ زۆر لایه‌نی میژوویی و فره‌هه‌نگی و سیاسیه‌وه، مانگیکی مانه‌وه‌یی و پیرۆز کراوه. هه‌رچه‌ن جه‌ژنی سه‌ده ئیستا لای ئیرانیه‌کان به‌رپټوه ناچیت به‌لام جه‌ژنی که‌ون و مانه‌وه‌یی (کؤمسا و پیرشالیار) له‌ هورامان هه‌موو سالتیک به‌ریا ده‌بی و لای خه‌لکی ناوچه به‌ شیوه‌ی ئه‌کتیف و زینوو هه‌رماوه و لهم مانگه‌ پیرۆزه‌دا و له‌ ماوه‌ی دووچه‌فته‌ی به‌ینه‌به‌یندا به‌رپټوه ده‌چیت. ریزبه‌ندی ئه‌م به‌رپټوه چوونه‌ش به‌م شیوه‌یه:

۱) خه‌به‌ر، هه‌وال (۲) کۆته‌ کۆته (۳) کلاوه‌روچنی (۴) سه‌ربرینی کاوړ (زه‌بکی حه‌یوان) ۵) سه‌ما و شایی و چیشته‌ خواردن ۶) کۆبوونه‌وه له‌ مالی پیر (خه‌لوه‌ی

پیر) و دابه‌زاندنی وه‌عز و وتار و شیعر خۆڤندنه‌وه (۷) به‌پۆیه‌بردنی تری.

کورته‌یه‌ك له سهر ئه‌و‌حه‌وت بابته:

(۱) خه‌به‌ر(ه‌ه‌وال): له باره‌ی بنه‌ما و سه‌ره‌ه‌لدانی ئه‌م دابه‌، له ئێ‌و ده‌مگۆی
جه‌ماوه‌ردا، په‌یلواگه‌لی جو‌راوجۆر هه‌یه، كه پێ‌یست به‌ هاوردنی لی‌ره‌دا ناكات.
به‌لام ئه‌وه‌ی جی‌ی متمانه‌و بروای هه‌موانه و هه‌ر وه‌ها كه ناوه‌پۆکی مه‌راسیمه‌كه ئه‌مه
ئه‌سه‌لمی‌ئ، خه‌به‌ر، ته‌نیا فه‌لسه‌فه‌ی، ته‌یارکردنی زه‌مینه‌یه‌ بۆ دابه‌زاندنی مه‌راسیمی
سه‌ره‌کی پیر و كه‌وا جه‌ماوه‌ر خو‌ریان ئاماده‌ بكه‌ن بۆ پیرۆزکردنی ئه‌م روو‌كرده
ئه‌فسانه‌یه‌، له رابردوودا وه‌ك ئی‌ستا، كه‌ره‌سه‌و ئامی‌زی راگه‌یاندن نه‌بووه، كه
ره‌هه‌ندی خه‌یری بدا به‌ جه‌ژنه‌كه، كه‌وابوو به‌گه‌ران و خۆ‌ده‌رخستن، وسته‌ویانه،
فه‌لسه‌فه‌ی زه‌ماوه‌ن به‌ خه‌لكی راگه‌یه‌دن.

(۲) كۆته‌ كۆته: دوا‌ی به‌پۆیه‌چوونی به‌شی هه‌وال و زه‌مینه‌ی راگه‌یاندن، به
ماوه‌ی یه‌ك حه‌فته‌ تا عه‌سری پۆزی چوارشه‌مه‌ی حه‌فته‌ی دوا‌ین هه‌چ كارێ ناك‌ریت،
له ئی‌واره‌ی ئه‌وپۆژا ده‌مه‌و تاريك ولێ‌لی هه‌وا، مندالانی ئاوا‌یی ده‌س ئه‌كه‌ن به‌ كۆته
كۆته و گه‌ران به‌ كۆلانا‌ندا و له هه‌رمالێ نه‌خه‌ئ شتی خوا‌ده‌مه‌نی وه‌ك، كاك‌له و می‌وژ
و تووه‌ وشكه‌ و ئاجیل... وه‌رنه‌گرن و هه‌نی له‌و مالانه‌ش به‌ هۆی كه‌مه‌رخه‌می و
كۆن بوونی داب و په‌وشه‌كه ئه‌م دابه‌ به‌ شتی‌کی بیده‌تی ئه‌زان و په‌ری‌زی لێ
ده‌كه‌ن، ب‌رێ‌كیش به‌ حورمه‌ته‌وه له‌م دیارده‌ ده‌روان و ئه‌م دابه‌ش تانی‌ستا هه‌ر به‌پۆیه
چووه‌ و هه‌مووسالێك له‌وكاته‌دا ده‌س پیده‌كات.

(۳) كل‌اوه‌پۆچنی: ئه‌م دابه‌ش له‌ پ‌ووی فۆرمه‌وه درووس هه‌روه‌ك كۆته‌ كۆته‌ یه‌،
به‌لام له‌ نی‌وان خه‌لكدا ئه‌م قورب و وه‌جاهه‌تی فره‌تره‌ و زۆرری‌نه‌ی خه‌لك
كل‌اوپۆچنی، مه‌نه‌ه‌جی‌ر و ره‌واتری ده‌زانن له‌ كۆته‌ كۆته‌، چوون له‌ بنه‌مایه‌کی
فه‌ره‌نگی-می‌ژوویی و تایه‌تیه‌ز به‌شداره‌. له‌ با‌ری چه‌ندی و چۆ‌نیه‌تیه‌وه،
كل‌اوپۆچنی له‌ پای كۆته‌ كۆته‌دا به‌رب‌ل‌اوتر و به‌پێ‌تره‌ بۆیه‌ له‌م به‌شه‌دا زۆربه‌ی لاوانی
ئاوا‌یی سه‌ری‌ر كۆ‌ده‌بنه‌وه و له‌ كۆل‌ان و گه‌ره‌كه‌كاندا به‌ ده‌سه‌كانی دوو نه‌فه‌ره‌ و سێ

نهفهره و ... بَلّاو دهبنهوه و له پشت درگاكاندا رادهوهستن و نهم و ته هيماييه دوويات نه كه نهوه: (كلّاوروچنيّ به كور و كناچي شادي بیدی، يانی: خاوهن مالّ به كور و كچيڅك شاد بنهوه) نهم دپره هيمايي و سي مبوليكه به فهرپر و يومني له دايك بووني پيرشالياره و ئاواتي به خسته وهري و گه شه مه ندييه بوّ يه كه كاني جه ماوهر. خه لكيش به هوّی نهو رووكرده به فهر و بهر كه تهوه، تابتوان به جواني و بهرپووي گه شه وه، به پيريده وه دهچن و به هيمّا به خششيان نه دهنيّ و هيوّا و تامه زروّ له دلياندا دهچيّ و سهوز دهبيّ.

٤) سه ربړيني كاوپر (كوشتني حه يوان) : ناييني زيّبح له به ياني روژي چوارشه مده دا دوس پنده كات، دواي ته و او بووني ياساي كلّاوهر وچنيّ، ههر كه سيّ كه له ده سه لّاتيا هه بيّ هاوكات كاوپريّ يان حه يواني، ناماده ده كات و بهر وه باره گاي پير (وه راسان) ده يات. لهم به شه دا يه كه مين زيّبح به پيّي ياساي دياريكراو ده بيّ له لايهن تايه فهي پاشاوه (تايه فهو پاشايا) كه له روژي هوه وه له وه ههر له قه ديم و نه ديعه وه بابووه دوس پنده كات و بهر وه دوا كاوپره كان له ژير چاو ديّري زير گه وان (موت وه لّلي باره گا) زيّبح نه كرين و پله پله جياي نه كه نه وه و ههر كه س به مه به ستي ته بهر ووك قسمي هه لّنه گريّت و نه يكا به چيشت.

٥) ناييني تاله باني و سه ما و چيشت خواردن: هاوكات له گه ل نوپژي عه سري هه مان روژدا (چوارشه مده) وه راسانه و پيري (باره گاي پير) پرده بيّ له حه شيمه ت، خه لك له هه موو لايه كه وه به مه به ستي زياره ت رووده كه نه نه و جيه و به زكر و سه ما و شيخانه و ده ف ليّدان كه ش و هه وايه كي مه عه وي و ئيشراقي پيڅ ديّتن.

هاوكات له گه ل نهو ناهه نكه ئيشراقي و شه ووديه دا، چيشتيڅ كه پيشت دروست بووه (ئاشي نه زري - يان - و لّوشه تشي = جوّره شوّربايه كي كوني زه ماني پيرشالياره كه له گه غي كوتياو پيڅ دي)، له به دين خه لكه كه دا به شي نه كه ن و ههر كه س به تiane و قاوله مه وه به شي خوځيان وه رنه گرن و له كاتي زيكره كه دا به يومني ته بهر ك نه يچه شن. نهم ناهه نكه تا ئيواره ئيدامه ي ده بيّ و ههر له به ياني روژي دوايش

دووباره، زیکر و سهما و خواردن دهس پیده کات هه تا بانگی مه غریب.

٦) کۆبوونهوه له وهراسان - یان - باره گای پیر: دواى ئاههنگى زیکر و سهما و چیشته خواردن خه لک دهسه دهسه به رهو باره گای پیر (خه لوهى پیر) ده بنه وه و له ویدا بۆدانیشتهن قالى و نهوگ رانه خه ن و دهس ئه که ن به نوێژ خویندن و گوێدان به وه عز و وتار و شیعر خوێندنه وه، له شه میمی ئه و فهزا ئه هوورایی و مانه ویه وه که لک وه رنه گرن و دهس به دهس له کللشی پیر و باقی ئاسه واره کانی دیدن و زیارهت ده که ن، یه کى له به ره کاتی ناو ئه و خه لوهیه ئه وه سه که له وه قه واره پچوو که دا ئه و حه شیمه ته جیى ده بیته وه و بۆه مووان جیى سه رنج و رامانه که ئه م جییه له خزیدا به له و نیکی مۆعجیزه ئاسا به بى پیزاین هه راو ده بیته وه.

٧) تربى: حه فته یه کى تر دواى ئه و ئاههنگانه، رۆژى پینچ شه میى داهاتوو، خه لکی هورامان پیکه وه به تیکرا به رهو باره گای پیران (به تاییهت پیرشالیاره سیاوه و...) رپده که ون و به زیکر و دۆعا کردن هه ریت و په یمانیان نوێ ئه که نه وه. ژنان له و رۆژدها (گیته مه ژگى = کولیره مه ژگه) درووس ئه که ن و له ئاههنگى تربیدا له نیوان هاوسى و زیاره تکه راندا، بلایى ئه که نه وه.

ئاههنگى کۆمسا:

به ردپکی سه خته له نزیکى خه لوه که ی پیرشالیاردا هه یه، که سالانه خه لکی هورامان و زیاره تکه ران، له کاتپکی دیارى کراودا ئه چنه پالى و به مه به سقى ته به پروک به پیکى لى ئه شکیتن و و زهینى جه ماوه را ده لى: که به رده که بۆسالى دواين وه کوو خۆى لى دیتته وه و گه و ره ده بیته وه دووباره دین و لى هه لده وه ریتن، خه لک له پارچه ی ئه م به رده (کۆمسا) بۆ به ره که تى مه شکه کانیان که لک وه ئه گرن و له و باوه رده دان که ئه و به رده ده بیته. هه زى زیاد کردنى که ره ی مه شکه که یان. پیرمه حموودیش یه کى له و پیرانه یه که هوراماندا به ناو بانگه و به پیری کۆمسا مه شووره و له ته نیشته ئه و به رده دا نیژراوه و ئارامى گرتوه.

پهراویژ و سه‌چاوه‌کان:

۱- نیکیتین فاسیلی، کورد و کوردستان، وه‌گیران: محمدهدقازی

۲- ههمان سه‌چاوه‌ی پیشوو

۳- منصوری خالد، ناوینه ژماره ۲۸ و ۲۹، یوند زبان کُردی با زبان های کهن ایرانی

۴- به نمرونه ده‌توانین ناماژه بدهینه قه‌واله‌کانی هورامان:

زۆربهی هه‌لک‌تراوه‌کانی شاهانی ساسانی، وێپرای به زمانی فارسی ناڤین به زمانی پارتیش نووسراون و ههم به زمانی یۆنانی. کۆنترین نهم ناسه‌واره ، قه‌واله‌کانی هورامانه که بۆ ساڵه‌کانی ۸۸ و ۲۲ و ۲۱ ی پ ز ده‌گه‌رێته‌وه ، له چاخێ «فه‌راتیش» یان فه‌ره‌ادی چواره‌م، که سیّ دانه پێست بوون ساڵی ۱۹۰۵ دۆزراونه‌ته‌وه له ته‌نگیبه‌ری ژاوه‌رۆ له لایه‌ن دوکتۆر سه‌عید خان گه‌ییونه‌ته ده‌ست پرۆفیسۆر «ئیلیس منس E.H.Mins و کاوولی A.Couley» نهم قه‌والانه، له باره‌ی کپین و فرۆشن و مامه‌له‌وه بسوه، که ههم ناوی کپیار و ههم ناوی فرۆشه‌ر و ناوی شاهیدان، نووسراوه . ئه‌و قه‌والانه، به پیتی وته‌ی د. پ.خانله‌ری، محمده‌ نهمین هۆرامانی و دوکتۆر جه‌مال ره‌شید، به دوو زمانی یۆنانی و په‌له‌وی وه‌رگرت له ئارامی (هۆزواریش) نووسراون که هه‌ندێ واژه و ده‌سته‌واژه‌ی هورامی ئیستای تێدایه:

وه‌کوو: مەدی وان، زه‌رین، زه‌ر = پوول، ره‌زه‌وان=باخه‌وان ، ههمه، ئیک: (به‌ک)، چش، چاره.

دکتۆر جه‌مان ره‌شید له کتیی لی‌کۆلێنه‌وه‌ی زمانه‌وانی و لسانی کورده‌واریدا ده‌لی: ئه‌و قه‌والانه‌ی که له گوندی پالنگان دۆزراونه‌ته‌وه، سیّ دنک پێستی ئاسکه، که دنکێکیان به خه‌تی ئارامی کۆن له هه‌شت دێردا نووسراوه‌ته‌وه و ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌رده‌می (فه‌راتیش) یا فه‌ره‌ادی چواره‌م(۳۸) پێش زاین له ئه‌مپراتۆری پارتیه‌کان. له لایه‌ن دوکتۆر سه‌عیدخانه‌وه له شیخ علائه‌دین وه‌رگیراون و دانه‌یه‌کیان گه‌ییوته، ده‌ست پرۆفیسۆر (ئیلیس مینس) و ئه‌ویتریان نارداوه بۆ (ا.کاوولی).

دکتۆر ناتل خانله‌ری لهم باره‌وه ده‌نووسی:

نهم دوو سه‌نده‌ه بنچاخێ مامه‌له‌ی ملکییه به دوو زوان: یه‌کی یۆنانی و ئه‌ویتر په‌له‌ه‌وانیک وه‌رگیرا له ئارامیه‌وه، که له هوراماندا دۆزراونه‌ته‌وه و به سه‌ر پێستی ئاسکه‌وه نووسراون.

تاریخ زبان فارسی ج ۱ ص ۲۰۷

محمدەد ئەمىن ھورامانى لەم بارەو ھەر ئەم وتدە دووپاتکردۆتەوہ.
وتپرای ئەمانە،(ھیشتا واژەى (زەپ) بە جىي پۆل لە نىو خەلکى ھوراماندا بە کاردەبرى و ئەو
کاتيشە ھەمان مانای بەخشيوە.

(مىژووی بەراوردکاری زوانى کوردی ل ١٢٩ م . ١ ھورامانى)

٥- رشید د. جمال کتیبى لىکۆلینەوہى زمانەوانى وڵاتى کوردەواریدا

٦- ملا صالح حکیم، ئاوتنە، ژ. ١٩٠ و ٢٠، ل ٤٢ وتارى (جى پىي يونانيەکان لە کردستان)

٧- منصوری خالد، ئاوتنە ٢٨ و ٢٩ پيوند زبان کردی با زبان های کهن ایرانی

٨- بە کر دلیر، ئەشکەوتەکەى گوندوک، بغداد ١٩٥١

٩- فەرھنگى خاں، ب. ٢، ١٩٥٩

١٠- زریبار، ژ: ٥٨ و ٥٩ وتارى زارى ئوسپ، وەرگێران ئەنوەر قادر محمد

١١- لەم بارەو ھەر پڕوانە وتارى (ناخیزگەى سەرھەڵدانى زاراوہ کان و پێوہندى زوانى ھورامى

و نازەرى کۆن)، گۆفارى رامان، ژمارە ١٣٠، ٥/٣/٢٠٠٨

١٢- لە لىتۆزینەوہى دەستە واژەى مەريواندا پەیلواگەلى جۆراوجۆ ھەنە و ھەر لەم

کتیبەدا بە تەسەل باسى لە سەر کراوہ، لىزەدا ناماژەيەك دەدەين:

بە واتەى خالىدى مەنسورى مەريوان:

مەريوان لە: مىسراوان- مىژاوان- مێھراوان- مێھرەبان= مێھر +بان پاشگى شوين،

میسراوا: شەر و جاي میسرا و میژا و مێھر و... ھاتوہ. ئارشاوان، واغارشاون و میرناوا .

کاک حکیم ملا صالح پىيوايە: مەريوان لە وشەى يونانى (مەريون) گىراوہ کە لە یۆناندا

کورپى (مولوس) خەلکى (کرت) بووہ لە شەپرى (تروا) عاشق (ئیدونە) بووہ و سەرکردەى

ھىزى (کرت)ى بە ئەستۆوہ بووہ و گۆرانبيژ و سەماکەر لەو کەسانە بووہ کە خوازىارى

(ھەلن) بووہ. ئاوتنە ژمارە ١٩ و ٢٠ وتارى (جى پىي يونانيەکان لە کردستان).

لە(توحفە موزەفەرە)دا مەريوان بە مانای (مێھرەبان) ھاتوہ.

دېھخودا دەلى:

مەريوان(مار+ايوان)ە شوئىنک کە مارى زۆرە.

لە زارى شەقاميشەوہ مانای جۆراوجۆرى بۆ داتاشراوہ: بۆ ویتە مەريوان يانى شوئى (مەر،

مراوى).

سهره‌پای نه‌مانه به په‌یلوی من (وان) به واتای (ناو)، (گۆم) یان (سفه‌تییک بۆ ناو) که گۆمی زریبار له ناو دلی ده‌شتی مەریواندا باشت له سهر نه‌و پێداگریسه و نرخاندنی به‌لگه‌کان سوورترمان ده‌کات. به‌شی هه‌وه‌لی (مه‌ریوان) یش: (مه‌ر، مار، ماده) که ئالوگۆری زوانه‌وانی به سهریدا هاتوه. که واته: مەریوان (مه‌ر، مار، ماده+ وان) یانی شوینی سهرسه‌وز و ناوخیزی ماده‌کان. زریبار (زری، زه‌ریا، ده‌ریا، گۆم، گۆل+ پاشگری بار، شوین، رۆخ و ...) باشتین به‌لگه‌یه بۆ سه‌لمانندی نه‌م بۆچوونه.

۱۳- عبدالرزاق عبدالرحمن محمد: سه‌ربوردیکی هۆرامان و سه‌ردانیکی ته‌ویلی، ۲۰۰۵-
نشراحسان، و هورامان (یادها و یاد بو‌دها)، نه‌حه‌د نه‌زیری

۱۴- له زۆر شوینیکی تر دا باسم له سهر تایبه‌ته‌ندییه‌کانی کردووه، پڕوانه: گۆفاری رامان، ژماره ۱۲۹، ۲/۵/۲۰۰۸، وتاری کرکه‌ی هورمزگان ... و له وتاری دوایدا نه‌و نووسراوه نه‌هێینه‌وه.

۱۵- به‌هار د. مه‌رداد، جستاری چهند در فرهنگ ایران، سه‌رچاوه‌ی سهره‌کی: گۆفاری چیستا، سالی نه‌وه‌ن ژماره ۶، رێبه‌ندانی ۱۳۶۴

۱۶- ژول مول، شاهنامه‌ی فێرده‌وسی، تهران، ۱۳۶۹، انتشارت و اموزش انقلاب اسلامی،
ب

۱۷- صفا د. زییح الله، حماسه‌ سرائی در ایران، ل ۴۵۶

۱۸- دارمستتر جیمز، زند اوستا، ب. ۲

۱۹- پورداود، یشتها

۲۰- دارمستتر جیمز، زند اوستا، ب. ۲

۲۱- صفا د. زییح ... ، حماسه‌ سرائی در ایران

۲۲- رستم ایوب، رۆژنامه کوردستانی نوی، ژ. ۱۹۲۶

۲۳- گۆفاری هه‌زار می‌رد، سالی یه‌که‌م، ژ، ۱۹۹۹

۲۴- زه‌کی به‌گ محمه‌د نه‌مین، میژووی کورد و کوردستان

۲۵- عبدالرزاق عبدالرحمن محمد، سه‌ربوردیکی هۆرامان و سه‌ردانیکی ته‌ویلی

۲۶- هورامانی د. محمدامین، گۆفاری ناوینه، ژ. ۱۶، ۱۳۷۳

۲۷- به‌وته‌ی میژوونووسان کۆرتین نیشانه‌ره‌گی جدژنی نه‌ورۆز که له ئاسیای رۆژئاوا دا

بہر جاو دہ کہوئ دہ گہر پتہ وہ بؤ دہ سہ لاتی بنہ مالہی (نور)، کہ لہ شوتیکیر دا ناماژہ مان پیکرد کہ چؤن ہورامانیان داگیر کرد. لہو سہرو بہندہ دا (ہہ زارہی سئی پیش لہ زابین) ہدر سالہ لہ ہدوہ لئی بہہاردا، جہژنیک پیروز کراوہ، جہژنہ کیش بریق بووہ: نیوان خواژنی ناو (الہ) و خوای باروہری Dumuzi خوای «شہ ہیدکراو» و «بہرہ کہت» لہ شارستانی (بابیل) پیوہندی پیروزی ہاوسہ ریتی، دہ ہاتہ نہنجام، لہم مہراسیمہ دا کاہینہی مہعبہد، لہ جیی خواژن (الہ) و (شا)یش بہ ناو خوای باروہری (دوموزی) نہخشیان دہ گیرا. ہوئی پیروز کردنی نم روژہ، بیرئانیی سہرکہوتی (ئی ئا Ea ئہدا، یان ئینکی، Enki، خوای باروہری و سامان بہخشی و ہیما ی ناوہز و دیاریکہری چارہ نووس) بہ سہر (نہپسؤ، نہپوش)، (Apos، خوای وشکی و نہزؤکیدا بوہ. (Ea)، ہمان وشہی (ئہدا، Eda) ی ہورامیہ بہ مانای دایک. یان کانی تافگہی (بل، Bil) لہ ہوراماندا، توخیکی بہ جیمای سومہری بووہ (بہ ناو: بعل) بہ مانای خوای ناو و باران و زا و زئی کہ لہ گہل دیوی وشکی و نہزؤکیدا بہ شہر ہاتوہ و شکستی بی ہیئاوہ. بہ وتہی میہرادی بہہار، نم جہژنہ پاشان لہ لایہن (بابیل) یہ کانہوہ پاراسراوہ و (Eda ئہدا و Enki) گورپارون بہ (مہردؤک)، دواتریش لہ نہویستادا بوونہتہ (تیشتر و نہپوش). پروانہ: بہہار، میہر داد. د، جستاری چند در فرهنگ ایران باستان، انتشارات فکر روز، ل ۲۱۷

نم بہلگہ میژوویانہ بہرورد بکہن لہ گہل توخگہل و واژہ گہلی نوستورہی - میژووی: **نادا، نہیا، نہدا؛ مادر. بل (تافگہی بہ ناو لہ ہورامان)، اور (لہ پیکہاتہی دہستہ واژہی ہورامان، بہ مانای تخت، فدائہوا، حکومت)، نہسپہریژ و باقی توخہ نوستورہی -** تاریخی و نیمہ تاریخیہ کانی تری ہورامان، کہ لہ دہقہ کہدا لہ بارہی سہرہلدان و ناخیزگہی زوحاک و جہژنی پیر و سہدہ و نہوروز ناماژہ مان پندا، پاشان لہم بہرورد کاریہ نہنجامگیری بکہن.

۲۸- مہودپور رہوف، گؤفاری سروہ، ژ ۱۱۷-۱۱۸

۲۹- ناتل خانلری د. پرویز، تاریخ زبان فارسی، ج ۱، ص ۲۰۷

۳۰- ہورامانی د. محمد امین، میژووی بہرورد کاری زوانی کوردی ص ۱۲۹

۳۱- مارتن ورمازن، ناین میزا، وەرگیران، بزرگ نادرزادہ

۳۲- دوستخواه جلیل، اوستا، بهرگی، ۲، ۱۳۷۰، پخشکاری مروارید

- زمانی سهره کی ندم وتاره، زوانی فارسییه، کاک موزه فهری یوسفی، وه ریگپراوه ته وه سهر
زوانی کوردی سۆرانی.

- ندم وتاره له وه رزنامه ی هه ررامان ژماره ۱۱ ی ۲۰۰۸ تاییهت به فیهستیفالی کولتووری
هه ررامان له چاپ دراوه.

هورمزانگان

سەرھەتای سەرھەلدانی

لیریكای نقیساری كوردی

لە نەھامەتیە مەزنەکانی کورد، بەداخەوێ ئەوێتە بەو ھەموو دەولەمەندیەو،
ھێشتا میژووی سەرھەلدانی دیرۆک، ئەفسانە، ئوستورە و شێعر و ئەدەبمان، بە روونی
و سانایی وەک باقی گەلانی تر، ساغ نەکراوەتەو. ئەمە لە ناخدا ئەتوانی ھۆکاریکی
گەورەیی بۆ سڕینەوێ ناسنامەیی نەتەواوەتی و ژین و ژیاڕی فەرھەنگیمان. ئەم
بۆشایەش بۆ ھەندێ ھۆکاری چەسپێنراو دەگەرێتەو کە خستنی پرویان مەجالێکی
تری ئەوێ و دەرڤەتیکێ. بەلام خۆشمان کەمێرخەمیمان کردوو و ھەر کاتیکیش
ویستییتمان لە خۆمانەوێ یان بە قۆستەوێ لە دیزان بەلگەیکە میژوویی بھێنە روو
لە جیاتنی چەسپاندنی زانستی و ئاکادیمی و شیکاری بەلگەیکە، خۆمان تەیار کردوو،
لە جیاتنی ھێنانەوێ بەلگەیکە ئەڕینی و ئیسپاتی و پۆزەتیو، بەگژ مەسەلە کەدا چوین و
خۆمانی لێ دوور ئەخەینەو. ئەم باسە کە خراوەتە روو و خەریکە بابەتیکێ رۆژی بۆ
تۆزینەو، لێدەورووژری، بە ھەواییکی تازە و چاوەروان نەکراوی ئەزانین و
زۆربەیشمان سەرسام دەمینین و ئەکەوینە وت و ویرە: ئەمە چی بوو ئەمە لە
کۆیەھات؟!

ھۆرامانی میژینە و ئەھوورایی و تاقانەیی کوردەواری لە رەوێرەوێ میژوودا
تاکوو ئیستا توانیوەتی پارێزەری داب و نەڕیت و ئەدەب و ئوستورە و ئەفسانەو

دیروك و كهله پووری نه ته وه ییمان بی. ره وتی زه من، گهردی بی وه فای زه من
 گیه لوو که ی شالو گهری نه یوانیوه سیمای خاوی بشاریته وه. نه گهر نه وه راما نه ی
 نه بوی تا ئیستا هندی له ناسوی میژووه که مان نادیار و پتار ده مایه وه. نه مده سه له
 ته نیا نه ده ب و شیعر و كهله پوور ناگریته وه، به لکرو هندی چه مکی شارستانیته و
 مده نییه ت و مه زاتی تری نه مروی نه گریته خو. په کیك له تایه قه ندییه کانی هورامان
 نه وه ته: که له ره وتی میژوودا سهر به رز و سهر به ست ماوه ته وه و ته سلیم و ده سه سهر
 و ملکه چی هندی قهید و به ند و به سته وه ی دای کۆن و سواو نه بووه، به لکرو له
 فۆرم و ناوه رۆکدا خولقیته ری لریکا و جوانی و نوکیاری و نویاوی و بزوتووی
 بووه.

لیره دا نامه ی لاوه کی و ته نیشتی له مده سه له که دوور بکه مده وه. نه مه ی له سهر
 ده قه شیعریه که ی «هورمزگان» دیالۆگ بکه م.

له وته یه کدا له یه که م کۆری گشتی دامه زانندی «نه نجومه نی نه ده بی، فهره نگی
 بیسارانی» دا ئاماژه م به م خاله کرد که کرکه ی «هورمزگان» ینگه و به مای
 سهره لدانی شیعر ی کوردی ده ژمیتردی. نه ویش به پی به لگه ی زانستی و شه می
 شیکاری و توژیته وه ی بابه ته که وه نه به لگانه ی که له میژوودا چه سپاوه و هندی له
 خاوه نرانی کورد و غهیر کورد، باسیان له سهر کردوه. ئیستا پینداگری نه که م
 له سهر هه مان مه سه له. به پیشنیاری «ماموستا مه لا ئیبراهیم مه ردوخی» و تاریک له
 کاک «نه حه دی شهر یی مه هابادی» - که له گو فار یکیتر دا پیشتر له چاپ درا بوو - له
 سیروانی ژماره ۱۸۵ دا بلواو کرایه وه، تا باسه که بخریته بهر تیشکی نیگای خاوه ن
 پینوسانه وه. ناخافتی له سهر بکری و هه رکه به نۆیه ی خوی کاریکی شیوا و گونجاو
 له م به سینه دا بکات. بۆیه نه من سهر ته بووم به رچه شکتی مه سه له که وه به بۆ چوونی
 خۆم ئاوری لی نه ده مه وه وه و تا به لکرو دیزانیش بیته وه ده نگ و که لیتیکی نادیار له
 میژووی نه ده بی گه له که مان روون بکریته وه. به لام پیوسته بهر له چوونه ناو ناخی
 ده قه که ی کاک نه حه دی شهر یی، به دوو دۆزی سهره کی ئاماژه بکه م.

الف: له ناستی ناوه‌پۆکدا، ده‌قه‌که‌ی «هورمزگان» هه‌لۆیستی رۆحی و ره‌وانی نه‌و گه‌له‌یه‌ به‌رامبه‌ر به‌ شال‌او‌گه‌ری دیزان. له‌وا که کاتی نه‌و شال‌او‌ه ره‌نگه‌ نه‌و خه‌ل‌کانه‌ هیشتا چێزی رۆنقه‌تی دیانه‌تی ئیسلامیان نه‌چه‌شتیی بۆیان نامۆ و غه‌ریب بووبی و بۆ به‌رگری له‌ خانه و لانه‌ی خۆیان، چه‌شنیک هه‌لۆیستیان پێشاندایی، نه‌مه‌ بۆ هه‌ر بوونه‌وه‌ریک نه‌ ته‌نیا مرو‌ف ئاساییه‌، نه‌گینا ئیستا مرو‌فی هۆرامی به‌باوه‌پترین و توکمه‌ترین توحی کورد ده‌ژمێری که هه‌موویان باوه‌ری پته‌ویان به‌ دیانه‌تی ئیسلام هه‌یه‌و فره‌یش له‌م باره‌وه‌ پێداگرن.

ب: له‌ باری فۆرم و رۆخساره‌وه‌، ده‌قه‌که‌ به‌ شیعرێکی ره‌سه‌ن و پڕ ناوه‌پۆک و سانا و ساده‌ و سه‌میمی ده‌ژمێری. که‌ نه‌گه‌ر گه‌ره‌که‌مان بێ تاییه‌قه‌ندی و خسه‌ته‌کانی شیعی کوردی بدۆزینه‌وه‌و بیان پارێژن، ده‌توانی ئه‌م شیعه‌ پێگه‌یه‌کی نه‌ستور بێ بۆ سه‌ره‌ه‌لدانی ئه‌م میژووی شیعرمان. نه‌و خسه‌ته‌انه‌ی که‌ له‌ سه‌ده‌کانی دواییدا له‌ لایه‌ن بێسارانی مه‌وله‌وی و سه‌یدی و خالۆی کۆماسی و خانای قوبادی و مه‌لا په‌رێشان... وه‌ک داب و نه‌ریقی ئه‌ده‌بی ره‌سه‌ن و خاوین به‌ دوور له‌ خسه‌ته‌کانی ئه‌ده‌بی بیانی (فارسی و عه‌ره‌بی) پارێزراوه‌. ئه‌مه‌ وابه‌زام خالێکی زۆر به‌ قروه‌ت و قه‌له‌و بێ بۆ شیعی کوردی که‌ به‌ دوور له‌ قۆسته‌وه‌ی عه‌رووز و قافیه‌و قساوخی عه‌ره‌بیه‌. حزووری ئه‌م ده‌قه‌، نه‌ ته‌نیا راده‌ی هونه‌ری و جوانی ناسی هێرمونۆتیکیدا به‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌مان ده‌به‌ینه‌ سه‌ره‌وه‌و به‌ل‌کوو ده‌بی به‌ ده‌سه‌پکی میژووی تۆمارکراوی ده‌قی نفیساری کورد. بۆیه‌ نابێ قه‌ت نکوولی لی بکه‌ین. ئه‌یشکری ئه‌م خاله‌ به‌ شانازی بزاین. چونکای فارسه‌کان که‌ میژووی سه‌ره‌ه‌لدانی شیعیان ته‌نیا بۆ سێ سه‌ده‌ پاش ئیسلام هه‌لدگه‌پته‌وه‌. ئه‌ویش هیشتا به‌ هه‌ندی شک و شیمانه‌ و گومانه‌وه‌، له‌ کاتی‌کدا ئه‌م ده‌قه‌ حاشاهه‌لنه‌گره‌، ئیمه‌ سێ سه‌ده‌ ده‌خاته‌ پێش ئه‌وانه‌وه‌. له‌ شوێنێ‌دا باس له‌ خسه‌ته‌کانی نه‌و ده‌قه‌ نه‌که‌م.

مامۆستا گۆران که‌ مافیکی زۆری به‌ سه‌ر نوێکردنه‌وه‌ی شیعی ره‌سه‌نی کوردیه‌وه‌ هه‌یه‌و له‌سه‌ر ئه‌م حزووره‌، له‌ روخسار و ناوه‌پۆکی شیعی کوردیدا

تازەگەری و نۆژەنی نواند. خۆی بە میرات بەری مەولەوی و بیسارانى و بە تیکرا
 ئەدەبى گۆران دەزانى و ئاوا تیشك ئەخاتە سەر ئەم مەسەلە:

«مۆسیقای دەریاکانى عەرووز، بەتەوى و نەتەوى، جۆرەوشكى جۆینەووە و گرمەو
 نالەیهكى ئەو تۆی بە دەمەوێه لێ کاتى بیستندا شتیكى نوێ و نەبیسزوت پێ
 نابەخشیت. مەگەر هەر ئەوانەى پەسەندى بکەن کە خۆیان بەرەمێكى زۆریان لەسەر
 ئەو تان و پۆیە چنێه یان گۆتچکەى چێژیان تەواو ناشای ئەو ئاوازو کێشانه بوو و
 وەك شێك پێ راهاتون. ئەمرو جگە لەوێش کە بە تاقیکردنەووە دەرکەوتوووە لەگەن
 پێزى زمانەکەماندا ناگۆنجیت و ئەوێ زۆر لێ بەرشانى زمانەکەمان خۆشە کێشى
 خۆمالى فۆلکلۆریه... بەلگەش بۆ ئەم راستە تیکرا هەموو شیعرەکانى مەولەوی و
 بەرەمى ئەو شاعیرانەیه کە بە لەهجهى هەورامى و لە سەرکێشى (٥+٥) شیعریان
 هۆنێرەتەووە.

(کاروانى شیعرى نوێ کوردی، کاکەى فەلاح، ل. ٣٥)

لێرەدا بۆ ئەوێ بچمە سەر باسەئەسلیه کە، دەرکەى «هۆرمزگان» لە کتێبى
 (سبک شناسى یا تاریخ تطور شعر فارسى) لە دوکتۆر
 محمەد تەقى بەهار چاپى ١٣٤٧ لاپەرە ٤٠ دەنوسینەووە و بەوردی باس لە خالە
 سەلییهکانى باسەکەى ئەحمەدى شەریفى کە لە سەر شیعرى هۆرمزگان کردووێهتی
 ئەکەم:

هۆرمزگان رمان، ئاتران کوژان
 هۆشان شاردەووە گەورە گاوران
 زۆرکەر ئەرەب، کەردنا خاپوور
 گنانى پالە، بشى شاره زوور
 ژەن و کەنیکان، وە دیل بشینا
 میرد ئازا تلێ وەرپرووی هوونینا
 رەوش زەرەدەشێر مانەووە بێ دەس

بزیکا نیکا هورمز وه هیچ کهس

لیره دا من نامه وی و ته کانی نیو وتاره که ی کاك نه حه د دوو پات بکه مه وه. جاری
باس له سه مژووی شیعره که و به ده ست چ که سانیک که وتوو و چ که سانی
نوو سیوانه ته وه... باس ناکه م به لام باس له ر خاله سه لیبیه کانی وتاره که:

۱ - كاك نه حه د له به شیک له وتاره که یدا، ده نووسی: «شیعری هورمزگان هه ر
وهك ده بینری (قافیه ی) هه یه و قافیه که شی زور له شیعره کانی کیتی (مزگانی) دو کتور
سه عیدخان ده چی. به داخه وه ئیستا کیتی مزگانیم له ده ستدا نیه، هه تا غوونه یه کی
پیشکesh بکه م...

له و ولامدا ئه لئین نه گهر كاك نه حه د غوونه ی له به رده ست دا نیه ئه ی چلۆن
بریار نه دا قافیه کانی نه م ده قه له قافیه ی شیعر ی دو کتور سه عید ده چی؟! عه قلیه ت
ولۆجیکی توژی نه وه ی ری به م چه شنه لی کۆلینه وه نادات.

۲ - كاك نه حه د له خالی پینجه م وتاره که یدا ده نووسی بۆ شیعره که قافیه ی هه یه
و په نجه یی نییه؟ و چۆن ده بی قافیه ی شیعر ی عه ره بی هه بی؟

جاری بۆ كاك نه حه د زور دووره که بللی شیعره که په نجه یی نیه؟! نه و شیعره
په نجه ییه و مامۆستا به هاریش دانی به م خاله داناو هیچ گومان له مه دا نییه. هینانه وه ی
قافیه بۆ نه و شیعره نه وه ناگه یه نی که نه م شیعره دواپی و تراوه به لگesh قافیه ش
به یینه وه، بللین چوونکه قافیه ی هه یه که و ابو هینجایی نییه.

ده بی قافیه بۆ شیعر ی ره سه نی کوردی و به گشتی زمانه ئیرانیسه کان دیارده یه کی
قه رزی نییه که ئیمه له عه ره به کان وهرمان گرتی. به شیکی موسیقای پالسه کی
شیعره که و به شیکه له خسلته ته کانی شیعر ی پالسه وی و سه رده می ساسانیه کان به م
لاوه. غوونه شی له شیعر ی پالسه وی و زمانی ده ری و هه ر نه م شیعره هۆرامیه دا
ده بینری. دو کتور خانله ری له کیتی کیشی شیعر ی فارسیدا له لاپه ره ی ۲۹ دا له
قه ولی «کریستین سین» وه ده نووسی «له یه کیکی تر له به شه کانی (بندھشن) دا که
سه رگزه شتی تافی مندالی (کیقباد) ه پینج دپری ۸ هیجایم دۆزیوه ته وه که دپرکانی

سیّهم و چوارهم لهم دهقه‌دا قافیه‌دارن».

عزیزالله حاتمى له کتیبى (میراث در ایران) له وتارى ئیبرى دا لاپه‌رى ۳۲۹ دهلى: «ا.ج. ابرى گوتوویه‌تى دهلین بارامى گۆر، شای ساسانى شاعیر بووه و قافیه نهو دایه‌تیاوه».

خاچه نه‌سیری تووسی له لاپه‌ره‌ی ۶ ی کتیبى (معیار الاشعار) دا ده‌نووسی: «ره‌نگه قافیه له هه‌ندیک له دیره‌کاندا و هه‌م به‌یته‌کاندا ره‌چاو کرابی وه‌ک چوارینه‌کان و ئورامنه‌کان». که ئورامینش چه‌شنیکه له شیعرى کۆنى پاله‌وى و به تایه‌ت خسه‌تتى نه‌غمه‌ی ره‌سه‌نى هۆرامى. مامۆستا موعین له بوره‌ئانى قاتی‌عه‌دا له ژێروه‌ی «ئورامن» دا، ده‌نووسی: «ئورامن چه‌شنی شیعر بووه که به زمانى پاله‌وى کۆن وتراوه». دوور نییه ئورامن هه‌ر به گشتى شیوازی کیشى په‌نجه‌ی هۆرامیه‌و و به تایه‌تتى که مه‌به‌ست شیوه‌ی شیعرى گۆرانوه مامۆستا به‌هاریش دان به‌م خاله‌دا نه‌نى.

دوکتۆر شه‌فیعى که‌ده‌کەنى له کتیبى موسیقی شیعردا له لاپه‌ره‌ی ۱۱۲ - ۱۱۱ لهم باره‌وه ده‌نووسی: نهو هه‌موو وتانه‌ی که وتیان و وتمان بۆمان ده‌رئه‌که‌وى که قافیه که‌م تا زۆر هی ئیرانه و له شیعرى سه‌رده‌مى ساسانیه‌کاندا په‌یدا بووه به وته‌که‌ی مامۆستا به‌هار بړیک وه‌ک (سروودى خه‌سره‌وانى) قافیه‌ی نه‌بوه و بریکیش وه‌ک (ئورامن) قافیه‌دارن.

۳ - له باره‌ی چه‌شنى رینووسى ده‌قه‌که مامۆستا به‌هار له لاپه‌ره‌ی ۳۹ ی کتیبى سبک شناسى شیعردا ده‌نووسی: ده‌لین ئەم شیعره به‌خه‌تى پاله‌وى بووه به‌سه‌ر پیستی ئاسکیش نووسراوه و نیراوه بۆ رۆژنامه‌ی (شرق نزدیک) و له‌ویدا بلّاوکراوه‌ته‌وه و ئەمینش ده‌قه‌که‌م له دوکتۆر سه‌عید کوردستانی وه‌گرتوه ئه‌ویش هاوکارى کرد و وه‌رى گێپراوه سه‌ر زمانى فارسى.

۴ - مامۆستا به‌هار به لیها‌تروبی زمانه‌وانیه‌وه ده‌قه‌که‌ی خویندۆته‌وه، چونکای پروفیسۆر و پسپۆر و زمانه‌وان بووه توانیویه‌تى دژواریه‌کان سانا بکات، جگه له‌مانه‌ش ده‌قه‌که نه‌وه‌نده دژوار و سه‌خت نه‌بووه که‌دوو پسپۆر نه‌یان‌توانی

بیخویننه وه و کاری له سهر بکهن.

۵ - جیاوازی نیوان دهقه که له گوڤار و کتیبه کاندای به فارسی و کوردی نه وه بووه که ههر کام دواپی وهک نیمه ناشارهزا برون و فتوا بریاری قه به یان داوه به زهوقی خوڤان دهقه که یان گوڤاره.

۶ - له دهقه نه سلیه که دا وشه (ژهن Gan) به کار براوه نه شهن نه گهر (شهین) یش بی ههر گوڤراوی (ژهن) هو ئیستایش له هه ورامیدا (ژهنی) به کار ده بری و له ئاویستایشی (ژهنی) یه و نه (غن).

۷ - له ته و او زاراوه کانی کوردی له روانگی ته بارناسیه وه وهک یه کن و له یهک بنه ماله ن.

وشه ی گنان یا گنای یا گونای هه مان گوندی کرمانجی و به هورامی ئیستا ده لێن (دهگا) و له بنه ماله ی زمانه ئیوانیه کانیشدا ههر (گوند) ه به مانای شار یان لادی یان ئاواپی. گوندی شاپوور که له عه ره بیدا بوته (جندی شاپور).

۸ - جگه له مانهش ئهم دهسته وازه گه له ی خواره وه که ئاماژه یان پێده که یان ته مه یان له روالهت و مانادا بو ئاویستا و پالهوی کۆن هه لده گه رینه وه که ئهمه پێشانده ری ره سه نایه تی و میژینه مه ندی دهقه که یه و نابی حاشای لی بکری:

- هورموزگان که به مانای په ره ستشگه و ئاورگه یه، وشه ی هورامانیش بریک پێیان وایه هه مان مانایه. - به لام من پیموایه به مانای نیشته گه و ته ختوو و فه نه وه ی نووره. به ته سه ل له م کتیبه دا باسی له سهر کراوه. -

- نه تران، له ریشه ی ئاتر هه مان ئازه ری پارسی و ئاوری سوڤانی و ئاویری هه ورامیه.

- کوژان، له چاوگه ی کوشته ی و کوشیاو و یانی کوشتن و کوژاندنه وه و خاموش کردنه.

- هۆشان، وێشان و خوڤان که هه مان هۆیان (خوڤان) له نه وێستایه.

- خاپوور، وێران کردن

- گنان که ناماژه مان پیکرد

- پالّه، شار، بهرامبه ره له گدلّ وشه ی په هله وو پالّه وانیش هه رله م وشه وه
گیراوه.

- بشی، برۆی، تابرۆی له ریشه ی شیای و رۆیشتن.

- ژهن، که ئاورپمان دایه وه.

- که نیکان: که نی، کناچی که نیشک، کچ له پاله ویدا: که نیک و له ئاو یستاو:
کئی نین و کنیا.

- بشینا، له ریشه ی شیای و شۆ و چوون و رۆیشتن.

- میرد، (مرت) ی ئاو یستا، مەرد، دلیر، پیاو.

- تللی، تل خواردن و تلاندنه وه.

- ژ: له، وه، ئەزی فارسی

- هوونیا: خوینین له ریشه ی هوون ی ئاو یستا که ده بیته (ون) ی ئیستای هوورامی

یان خوین و خون و خین و...

مهريوان، ميهره بان،

ميهره وان يا ... ؟

- شيگردنه وهيه كي زوانه واني له

سه ر دهسته واژه ي مهريوان

زوان جگه له پاراستني ديارده کاني کولتوروي (فهره ننگي) و کۆمه لايه تي و هونه ري و ئه ده بي هه ر جه ماوه ريک و نه ته وه ييک، ريگاي ناساندني هه ويته شاروه کاني نه و کۆمه لگا، که گه ردي کات و بي وه فايي ميژووي ناله بار، ديمه نه راستيه کانيدا شار دۆته وه، ديار ي ده کات.

ياساي ميتولۆژي (ئوستوروه، ئه فسانه و کۆينه ناسي)، له سه ر و سيماي هه ر نه ته وه ييکدا جي په نجه ي ميژووييکي خاوين و به پيت و به ره کت بۆ نه و جه ماوه ره ده ست نيشان ده کات، به خته وه رانه و لاتي کورده واري هه ر کون و قوربينيکي له ساماني جوغرافيايي دا، هه ر وشه ييک له ياساي زمانه واني دا، هه ر به يت و بالۆره ييک له ئوسلووبي فولکلۆردا، هه ر شين و شايي يه ک له دوو تو ي دلي گليرگه کهيدا ... باس له ميژينه ييکي پته و و کۆن و به ر فراوان و ره سه نه ندي نه و گه له ده کات.

زمانه واني، وه ک زانست يک له سه ر گۆران کاري ده نگ و وشه و رسته، ده تواني به شيژه ييکي زانستي و قانونه مند و ليکۆله رانه شان به شاني بزاڤي ميژووبي، لۆژيکي زوان و شيژه جه راجۆره کاني واقيعي ژياني نه و گه له پتناسه بکات. له نه نجام دا ريگاي چاره و گه شه پيدان بۆ مايه نه مه ره کاني نه و سامانه بدۆز يته وه.

به داخه وه، نه و که ند و کۆسپانه ي که له سه ر ريگاي زماني ره سه ني کورديدا، دروست کراون نه يه يتاوه به باشي هه ويته ره سه نه کاني بدۆز يته وه و چقلي بن بالايان

بزار بکری و سهره نجام قهواره ی سروشتی و دیمه نی گهش و پرشنگداری خوی بنوینی. نیمه ی ولتی کورده واری، بۆ جینه مان و گهیشتن به کاره وانی پیشکه و تنخوازی زانست و پیشه سازی و نه ده ب و زوانی سهرده م، پیوستمان به لیکنۆینه وه ی زانستی و زمانه وانی و ئاکادیمیک هه یه. توێژینه وه ی نا زانستی ناتوانی، به ره و ناسۆی پیشکه و تنخوازمان رایکیشی، ته نیا بۆ ململانی له گه ل نه و هه موو دژواریه دا، ته یار کردنی خۆمان به چه کی ره خنه و توێژینه وه ی زانستیه. به رای نووسهر، ره خنه گری کورد بۆ مه به ستی ده رخستی سیمای راستیه کان له دوو توی میژگی بزار گرتووی ئاسه واری گه له که ی، نه بی:

۱ - به شیوه ی زانستی و زوانه وانی، بنه ماله ی زوانه هیندو ئه وروپایی و هیند و ئیرانییه کان به ته واو بنچک و ره چه له کیه وه بناسیته وه و توێژینه وه یان له سه ر بکات. واته: (ئه لف): شاره زاییه کی ته وای له سه باره ی یاسای فوتولۆژی (زانستی گۆرانکاری وشه و ده نگه کان) یه وه هه بی، وه کوو:

- جیا بوونه وه ی ده نگیک بۆ ده نگیکی تر: پاش شیو، پارشیو

- جی گۆرکی ده نگه کان: روانین: نوارین یا رفین: فرین

ده نگ گۆرکی: ئاسمان، عاسمان

نه رم بوونه وه ی ده نگه کان: ئه سب، ئه سب

تواندنه وه: ئاهیر، ئاویر، ئاور

کرتاندن: هوون، ون (خوین) شیوه ی هۆرامی

ب): شاره زایی له سه ر مۆرفولۆژی (ریزمان): پیتاسه کردنی بابه ته مه وزوو عیه کانی ریزمان خسته پال یه ک و چلۆنایه تی تیکه ل بوون له سازه جۆراوجۆره کانی ریزماندا (ترکیبات) نواندنی ناو و کردار و جی ناو... له سه ر و سیمای تاییه قه ندیه کانی زوانی ئافیس تا و به راورد کردنیان له گه ل که ره سه و ئامرازه جۆراوجۆره کانی زوانی کوردی سهرده م و پیوه ندیان به زوانه کۆنه کانی ئیران و دروسیدا.

۲ - شاره زایی له سه ر زانستی میتولۆژی (ئه فسانه شناسی) و ئاوێدانه وه له سه ر و سیمای میژووی فره دنگی نه ده بی گه لی کورد. واته: ده رخستی رواله تی نه و

پالەوانانەى كە بە ھۆى دژايەتى كەسايەتتەكان، سيمای واقيعيان ون بووه و تواندراوهتەوه.

مەريوان و دەقەرى ھۆرامان لە كوردستاندا، ميژنەييكي دريژخايەنيان بە خۆيەوه ديوە. لە ناو وڵاتي كوردەواريدا ئەم دووانە، ەك چرايەكي رووناك لە نيو تاريكي و شەو زەنگي داسەپاوي ميژووي كورددا ديارن و نەناسراو نين. لە سەر ھۆرامان پيشتر تا رادەيەك روالەتي باري زواني/ميژووييمان دەرخت. بە پتي ئەو كە ئەم دوو ناوچە نزيكي يەكن و ھەندى كاردانەوھى ميژووييان بە سەر يەكدا ھەبوو، باسيك ميژوويي زوانەواني لە بارەى مەريوانەوھ دەورووژنين، رەنگە بە شيۆھى گشتي باسيان لە سەر كرابي، بەلام نە بە شيۆھييكي زانستى و زوانەواني.

بۆ ەگەر خستنى ئەم مەبەستە روو دەكەينە يەكيك لەو وتارە پر بايەخانە كە لە رووي زوانەوانىيەوھ خۆى بە قەرەى مەريوان داو، وتارەكەى كاك (خاليدى مەنسورى) يە بە ناو و نيشانى: مەريوان، ميھرەبان، ميھرەوان و... ؟ كە لە گۆڤارى ئاوينەى ژمارە ١٦ / ل: ٨ و ٩ كە لە سالى ١٣٧٣ى بە چاپ گەشتوو. بەش بە حاالى خۆم كەلكم لەو وتارە وەرگرتوو. نووسيني ئەم چەند ديپر بە ماناي رەت كردنەوھى بير و بۆچونەكاني كاك خاليد نە، تەنيا مەبەست دەرختنى تيبينيەك لەسەر ئەو وتارەيە و ئەمە راي منە نە پريار.

تیبينى ھەوھ:

ھەر وەھا كە لە مەر ئوستورە ناسيەوھ (ميژلۆژى) دەرەم خست: ئەفسانەى زريبارى مەريوان و قەبرى دەرويش و چيرۆكي زولم و ئەستەمكارى سەركرەدى ئەو شارە نوقم بوو، ھەمويان لەسەر بنەماييكي ميژوويي دروست بوون. بەلام روالەتي رووداوھەكان بە ھۆى «گروشاندن و تيكەل بوون لەگەل لق و پۆى رادەبەدەرى خەيالآت و روئياكانەوھ»، گۆرانكارى يان بەسەردا ھاتوو و ناوەرۆكى سەرەكى ون بوو. تەنيا راستيەك خۆى دەنوئي: «بى ئاكامى و بى بنەرەتى داگير كردن ئەستەمكاريە و بەردەوامي خەلك».

بەلام لەم ريگا دژوار و نەيتيەدايە كە ئەركى ليكۆلەر و تويزەرەوان، ديتە نيو كايەوھ ئەويش بە ھۆى دەرختنى سيمای ناوەرۆكى ئەو كەرەسەو نامرازە

ئوستورەییانە کە لە ئاستی سیمبول و نیشانە و راز و رەمزدا خۆیان ھەشار داوە،
چەسپاندنی ھەقانییەتی پایەداری ئەو گەلە بکات و ناماژە کاتە سەر ھۆبەکانی بێ
ئاکامی و بێ بنەرەتی، ئەستەمکاری و داگیرکردن.

کاک خالید، لە وتارە کەیدا ئاوا لە بابەتە کە ئەدوێ:

«مرۆڤ ... کاتی ناتوانی بە پرسیارەکانی خۆی وڵام بداتەو، داوینی خەیاڵ دەگری
و لەویدا وڵامەکانی خۆی وەرەگری!»

زریبار و قەبری دەرویش و داستانی زولم و زۆری سەرکردەکە ... چی و چی
ئەمانە ھەمووی ھیچیان بێ مۆری راستەکی میژووییان لە پێدا نیە ... ؟ !
یان: «دوور نیە کە ناوی فلی پروس (یان) بەزۆر داسەپاندیبێتە سەر ئەو شارە
... ؟»

(ئاوێنە ی ژمارە ١٦ سالی ١٣٧٣ ل ٨ و ٩)

لە وڵامدا، دەڵێن: خەیاڵ و واقیعیەکانی میژوو (لە ھەمان کاتیشدا پتەوندییکی
ئەوتۆیان لە بەدی ھێنای رووداوێ ئەفسانەییەکاندا ھەیە) دوو واتای جۆراوجۆریان
ھەیە.

میژوو و کارکردنی لەسەر مەوزووعی زوانەوانی و سامانە خەیاڵییەکانی
«ئوستورە و ئەفسانە» تەنیا خەیاڵی رووت نیە. بابەتی ئەفسانە و ئوستورە لە راستی
دا کەرەسە و ئامرازێک بۆ وەدەرخستنی رووداوێ میژووییەکان دەژمێرێن، کە لە گەل
زێدەرۆیی و چۆی و خەسیتی و گەورەکردنی رووداوێ کەدا، تێکالان و سیمایان بە
ھۆی دژبەری عەقڵیەتی ئیمە لە گەل ئاوەزی ئەو مرۆفانە کە ئەم ئەفسانەیان
پێکھێناوە، تەماوی و ناواقیعی ماوەتەو و بۆ سەردەمی ئیمە باوەڕپێکراو نایەنە
ھەڵینجاندن. بەلام دەبێ بێنە بەھانەییکی مەوزووعی - نیو میژوویی بۆ دەرخستنی
تارادەیک بەستنی راستییەکانی ئەو سەردەمە کە ئەفسانە کە خولقاو. مەلەبەندی
خەیاڵە کە کاک خالید «زریبار و قەبری دەرویش و شاری نوqm بوو و پێرۆکی
ئەستەمکاری سەرکردە کە کە گواپی: ھیچیان بێ مۆری راستەکی میژووییان لە پێدا
نیە ؟ ! لە لایینی ترەو: «راستەکیە کە لی وەرەگری ؟ !» ئەگەر پی مۆری
راستەکییان لە پێدا نیە ئەبێ بۆ وڵامی راستەکی لی وەرەگری ؟

به‌ئى، ئەفسانەى شارى نوقم بووى زرىبار و قەبرى دەرويش و كىوى
 فەيلەقووس، ھەر وەھا كە كاڭ خاليد ناماژەى پىداوھ: «باس لە زولم و زۆر و
 ئەستەمكارىك دەكات» كە دەرويش نوینەرى جىنى چەوساوھ و زولم لىكراوى ئەو
 گەلەيە، بە قەولى كاڭ خاليد: «راكىشانى مروؤ بەرھە سەردەمى ئىلكساندرى
 مەكدوونى و ھىلىنىيەكان» لەو لایشەوھ، بە بۆچوونى ئەو، ئەمانە ھىچيان نابنە
 پىمۆرى راستەكى مېژوو ؟ ! ! لە ئەنجام دا: ھۆى ناوژەدكردنى فەيلەقووز (فېلى
 پووس) بەسەر ئەم مەلەبەندە يان چيادا (بە داسەپاندن) دەزانى.

ئىستا بۆ نواندن پىمۆرى راستەكى مېژوو لە ناوچەدا و ئىسپاتى مېژىنەمەندى
 «فەيلە قووز» و (نە داسەپاندنى) چاويك دەخشیين بە كىتەكەى دوكتۆر جەمال
 رەشىد - لىكۆلنەوھىيىكى زمانەوانى دەربارى مېژووى وڵاتى كوردەوارى - دا و
 ناماژە ئەكەينە سەر بەلگە مېژوويەكان، لە بارەى ئەم مەلەبەندەوھ.
 نووسەر لە لاپەرەى ٤٠١ و ٤٠٢ ئاوا ئاور دەداتەوھ:

«لە سالى ٣٢٦ (پ. ز) ئەسكەندەر كورپى فېلىسى مەكدوونى چاوى لە
 روژھەلات برېبوو. لە ناوچە كوردنشینەكان بە شۆھەيىكى يەكسەر زۆرىيەى ناوچەى
 كوردەوارى بەند بوون بەم ھىزانەوھ، بە تايەت ھىزى سلووكيان. بەلام يەكەم
 جەنگى فراوان سالى (٦٥ پ. ز) لە ناوچەى كوردونين (ھەولير) لە بەينى ھىزى
 (رۆم و پارس) دا دەستى پىكرد. تا واى لىھات، لە سەر دەمى ئوردى دووھەم (٥٧ -
 ٣٧ پ. ز) لەشكەرى رومانى لە ژىر سەر كوردەى (ئىفلىستا كراسا) گەيشتە
 (مىزوپۆتاميا) و ناوچەيىكى زۆرى وڵاتى كوردەوارى داگير كرد ...

جى پى ئەسكەندەر لە مەريواندا، برىك ناوى ئاوايى و خودى شارى (مەريوانە)
 ئەو ناوانە، لە ئاستى فوئولۆژى و دەنگ ناسيدا لەسەر بنەماى (يوتانى و ھىلىنى)
 بونيات نراون (سەلەسى، مەسۆ، كىلۆ، وڵەسمت و نژمار ئاوايسەكانى دەور و بەرى
 مەريوان) كۆتايى ئەو ناوانە، وەكوو كۆتايى ناوى شارەكانى (لۆلۆيى و ئاراسى و
 يوتانى) لەيەك ياسا و قانون پىرەوى دەكەن ... وشەى «پىنجوين Peng - ion يانى
 پىنج يۆنانى Penz لە ئاسەوارى يۆنانيدا بە ماناى نزيك بە ھەزار سال پيش سەردەمى
 سلووكى گوتراوھ ...» .

پوخته ی ئەم لایەنە ئاوا دەبرمەو:

ئەفسانە ی زریبار و قەبری دەرویش و داستانی زۆلیم و زۆری سەر کردە کە ی،
پیمۆریکی راستە ک ی و واقعیە، نە داتاشین و نە داسە پاندن ؟ بە ئەم دیمەنی
رووداوە کان، بە هۆی تێپەرپوونی زەمان و تێکەڵ بوون و گۆشاندنەو، (خادینە) و
هیمائەمیز کراون و شاردارانەتەو.

تییینی دوو هەم:

لە روانگە ی کاک خالیدەو، مەریوان وشە ییکی کۆکراو هە:

میسراوان - مێراوان - مێهەوان - مێهەبان ... مەریوان

کە واتای قامووسی وشە کە دەبێت: شاری میسرا، شاری مێهر، میراوا، مێهراوان،
خۆلا سە شاریک کە (میسرا - مێرا و مێهر و) پەرەست بوون.

پاشگری (وان) بە (ئاباد و ئاوا) دەسەلێتی: بە مانای شارۆچکە و ئاوەدان ی، تەنیا
بە لێگە کە ییشی کتیی (کارو هندی کێسەرەوی) یە (پروانن لاپەرە ی ۲۹۷ ی ئەو کتیبە)
بۆ نرخاندن و سەلماندنی بۆ چوونە کە ی ئاماژە دەکاتە سەر ئەم بە لێگە:

ئارشا قاون، واغارشاون، میرئاوا، مێهەرئاباد ...

گومان لەوەدا نیە کە بە پێی یاسای زوانەوانی: ئەم وشە گەلە، دەنگ گۆرکی
(ابدال) بە سەریاندا دی، دەنگی (و، ۷) کۆنترە پاشان لە فارسی نوێ و سۆرانیدا دەبن
بە (ب، b):

ئارشا قاون ئارشا قباد

میرئاوا میرئاباد

واران باران

وەرزگران برزگران

هەنگوین هەنگوین، انگوین

فریو فریب

کە وابوو ئەم گۆرانکییە زوانەوانییە، ناتوانن بێتە بە لێگە بۆ بابەتە مەوزووعی -
تەحقیقیە کە ی کاک خالید، ئەگەر ئەم یاسا لە وشە ی مەریواندا رەچاو بکری پاشگری
وان دەبێتە (بان) کە تەنیا یە ک ی لە مەدلولە کانی (وان) یان (بان) یان یە ک ی لە

پهیلواکانی (مهریوان) ده گریته وه.

دوای پشکینی فرههنگه کان و کتیبه کان له باره ی مه دلوولی پاشگری (وان) بهم
ناکامه گه یشتم:

۱ - (وان) به واتای نگابان و پاریزره

گه له وان گه له بان

دهروان دهربان

پاسه وان پاسبان

دهشته وان دشتبان

پشتیوان پشتیبان

۲ - (وان) ناوی شارپکه له ولاتی شروان و تورکیه و فلاتی نهرمه نستان و له
روژمه لاتی گۆمی (وان) .

۳ - سیروان: سیر + وان. سیر (پر رهنگ، سهوزی پر رهنگ، سیری) + وان
(ئاو یان سفه تی ئاو) ، سیروان = ناوی پر رهنگ.

۴ - وشه ی «وان» له زوانی یافسیدا به واتای (ئاو) یان (گۆمه) که نه مه
نزیکمان ده کاته وه به پاشکۆی (وان) که گۆمی (وان) ه و هه ره ها ناوی دوو گۆمی
تر به ناوی (سه فان Sevan و توپرافان Toporavan)

۵ - له فرههنگی «دهخدا» ، نووسراوه: وان: یانی سه رچاوه ی ئاو، کانی ئاو،
جینگای ئاو. بۆ به لگه ئیستا له (نازه ربایجان) دا جینگاییکی ناسراو به ناو (شش وان)
ههیه که به واتای (شش کانیاوه) یان شش رووباری به یه ک گه یشتوو له یه ک گۆم
دا. که ئیستا ناسراوه به (شیشوان) . له شاری (نشوی) که ئیستا به (نخجوان)
ناسراوه، گۆمیک هه بروه که (ئاسکه کان، نیچیره کان = پهزه کیوی) دههاتن بۆ ئه و
گۆمه بۆ ئاو خواردنه وه. راوچییه کان که به پارسی دهوتری (نخجیروان) دههاتن،
حهیوانه کانیاو راو ده کرد. که دواپی ئهم شوینه به (نخجوان = قرتاندنی دهنگی «ر»)
ناوی ده رکرد، که واته (نه خجه وان) شوینی ئاو خواردنه وه ی پهزه کیوی. (بروانه
فرههنگی دهخدا ژیر وشه ی وان)

۶ - (وان) به واتای سفه تی (ئاوی) یان (شین) که واتاییکی تایبه تیه بۆ گۆمی

ورمی. له سهر دهمی یونانییه کاندا، بوو ته پاشکوی گومی (سهوان Sevan). نووسهر (مار) نهم پیوهندیه به گهلانی کزچهره وه دهزانی که بنچکی ناوی نته وه که یان له ریشه ی (مان) جیا بوته وه.

۷ - کاک حه کیم مه لا سالح: مهربوان له مهربونه (Merion) دهزانی. مهربونه لای یونانییه کان کورپی (مولوس) خه لکی (کرت) ه که له شه ری (ته روا) دا، دوسقی (ئیدومنه) بووه و سهر کردایه تی هیزی (کرت) ی له نه ستو گرتووه، په کیکیش بووه له وانه ی که خوازاری (هیلین) بووه.

(ناوینه ژماره ۱۹ سالی ۷۴)

۸ - دهخدا دنووسی: مهربوان، له (مارین هوه وه رگریاوه یانی جیگاییک که ماری زوری بی. (لغت نامه) - وا دیاره بۆچوونه که ی ماموستا دهخدا له مه بهسته که زور دووره.

نه نجامی نهم لاینه مه بهست و پیداکری و نامازه کردنی نهو به لگه نه نهو بوو که بلین: نه گهرچی شوینگی نایی (میهر و میسرا و میزا) له مهربوان و هورامان روت ناکرینه وه، به لام لانیکه م (میهر و میسر) له دهسته واژه ی مهربواندا به په یلوای من به پی نهو به لگه میژوو یانه که په یوه ستن به مهربوانه وه و بی لیکدانه وه ی باری زوانه وانی جیگای نایته وه. (وان) یش له قامووسی پیکهاته ی وشه ی مهربواندا هیچ پیوهندیکی به (ناباد و ناوا) وه نیه.

به په یلوای من (وان) به واتای (ناو)، (گوم) یان (سفه تییک بۆ ناو) که گومی زریبار له ناو دلی دهشتی مهربواندا باش له سهر نهو پیداکریه و نرخاندنی به لگه کان سوورترمان ده کات. به شی هه وه لی (مهربوان) یش: (مهر، مار، ماد) ه که نالوگوری زوانه وانی به سهریدا هاتووه. که واته: مهربوان (مهر، مار، ماد + وان) یانی شوینی سهرسه وز و ناوخیزی ماده کان. زریبار (زری، زهریا، دهریا، گوم، گول + پاشگری بار، شوین، روخ و...) باشترین به لگه یه بۆ سه لماندنی نهم بۆچوونه.

میژوو، کورد،

نزامی گهنجیی

(؟ یا ۶۱۴ - ۶۱۳ / ۵۳۵ ک م)

دهسیك:

پلات فۆرمی ئەم وتارە، یادداشتەکانی ئەو دەمانەیە که خۆبندکاری خولی ماستەری ئەدەبیاتی فارسی بووم و نزامی گهنجەویم دەخویند. ئەو کاتانە بەخویندەوێ دەقه کانی نزامی هەستم بەوێ دەکرد که رۆحیکی کوردانە لە فۆرماسیۆنی هۆنراوە کانییدا هەڵدەقوێ. ئەم دانوساندنەدا، جاروبار تووشی هەندی واژه و دەستەواژه و لیکدراوەی کوردی دەهاتم و لە پەرەوێزی کتیبە کەدا دەمنووسینەو. ئەم تۆخە کوردییانە وایان لیکردم زۆرتر لەسەر دۆزه که دراسە و راژهی ئەدەبی بکەم و بە پێودانگی لۆژیکی شیکاری بە کگراوندی راستەکی جەوھەرەزمانیە که و پەرنسپەکانی کوردبوونی ئەم شاعیرە فارسی بێژە پەرەناو و هەلۆیژد بکەم. لەو بارەو هەندی سەرچاویم پشکنی که لەسەر هزری هونەری و ژیانی ئەم شاعیرە، شیکاری و لیکۆلینەوێان کردبوو. بە وردی ئەمخویندەو و بۆچوونەکانم یادداشت دەکرد. بە خویندەوێ ئەو سەرچاوانە که برێکیان بۆچوونی جیاوازیان هەبوو بۆ (ئەکدەش) ی بوونی نزامی - واتە دوو رەگە بوونی کورد و تورک - هەرکام بۆچوونیکێ تایبەتیان هەبوو. (دوکتۆر زەرپین کوب) لە «پیر گنجە

در جستجوی ناکجا آباد» و دوکتور سهره‌تیان له «آینه غیب نظامی گنجه یی» دا، پینداگری له‌سهر کاردانه‌وه‌ی رۆحی زوانی دایکی (ره‌یسه‌ی کورد) له‌سهر ده‌قه‌کانی ئەو پینچ ده‌فته‌ره شیعره (خه‌مه‌سه‌ی نیزامی) ده‌که‌ن به تاییه‌ت له تیکستی «له‌یلی و مه‌جنون» دا. ته‌نانه‌ت پینان وایه، له‌وا که نزامی به شانازییه‌وه ناو له‌دایکی و بنه‌ماله‌که‌ی و خاله عومه‌ر وه‌ک ده‌سه‌لاتداریکی توکمه و ئەشرافی و سه‌رناس ده‌بات و له له‌یلی و مه‌جنوندا شینیان بۆ ده‌گێڕی، به‌لام هه‌ر به‌و ریتم و هه‌ست و سۆزه‌وه له‌ باوکی و بنه‌ماله‌که‌ی ناو نابات، ته‌نیا به رواله‌ت باسیان ده‌کات و زوویش ده‌یاختاهه بۆته‌ی فه‌رامۆشییه‌وه.

به‌لام که‌سیکی وه‌ک «ر. آزاده «له‌ کتیی» شرح زندگی و هنر نظامی گنجوی، انتشارات آکادمی علوم باکو، ۱۹۷۹. م» دا ده‌مارگیرانه، پینداگری له‌سهر «رۆحی ترکانه» ی نیزامی ده‌کات که گواڤی ئەمه شای ئەخستان بووه که نیزامی هانداهه، که به زمانی پارسی شیعر بلّیت و بۆ چه‌سپاندنی و ته‌که‌ی په‌نا ده‌باته ئەم دێره شیعره:

ترکی صفت وفاي ما نیست
ترکانه سخن سزاي ما نیست، (۱) (لیلی و
جنون، ۵/۳۵).

له رافه‌ی ئەم دێره‌دا، دوکتۆر سهره‌تیان، پینوايه که «ترکانه سخن» رۆحی ترکانه «نیه به‌لکو وای» وچه‌ی (سخن) ی ترکانه‌یه. «لینکدانه‌وه‌ی واتایی دێره‌که، ئاوايه: «ئه‌خستان شا داوای داهێنانی چیرۆکی لیلی و مه‌جنون له نزامی ده‌کا و نزامی به در‌دو‌نگیه‌وه چاره‌نووسی فێرده‌وسی ده‌خاته به‌رچاو به‌ شوونه ده‌یه‌یتیه‌وه که گواڤی پاش هۆینه‌وه‌ی شانامه و پاشگه‌زبوونه‌وه له خه‌لات به پتی وه‌عه‌ده، سولتان مه‌حمود غه‌دری لیکردوه. ئەویش ده‌ترسی ئاوا غه‌دریکی لیکری. شا له ولّامدا

دهلۆ: بزانه، وهفای ئیمه وهك سفهتی ترکی نه - ئیمه وهك مهجوودی غهزنهوی بی وهفانین و تۆیش - نزامی - وهك فیردهوسی نیت که له مافی خۆی بی بهش بوو، بی بهش بیت. ئیمه (سخن ترکانه) واته وتهی پالّهوانی و رهزیممان ناوی، بهلکورو داوای هۆنراوهی بهزمی و لیریکا Love lyric ی لهیلی و مهجنوون - دهکهین». (۲)

بۆیهکانی نووسهری ئهم وتاره لهم پارادۆکسه و دژهبۆچوونانه، کهلک وهردهگری و سوور دهبی له سهر پینداگری کوردبوونی نزامی و رهنگدانهوهی رۆحی زمانی دایکی لهم ئهدهبه دهستهبژێر و شاکاره جیهانیهدا. ههرچهند نزامی ئهو پینج دهفتههری به زمانی فارسی نووسیوه، به رافهکاری و شیکاری ئهو بهرههمانه، وێرای باری ئهدهبی دۆژهکه، ههندی لایهنی میژوویی گهلی کورد و دهسهلتاداریتی ئهم نهتهوه روون دهکریتهوه. دهلۆ شارهزایانی میژوو، لهم سهوژه کهلک وهربگرن و بهرگیکی تری زیڕین به میژووی نهتهوهیی گهلهکهمان مۆتوربه بکری.

به پێ ئهو سههرچاوه میژوویی و ئهدهبیانه که لهم بارهوه نووسران و رۆچوون به ناواخنی دهقهکانی نزامیدا (به تایبته لهیلی و مهجنوون) تا رادایهک توانیومانه ئهو رۆحه نهسهروته کوردانهی نزامی و بنهمالهکهی و بهرگیك له میژووی کورد لهو سهردهمهدا که تۆزی بیروهای رۆژگار، شهمناندبووی، نشان بدهین.

دیمۆگرافی شاری گهنجه

(نیوان سهدهکانی ۳ تا ۶ ی کۆچی مانگی)

شاری «گهنجه» که زیدی شاعیر بووه، دهکهوتیه ئهوپهری رووباری ئهرهس له ویلایهتی «ئهران». ئهران دهقهڕیکی رازاوه و سهرسهوز و پر داهات که پانتایی نیوان ئهرهس تا رووباری «کور» دهگریته خۆی. ههر له میژه ئهم ناوچه دهییشه دونگهی تۆبهکاران و خوادۆزان و جیهادگهرانی توندڕۆ و دهمارگیری موسولمان. بۆ ئهوهی گهنجه له سهر سنووری بهشیک له دنیای ئیسلام و دنیای خاچ پهڕهستیدا واقع دهبی، له ههر ئاقاریکی ئیسلامیهوه، له کورد و تورک و عهرهب و... لهم دهقههرهدا بۆ

پاراستنی قهله مړه وی نیسلام و به شدارى له جیهادی نیسلامی، گلیر ده بنه وه. له م سهر و به بنده دا که ویلایه تی فله ستین و شام و میسر که وتبونه ژیر تازیانه ی شالوای دنیای خاچه ره ستیه وه، له نراندا به چوله ختی ده ولته تی رومی روزه لات - بیزانس — مه سیحیه کانی رووس و گورجی و نهر من پدیتا پدیتا له ژیر ته نگه تاو و پاله په ستوکی و روو کردی ده مارگیرانه ی نایینیدا، په لاماری (گه نجه و شکوور و به یله قان و برده ع و تفلیس) ددرا و ویرای کوشن و برپنی دانیشتون، مال و سامانیان تالان ده کرا. له ناو ها کهش و ههوا و ئه تموسفیرکی کومه لایه تی و دینی و فزایه کی ئالوسکاودا، سهر قالبون به وتنه وه ی چیروکی کون و عاشقانه و غه نایی که به چیروکی گاوران و ئاور په رستان و لادینان ناو ده برا دوزنکی دژبه ر و هه لویستیکی ناته با و روو کردیکی په سندنه کراو و ناساز ده درایه قه له م. به لام نزامی به پیچه وانیه ئاوه ها فزایه ک، ده ستی دایه نهریتشکینی و شتی جیاواز وتنه وه، که بتوانی زال بی به سهر ئه م دابه کون و رزیوه دا. سروشتی بوو که له گومه لگیه کی دواکه وتوو و له رزوک و پزولستی ئه و مهودا زه مه نیه دا، شاعر به لایه نگری وتنه وه ی ئه فسانه ی (زهد و زهرده شت و په ریان و نهریتی کونی موغان و تهنات نئه خلاقی و دزیو) ... تومه تبار بکری. به لام هه رکات که شیعه کانی بو جه ماوهر ده خوینده وه، وه ک شیعه کانی «سوفوکلس» که له دادگای ئاتندا له سهر نه یاران و دژبه ران و ره خنه گران، کاردانه وه ی باشی هه بوو و ته سدیقی هونه ره که یان ده کرد، ئه وانیش سهری کورنش و هه ستی ئه رتیبیان بژ هونه ره که ی نزامی دا دهنه وانند.

«کورد، ده یله م، تورک و عه ره ب له چوار قورپنه وه بژ به شدارى به قه ولی خو یان «جیهاد» خنرابونه ئه م شاره وه. هه موو جوړی ئاکار و سه ليقه و داب و نهریتی تهنات دزیو و سهر سورپه تهریان له گه ل خو یاندا هی تابه و، هه ندیکیان هه لگری رق وکینه ی دیرین له هه مبه ریه کتر بوون. ریژه ی کورده کان له چاو نته وه کانی دی، ده رکه وتی پز بوو، تهنات له ده سلاتی سیاسی و فره هنگی و کومه لایه تیدا رولی

به رچاویان هه بوو. له سیاسه توانی و ولایه تداریدا، هه موویان بۆ کورد پیازیان پاک ده کرد و له ژیر سیبه ری نه واندا بوون. ئه ران یانی جیگای ئاریایه کان و کهسانیک زمانیان ئاریایی بوو، یانی زۆرتر مه به ست کورده کان و زمانی کۆنی ئازهری بوو - نه ترکی - که خۆی له حه وزه ی زمانه وانیدا باسیکی تری جیاوازه». (۳)

میژووی ده سه لاتداریتی کورد له

ئازهر بایجان و ئهرمه نستنان و ئه بخاز و...

نزامی له (هفت پیکر و شرفنامه) دا وێرای تۆمارکردنی دۆخی کۆمه لایه تی و جوغرافیایی ئاماژه ی به هه ندی چه مکی میژوویی به تایه ت میژووی ئه سه که نده ر کرده. به بۆچوونی ئه و له و کاته دا، ولایه تی (ئه بخاز و گه نجه و ئالان و ارگ و ده ربه ند) و... هه موویان سه ر به وڵاتی ئێران بوون. نزامی ده لێ: له ویلایه تی ئه بخازدا، کوردیکی به ره چه له ک مادی به ناو (ده وال) ی، ده سه لاتدار بووه و هه موو ئهرمه نستانی له ژیر سۆلته ی ئه م سه رۆکه دا بووه و زۆریش ئازا و بویر و هه لکه وته و رۆسه م ئاسا، بووه:

در اجاز کُردیست مادی نژاد
که از رزم رستم نیارد به یاد
(دوای) به نام آن سوار دلیر
برآرد دوال از تن تندشیر
دلیران ارمن هواخواه او
کمر بسته بر رسم و بر راه او... (شرفنامه،
۳۵/۷۰)

له شه پێکدا که ئه سه که نده ر له گه ل رۆسه کاندایه ک، کورده کانی ئه بخاز و ئهرمه نستنان به سه ر کرده یی و فه رمانداریتی و قاره مانیتی ده والی باڵی ده سه راسی له شکری ئه سه که نده ر ده بن. ئه گه ریش ئه و کاره ساته له زه مان ئه سه که نده ردا راست

نه‌بووبی به‌لام له زمان خودی شاعیردا ره‌نگه نه‌فسانه‌ی روت نه‌بی و به‌لکوو
 کاکلیکی میژوویی بی بۆ باس و رافه‌ی باشه که ده‌کری به وردی چاوی لی‌کری.
 له‌باره‌ی نازیه‌تی و لی‌پراوی ده‌والی و کورده به‌شداربووه‌کان له‌م شه‌په‌دا که هیتی
 نه‌یار ده‌هینه ته‌نگه‌تاو، ئاوا ده‌دوی:

ز پولادشان الماس تیغ
 به خورشید روشن درآورد میغ
 جداگانه از مرکب هر گروه
 حصاری برآورد مانند کوه
 دوالي و گردان ایران زمین
 سوي میمنه گرم کردند کین ... (ش. ن ۱۸/۵۳)
 به وته‌ی نیزامی هه‌ر له‌م شه‌په‌ده‌سبه‌ده‌خه و تا‌ک به‌تا‌که‌دا، کورده‌کان له‌گه‌ل
 پیکهاته‌ی سپای شال‌او‌گه‌ری رووس، قه‌راخانی، فه‌غفووری، خه‌زرانیه‌کان و...
 به‌شه‌په‌هل‌دین و له‌ ناکامدا دوزمنان تیکه‌شکین و زۆربه‌یان ده‌کوژرین و
 تووناوتون ده‌کری:

دگر ره یکی روسی گربه چشم
 چو شیران به ابرو درآورده خشم
 سلاح آزمایی درآموخته
 بسی درع را پرده بردوخته...
 به یک ضربتش جان زتن برکشید
 به جل برقش برق اندرکشید
 دگر روسی بست برکین کمر
 همان رفت با او که با آن دگر ... (۴)
 «له‌ ساله‌کانی ۳۳۳ ی کوچی مانگیدا، برده‌ع که ناوه‌ندی کوژی ویلایه‌تی نه‌ران
 بوو له‌ لایه‌ن دزه‌ ده‌ریایی و شال‌او‌گه‌ره‌کانی رووسه‌وه‌ کاول کرابوو و پیشتر له‌ سالی
 ۲۴۰ کوچی شاری گه‌نج‌ه‌یش له‌ نیوان ریگای برده‌ع - تفلیسدا بونیات نرابوو‌سه‌وه.
 پاش سال‌اتیک له‌ هه‌موو بواریکدا، ریژه‌ی گه‌شکه و رسکان و په‌ره‌سه‌ندنی به‌ خو‌یه‌وه
 دیوو. ماوه‌ی ۲۵۵ سال (۳۴۰ تا ۵۹۵) ناوه‌ندی ده‌سه‌لتاداریتی کورد -

ره‌وادیه‌کان و نه‌جهد یه‌لیه‌کان و شه‌دادیه‌کان - دا بووه. له‌م ماوه‌دا که کورده‌کان ده‌سه‌ل‌تایان به‌سەر گه‌نج‌دا بوو، له‌ زۆر لایه‌نه‌وه گه‌شکه‌ی کردوه و حه‌شامه‌تی له‌ رێژه‌یه‌کی زۆر‌دا بووه، ته‌نانه‌ت بوبووه ناوه‌ندیکی سه‌رسنووری بازه‌رگانی ...» (٥)

می‌زوو پیمان ده‌لی که ماوه‌ی دوو سه‌ده و نیو له‌ ده‌سه‌ل‌تاداریتی کورد له‌ نازه‌ربایجانی ئێران و شۆره‌وی پیشوودا ته‌نیا به‌ گه‌نجه‌ قه‌تیس نه‌ما‌برویه‌وه، به‌ل‌کوو سانه‌کورد‌ه‌کان جگه‌ له‌ گه‌نجه‌ ده‌سه‌ل‌تایان به‌ مل‌ ئه‌رمه‌نستان و ئه‌بخاز و هه‌رده‌ویل (اردبیل) و مه‌راغه‌دا و ... ده‌شکایه‌وه، له‌م مه‌ودا زه‌مه‌نیه‌دا ده‌سه‌ل‌تایکی ئه‌وتۆی سیاسی و که‌لتووریان هه‌بووه.

ره‌وادیه‌کان به‌ ره‌چه‌له‌ک کورد بوون که له‌ ناوینی سه‌ده‌ی چواره‌مدا «ئانی» ناوه‌ندی ئه‌رمه‌نستانیان به‌ده‌سته‌وه بووه و ته‌نانه‌ت ئه‌م وڵاته‌یان - واته‌ گه‌نجه - ل‌کان‌د‌بووه سەر قه‌له‌مه‌وه‌ی ناوه‌ندی خۆیا‌نه‌وه. ئه‌م کوردانه به‌ پێی هه‌ستیا‌ری و هه‌ل‌وێستی خا‌لی هاویه‌ندی ئایینی و دیانه‌تیه‌وه له‌ گه‌ل‌ سه‌ل‌جوقیه‌ تورکه‌کاندا هاریکاریان کردووه و دژ به‌ خا‌ج په‌ره‌سته‌رۆمییه‌کان خه‌باتیا نواندوه. ناوی هه‌ندی‌کیش له‌م سانه‌ کوردانه ئه‌مانه‌ن:

مح‌مه‌د کور‌ی شه‌داد (٣٤٠ - ٣٤٤ ک) - له‌شکری کور‌ی مح‌مه‌د (٣٦٠ - ٣٦٨ ک) - فه‌زلوون کور‌ی مح‌مه‌د (٣٦٨ - ٣٧٥ ک) - مووسا کور‌ی فه‌زلوون (٤٢٣ - ٤٢٧ ک) و...

جگه‌ له‌مانه: مه‌نوجێهر کور‌ی ئه‌بول‌سوار و کور‌ه‌کانی فه‌زلوون و مه‌حمودی خو‌ش‌چێهر و کۆره‌کانی مه‌حمود که تا سا‌له‌کانی ٥٩٥ ی کۆچی له‌ ئه‌رمه‌نستان به‌ ناو حکوومه‌تی شه‌دادیه‌وه، ده‌سه‌ل‌اتی سیاسیان هه‌بووه» (٦)

جگه‌ له‌ ده‌سه‌ل‌تاداریتی کورده‌کان له‌ (گه‌نجه و ئه‌ران و ئه‌رمه‌نستان و برده‌ع) و... دا له‌ نازه‌ربایجانی ئێرانی ئه‌مرۆ‌دا، به‌ تایبه‌ت له‌ مه‌راغه، حکوومه‌تیان کردووه. ئه‌م سانه‌ کوردانه به‌ «ئه‌حه‌دیه‌لیان» ناسراو بون:

«ئەحمەدىيەلىيان بە رەچەلەك كوردى رەوادىن كە سەرلىقى ئەم ھۆزە» ئەھمەد كورې ئىبراھىم كورې ۋە ھىسودانى رەۋادىيە». شارى مەراغە دەسەلتاتى سىياسى و كولتورى ئەم ھۆزە بوۋە كە سەرەتاي سالى شەشى كۆچى دەسەلتاتيان بە مل نازەربايجاندا شكاۋەتەۋە و تا سەردەمى (طغرل) درىژەى ھەبوۋە.

پاش ئەھمەد يەل كورپەكەى (ئاقسئقەر) كە لە لايەن سولتان مەھمۇد لە ساندەسەلجۇوقىيەكانى عىراق پەلەيەكى بالاي ھەبوۋە، حكومەتى كىردوۋە. پاش (ئاقسئقەر) كورپەكەى (نصرالدين ارسلان آبه خاس بەگ) و پاشان (فلك الدين) و (علاء الدين) كۆرپە ئەرسەلان لەم بىنەمالەدا ناسراۋ بوۋن و دەسەلتاتيان ھەبوۋە. كۆرپە ئەرسەلان لە سەردەمى (طغرل) دا دەسەلتاتى ئەۋتۆزى ھەبوۋە و يەككىش بوۋە لە پىئەلەدان و پىاھەلچىنەكانى (مەدوھ) نزامى گەنجەيى». (۷)

بۆ زانىبارى تەۋاتىر بىروان سەرجاۋەى سەرەكى ئەم باسە، تارىخ شەھىريان گىنام، ئەھمەدى كىسەرەۋى. (۸)

نزامى ئەكەدەشى

نزامى لە دەفەرى ئەران لە شارى گەنجە لە سالى ۵۳۵ ى كۆچىدا لە لە بىنەمالەيەكى سەرناسى تۆكمە و خاۋەندەسەلتاتى كورد لەدايك بوۋە. ناۋى ئەلىاس بوۋە و بىرئىكش بە ئوۋەيس ناۋى دەبەن بەلام بى گومان ھەلەيە، باۋكىشى ناۋى يۇسەف بە رۋالەت ترك زمان و دايكىشى «رەببەسى كورد» بوۋە كە ئەمە دەگەيەنى كە نزامى دوۋرەگە بوۋە (باۋك ترك و دايك كورد) كە خۆى لە خەسرە و و شىرىندا بە «ئەكەدەش» پىناسە دەكات:

نظامى اكدشى خلوت نشين است

كە نىمى سرکہ نىمى انگين است (۹)

(اكەدش) يانى دوۋرەگە، مەۋەيان گىانلەبەرى كە لە دوۋ رەچەلەك پىكەھاتى.

نزامی خوی دهلی: «نزامی که ئیستا ته‌نیا و گۆشه‌نشینه، دوو ره‌گه و دوو ره‌چه‌له‌که» نیویکی سرکه‌یه و نیویکی تری هه‌نگوین».

به پئی ده‌روونشیکاری شیعه‌کانی، به‌وا که به راشکاوی ناوی له تورک نه‌هیناوه و تاریف و پیاوه‌لدانی بۆ نه‌کردوون نه‌و دیوه سرکه‌نامیزه، له‌تی باوکی بوه» واته لایه‌نه ره‌چه‌له‌که تورکه‌که‌ی. به‌لام به‌وا که له شیعه‌کانیدا به شانازییه‌وه ناوی دایکی (ره‌یسه‌ی کورد) ده‌با و به خاله‌ عومهری که بنه‌ماله‌یه‌کی سه‌رناسی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی کورد بوون ده‌نازی، نه‌و دیوه هه‌نگوینه، که‌رتی بنه‌ماله‌ی پر شانازی دایکی بووبی که کورد بوون:

گر مادر من رئیس‌ی کُرد
مادر صفتانه پیش من مرد
از لابه‌گری که را کنم یاد
تا پیش من آورد به فریاد
زان بیشترست کاس این درد
کان را به هزار دم توان خورد
با این غم و رنج بی‌کناره
داروی فرامشیست چاره
ساقی‌پی بارگیم ریش است
می‌ده که ره رحیل پیش است
آن می‌که چو شور در سر آرد
از پای هزار پر در آرد ... (۱۰)

«نه‌گه‌ر ئاوا که دایکم سه‌رۆکی کورد بوو، دایکانه له لامدا مالاوایی کرد، ئیتر گریان و هاوار بۆ کی به‌رز بکه‌مه‌وه» که بی به هانامه‌وه، خه‌فەت له راده‌ی خواردنه‌وه پتزه و قوولایی نه‌م کۆسته له بالای راستمان به‌رزتره، جامی ژارنامیزی نه‌م ژانه، ته‌نانه‌ت به هه‌زار هه‌ناسه هه‌لنالووشری» که‌وا‌بوو نه‌ی ساقی نه‌و شه‌رابه‌ پرکه که ده‌مانباته‌وه ئاسمانه‌کان».

له‌م شیعه‌راندا خالیکی به‌رچاو و به‌رجه‌سته ده‌بینری، نه‌ویش که له روانگه‌ی جوانی ناسی و به‌رجه‌سته‌گی و فۆرینگراندینگی واژه‌دا، دالی (ره‌یسه‌ی کورد) له

سەرۆای شیعره که دا هیمایه که بۆ ده لاله تی بهرجهسته کردنی ره چه له کی دایکی که
 خاوهن ده سه لاتداریتی نهوتۆ له گه نجه و ده فهره که دا بوون. بۆ نه وهی دواتر ده سکاری
 شیعره که ی نه کهن" ره یسه ی کوردی سه روا هیناوه بۆ زه قی و راشکاوی و در دونگ
 نه بوونی په یامه که ی.

به وهی که به کورد بوونی خۆی شانازی کردووه و پاش مهرگی خاله عومه ری
 که وه ک دایکی نه ته نیا که سایه تیه کی بهرز و هونه رهنه ند و خاوهن به هره و چیتۆ
 هونه ری هه بووه، به لکرو هانده ر و هه لخرینه ر و هاریکار و مایه ی شانازی و هیوا
 بووه بۆ نه و که به گور و گرێکی سۆز نامیزی تایبه ته وه، ده یلاوینیه وه و شینی بۆ
 ده گیتۆ و نه بوونی نه م که سایه تیه له بنامه له دا به کۆستیکی گه و ره و ژانیکی
 جه رگێ ده زانی:

گر خواجه عمر که خال من بود
 خالی شدنش وبال من بود
 از تلخ گواری نواله ام
 در نای گلو شکست ناله ام
 خلی که به شهر خرمی کرد
 آن شهد ز روی همدمی کرد
 از شادی هم رهان کشد مور
 آن را که ازو فزون بود زور
 می ترسم از این کبود زنجیر
 کافغان کنم او شود گلوگیر
 ساقی ز خم شرا بخانه
 پیش آر می چو ناردانه
 آن می که محیط بخش کشتیست
 همشیره ی شیره ی بهشتیست. . (۱۱)

«دیاردهی کورد له ده فهره کانی گه نجه و نه ران و ته نانه ت نه رمه نه ستان و
 گورجستان، وه ک پیشتر ناماژه ی پیکرا، له و کاتانه دا نیشانه ی ده ستی بالای
 ده سه لاتداریتی نه شرافیتی کورد بووه که چه شنیک بالآ ده ستی تویتۆی کورد له و

ولتاهدا ده ژمیردرا. کورده کان له برده ع و تفلیسدا خاوهن حه یسییه تی کولتووری توکمه ی بهرچاو بوون. لهم سالانه دا (۵۱۵ ک) که تفلیس که وتبووه ژیر سه یته ره ی گورجیه کان، ریژه ی حه شیمه تی کوردان بهرچاو بووه، ته نانه ت خویان له قه ومی (عاد) هوه ده به سته وه. له برده عدا ده روازه ی شار به ناو کورده وه - باب الاکرا د - نیو دیر کرا بوو. که تا ساله کانی دوا ییدا، بازاری حه وتوو له و شوینه دا ساز ده کرا». (۱۲)

باری نه ده بی ده قه ره که

و پرای ئالۆزی و ناته بایی باری پارادۆکسیکالی ده قه ره که به هۆی نیشته جی بوونی که مایه تیه جوړاو جوړه کان، له سه رده می ده سه لادارن تی کورده شه دادیه کاندا، گه نجه ناوه نلډیک ده ژمیردرا بو گه شه و سه ره لډانی شیعر و نه ده بی فارسی. قوتا بخانه ی شیعی نازه ربایجان (شیوازی نازه ربایجانی) لهم سه ر و به نده دا له لایه ن خاقانی و فه له کی شیروانی و موجیری بیله قانی له ژیر سه نته ری تی شرواندا، له فراژوو بوون و رسکاندا بروه. لهم قوتا بخانه له ژیر کاردانه وه ی نه بولعه لای گه نجه ی هه لایسابوو و به ده مه ته قتی شاعیرانه ی پوورخه تیی گه نجه ی و مه ده ستی گه نجه ی شاعیران و بیژهرانی ده رباری سانی سه نجه ر، لهم شاره ی کردبووه لانکه ی رسکانی فره هنگ و نه ده ب و شیعر که له خانه به ندی شیوازاناسی شیعی فارسیدا، ناسراوه به (قوتا بخانه ی شیعی نازه ربایجان) ...

پاش لهم سه رویه نده و له ژیر کاردانه وه و سیبه ری ئاوا فه زایه کدا، ناوی نزامی گه نجه ویش ده که وینه سه ر زارانه وه. و پرای هه بوونی له و حه شیمه ته شاعیره، هه ر که سیک و غه ریبه یه ک دینه لهم شاره و بو ملک الشعرا ی شار ده پرسی قامکی ئاماژه بو بنه ماله ی «ئه لیا س کوری یوسف» دريژ ده کرینه وه. نزامی به وته ی میژوونووسان گوانی لهم سالانه دا کونجی دووره پاریزی بو خوی دیاری کردبوو - له نه ده بی فارسیدا ناسراوه به نه ده بی سه ر نه ژنۆ (زانو) واته تیرامان و مورا قه به و سلوو کی

رۆحی - به قهولی زهرین کووب «لهم سدروبهندها نه گهرچی نزامی ته مهنی هیشتا چل سالانه بوو بهلام قورسی و ههیهتی پیاویکی توکمه ی به سالاجوری له گوتار و کرداریدا بهخۆیهوه گرتبوو. له هونهری ئیستهتیک و ریتۆریک (جوانی ناسی و رهوانبێژی) شیعریدا، شیوازیکی بهرزی ههبووه که کهس نهیده توانی لاسایی بکاتهوه. به پێچهوانه ی شاعیرانی سهردهم، تهنا ته له قهسیده و ته وه دا که دیارده ی شیوازی شیعی ئه و سهردهمه بوو، ستایش و پیاوه لانی بو دهسه لاتدارانی نه ده کرد». (۱۳)

قورسایی زمانی نازگماکی

کورد بوونی دایکی و بهمهاله ی دایکی که روونکرایه وه و گوترا که ببه مهاله یه کی سه ره ناس و خواوه ن ژیار و ژبانی ئه و سهردهمه بوون و تهنا ته دهسه لاتداریتی ناوچه که یان به دهسته وه بووه و ئه م روو کرده کو مه لایه تی - میژوویه به لگه یه کی حاشا هه لته گره بو چه سپاندنی چه شنیککی دهسه لاتداریتی ژن سالاری و مه ده نیه تی کورد له و ده مانه دا که مافی نافرته یان پاراستوه. سییه ری ئه م بالاده ستیه ی ره یسه له سه ر هۆنراوه کانی نزامیدا دیاره. زمانی شیعه کانی که نه گهرچی به روا له ت فارسین به لام به په یلوا و بۆجونی نووسه ری ئه م ده قه له دوو روانگه وه له م تیکستانه دا، کورد بوونی نزامی ده چه سبی:

یه که م هه لۆیستی نه ستی و ناخۆئاگای کۆبی شاعیرانه ی نزامی، هاو ته ریب له گه ل هیمای ناوه رۆکی و واتایی کوردانه، به زمانی فارسی. زمانی دایکی نزامی (زمانی توانستی) کوردی بووه به لام زوانی فارسی زوانی فره می شیعه کانی بووه، ئه م ناته بایه له شیعه کانی دا ده رده که وێ که دیاره زمانیککی قورس و ئیستعاری و ئیسته تیککی و مه درۆسی به کار هیتا وه نه زوانیککی ئاسایی که دیارده ی گوتاری - شه قامی خه لکی پتوه دیار بی. به لام ئه م پرسه هیشتا ساغ نه کرا وه ته وه که ئایا نزامی به زوانی کوردی هونراوه ی دانا وه یان نا؟ نه گهر نه یه زنیوه تۆ، بۆ؟ له واش که کورد خوا وه ده سه لاتی ناوچه که بوون؟ به لام نه گه ری و لانی ئه م کیشه له به ی تیکدا ئاوا به یان ده کا:

کا هن شمشیرم در سنگ بود

کوره ی آهنگریم تنگ بود (۱۴)

«دهسته واژه‌ی (آهن در سنگ) درکه (کنایه) یه، واته کوتاندنی ئاسن له

به‌رد، ره‌نگه هه‌ر ئه‌وه بووبی که به هه‌لۆیستی شاعیرانه و نه‌مادی واتایی رۆحی

کوردانه‌وه دژوار و ئاسته‌نگ بووبی، به زمانی فارسی شیعر بلێته‌وه، کوتاندنی به‌رد

له ئاسن درووس‌تره بۆ په‌یامی درکه‌که».

«به پێچه‌وانه‌ی قه‌ترانی ته‌بریژی له شیعه‌کانیدا به کیشه‌ی زوانی فارسی بۆ

خۆی که ترک زوانه ئاماژه ده‌کات و ئه‌وه بوو بۆ راستکردنه‌وه‌ی داپ‌شینی شیعه‌کانی

په‌نا ده‌باته ناسرخه‌سره‌و.» - بۆ زانیاری پێ پر وانه سه‌فه‌رنامه‌ی ناسرخه‌سره‌و - به‌لام

نزامی به راشکاوی به‌م رووکرده ناتها و پارادۆکسیکاله، ئاماژه‌ی نه‌کردووه و وه‌ک

هه‌ر ئازهر بایجانییه‌ک که به زوانی فارسی ده‌ری خوێندویه‌تی و له‌گه‌ڵ رمووزی ئه‌م

ئه‌ده‌دا ئاشنا بووه. مه‌به‌ست له کیشه‌که، ناشاره‌زایی له زوانی فارسیدا بووه - نه‌ک

ئه‌ده‌بی فارسی - له‌م دانووساندنه هونه‌رییه‌دا، بۆ شکانه‌وه به‌مل زوانی فارسیدا،

ئازاری رۆحی زۆری کیشاوه و پێویستی به قاموس و کتێبخانه و ئامیری تری

فێرکاری زوانی فارسی هه‌بووه.» (۱۵)

دووه‌م: هه‌ندێ ده‌سته‌ی واژه‌ی کوردی له (خه‌مه‌سه‌دا) به تایه‌ت له له‌یله‌ی و

مه‌جنوون و مه‌خزه‌ندا که غه‌وونه‌یان له پاشکۆی ئه‌م وتاره‌دا پێشکه‌ش ده‌کری.

نزامی تاقانه چیرۆک بیژی لیریکا (غنایی) ی فارسی

پیش له نزامی ئه‌گه‌رچی چیرۆکیژی هۆنراوه‌ باوی هه‌بووه و شاعیرانی‌ک وه‌کوو

(ئه‌لمووته‌یدی به‌لخی، به‌ختیاری، فێرده‌وسی، عه‌دیوقی، عونسوری و فه‌خره‌دین

ئه‌سه‌د گورگانی) و... له‌م پانتاییه‌دا خاوه‌نی ئه‌زموون و شیوه و شیوازی تایه‌تین،

به‌لام خالێکی هه‌ره سه‌ره‌کی و شاز و به‌رچاو که نزامی له هیللی هونه‌ری و ئه‌دگار و

شیوازی ئه‌وانیدی جیا‌ده‌کاته‌وه، شکانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسته‌تیکی و هۆنه‌ری به‌مل

چیرۆکیژی‌دا به‌چه‌شنی وردبینانه له پانتای لیریکا و ژانیره به‌زمیه‌کاندا که نه‌ ته‌نیا

ئەدگار و شېواز و ئوسلووبى خۆى جيا دەكاتهو، بەلگورو دەبېتسە سەرچەشنىك بۆ
 ئەزمونى شىعرى چىرۆكىيى پاش خۆى ئەویش لە حەوزەى ئىرۆسئامىزى لىرىكا و
 غناى عاشقانه (Lovelyric)) كە رەنگە دواى فەخرەدين ئەسەدى گورگانی لە وەيس
 و رامېندا، يەكەى شاعىرائىك بى كە دياردەى ئىرۆسەت و دېمەنە هەوەس ئامىزەكانى
 تەغەزول و ئەوینى دەرەكى لە پانتای رۆمانە شىعەردا باو كەردو بەلام نە بەو
 خەسىيەتەو كە لە دېمەنە راشكاوكانى وەيس و رامېندا هاتووە...

لە سەدەى حەوت و سەدەكانى دوايىدا، شاعىرائىك وەكوو (خوجاوى كرمانى،
 ئەمىرخەسەرەوى دېهلەوى، كاتى تەرشىزى، جامى، هاتفى، مەكتەبى شىرازى، عورفى و
 وەحشى باقى) ... لەسەر رىچكەى هونەرى و هېلى شېوازناسانەى نزامى بەرهەمى
 لىرىك و بەزمى دەخولقېتىن بەلام هەر هەمويان لە جەغزى لاسايىكردنەو و
 ژاواندەوى ئوسلووبى نزامىدا قەتەس دەمېنەو. ناشتوان دەقى جياوازتر لەم ژانىرە
 شىعەردا بنافرىن. ئەم رووكرەدە هونەرىيە رەنگە تەنيا ئەدگارلىك بى كە نزامى بە
 خۆيەو دەبىي و سەرمەشق و سەرچەشنىك بن بۆ نەوەى پاش خۆى و تەنانەت ئەدەبى
 دەستەبۇزى بەزمى جىهانى. هەر ئەم خالە تايەتەبىيە بوو تە هوى ئەو نزامى لە پانتايى
 شىعرى لىرىكا و بەزمىدا بەشېوەى هۆنراوى درىژ، لە ئەدەبى جىهانىدا خاوەن پەنجە و
 جىگا و شوین بىيەتەو و دەقەكانى رافە و ناسكارى بكىرن و وەرىگىر درىتەتە سەر
 زۆربەى زمانەزىندەكان وەك دەقەكانى خانای قىبادى بۆ كوردى هەورامى. تەنانەت
 لە لاين سىنماكارانى جىهانىيەو، سنارى و فېلمنامەيان لەسەر بنووسرى و دەرەوىك
 بۆ ئەدەبى فارسى بكاتەو بە ناو ئەدەبى دراماتىك (نومايشى).

بى گومان ئەگەر نزامى توانىوېتەى بە چەشنىكى زىندوو و بزاتوو چەمكى عەشق
 بۆ خوینەران، ناو نیشان بدات ئەم كارە سەرگرتە لە تىكەلى و ئامىتەبى هارمۆنىي
 فۆرم و واتايە. تاقە شاعىرىكە كە لەم ئەدگارە هونەرىيەدا توانىوېتەى سەرکەوتوو بىت.
 عەشقىك كە نزامى نواندوويەتى ئەگەرچى رووكردىكى گەشەبىيە بۆ هەموان، رەنگە
 هەر كەس بە چەشنىك چىژى ئەوینى چەشكە كرديت بەلام كە بە

دیمه نه عه شقامیژه کانی ئەو (له لیلی و مهجنون و خهسره و شیرین) دا رۆده چین و لیکیان تێزاده مین بۆمان دهرده کهوێ که ده لێی هه وه لچاره که ئاوا ده رکه و تیتی ههستیاری عهشق بهو خاوییه وه ده بین و چهشکه ی ده کهین. ته بایی و هارمۆنای فورم و واتا روو کردیکی ده سه لاتی هونه ری نزامیه که کاردانه وه ی جادوو وانه ی خۆی بۆ هه مپشه له سه ر دلان و میشکانی ئاخیه و رانی شیعر ی غه ناییه وه داده نی و هه تا هه تایی ده میته وه. هه ر بۆیه له پانتایی هونینه وه ی هونه ری چیرۆکیژی و رۆمانه شیعریدا، نزامی گه نجیه ی بووه ته داهینه ر و خو لقی نه ری زما نی تایبه تی و چه شنی ده رپینی تایبه ت به خۆی له پانتایی غه نا و ئیروس و لیریکا دا.

نمونه ی واژه و دهسته واژه ی زوانی دایکی و را قه کردنیان:

لێره دا مه به ست به دهسته وه دانی نمونه یه بۆ چه سپاندنی با سه که نه ک ریز کردنی کۆی ئەو واژه و دهسته واژه گه له که له پینچ ده فته ره که ی نزامیدا هه ن، ئە گینا پۆ له م توخانه حزووریان هه یه.

گلله کان:

گلله، هه مان گلاره، گلینه، گلێره و بیلبله ی چاوه، هه ندی له کورده کانی نازه ربا یجان، گلاره ی پیده لێن. گلله به یی جیگۆرکی فۆنۆلۆژی (ل) بووه ته (ر). (کان) یش له مپازی کۆیه که ئیستایش مۆرفیمیکی له کتبی کوردیه، پاشگره بۆ کۆکردنه وه و واتا سازی ناوی تا ک. چاوه کان، کۆره کان، کچه کان و...

گوهر به گلله کان بر افشاند

وز گوهر کان شه سخن راند (١٦)

لیلی و مجنون (بند ٨/ بیت ٣/ صفحه ٦٣)

گه وهه ر (خوازه یه بۆ فرمی سک) ی له گلینه ی چاوان ده پژاند. واته ده ستی کرد به گریان و با سی له کوره که ی شا کرد. گه وهه ری دووه میش مه به ست کوره که ی شای ئە خستانه.

گلله دار: سۆرانی گو لاله، له هه ورامیدا (ل) گۆرپ دراوه به (ر) گۆرانی. له

زمانی فارسیدا ئاوا دەستەواژەیه کمان نیه که پێکهاتی له: گول+اله به لکرو
لیکدراویکی رووتی کوردیه.

باغ ار چه گل و گلله داراست
از عکس رخت نواله خوارست (۱۷) ل. م
(۱۹۲/۵۱/۳۵)

مانده شدن: ماندوو بوون، شه کەت بوون، مانیای هه ورامی، خهسه
بوون

چو مانده شد از عذاب و اندوه
سجاده برون فکند از انبوه (۱۸)
(لیلی و مجنون) بند ۱۷ بیت ۲۱ ص ۱۰۳
گلله: گولاله، لیڤه دا خوازهیه بۆ بسک و زولف
چون دید که دیلم است خاموش
کردش ز گلله گوردین پوش (۱۹) ل. م (۵۷)
- ۸۴ - (۳۱۵)

گلله تاک: (زلف تاک) - خوازهیه بۆ گه لāmیو
بر فرق چمن گلله ی تاک
پیچیده شود چو مار ضحاک (۲۰) ل. م
(۳۲۳/۷/۵۸)

(درکه یه بۆ گه لām پێچراوه و وشک بووه کانی لقه میو)
ناوک: ناوکی سۆرانی، نه هه ی هه ورامی، ناف، کونی تیر، جۆری تیر که
کونیکی ئاسنین واله ناوه راستیا.
با قد کمان این جهانگیر
در مجری ناوک افتد آن تیر (۲۱) ل. م
(۵۷/۶/۴۳)

دل دادن در ... دل هاتن له پێناو... تهعبیریکی درکه نامیزی کوردیه:
چۆن دلت دی ... له م دپه دا ده لێ: چۆن دلت دی به ناحق خوینی نه
دوو سه بیگوناچه بریزی.

دل چون دهدت که بر ستیزی
خون دو سه بیگنه بریزی (۲۲) ل. م
(۱۶۴/۱۴/۲۱)

شوی کردن: شوو کردن، شوو کرده‌ی هه‌ورامی، می‌دکردن

غمخواره ی او غمی دگر یافت
کز کردن شوی او خبر یافت (۲۳) ل. م (۳۵)
- ۴ - (۱۸۹)

بگری: هدرمانی نه‌مرکردنی دوه‌م که‌سی تاک، بگری، گروه (هه‌ورامی)

افتاد پدر از کار، بگری
بگری به سزا و زار بگری (۲۴) ل. م (۳۸)
- ۵ - (۲۰۴)

گیا به جیی گیاه: گیای کوردی
این قوم گیای آن کیانند
بر جای کیان نگر کیانند (۲۵) ل. م (۳۸)
- ۴۸ - (۲۰۷)

کلیچه: کولیچه، کولیچی‌ی هه‌ورامی
آورد سبک طعام در پیش
بریان و کلیچه از عدد بیش (۲۶) ل. م
(۲۴۸ - ۲۴ - ۴۶)

دیار: دیدار، دیار، لی‌ره‌دا مده‌ست نه‌و ته‌غیره کوردیه‌ته که‌ده‌ئی: بو دیتی
زور تامه‌زرۆم یان ده‌ئین دیارت نه‌.
رنجور تنست یا تنومند
هستم به دیارش آرزومند (۲۷) ل. م (۴۷) -
- ۲۶ - (۲۵۲)

چون راه دیار دوست بستند
بر جوی بریده پل شکستند (۲۸) ل. م (۱۵)
- ۲۷ - (۹۷)

مهوله وی لهم بارهوه دهلی:

دل دیار نیین های نه کهرده بو

وه خزمهت نازیز ته شریف بهرده بو (۲۹) (دیوان) ل ۲۳۶

سرین: سرین، سهرنگای هه ورامی، بالشت

گه ریخت سرشک بر سرینش

گه دیده نهاد بر جبینش (۳۰) ل . م
(۳۲۸/۷۹/۵۸)

سیماب سرین: خوازه به بو سهری رازاوه، لیله دارهنگه مه بهستی ئافره تی

کلأوزه پرداری

شمشاد نسیم و ارغوان خد

سیماب سرین و خیزران قد (۳۱) ل . م
(۲۸۵/۱۳/۵۳)

بوری: مه بهست ته سپ یان هیسری مه یله و سوور یان کاله، هیسره بوری

یان ته سپی بو

بوری به هزار زور می راند

بیتی به هزار درد می خواند (۳۲) ل . م
(۱۴۱/۸/۲۵)

شیخانه: نسبت به شیخ، وهك شیخ، ئاکاری شیخانه، گۆرانی شیخانه

بر نجد شدي ز تیز وجدي

شیخانه و نه شیخ نجدی (۳۳) ل . م
(۱۴۱/۹/۲۵)

شیوه / شیون: وه کوو / گریان، زاری

بر شوي ز شعري که خواندي

در شیوه ی دوست نکته راندي (۳۴) ل . م
(۳۰۰/۷۳/۵۴)

خال: خال، خالو، لال، لالو، لاله

گر خواجه عمر که خال من بود

خالی شدنش وبال من بود (۳۵) (لیلی و

مجنون ۱۱/۳۰/۷۵)

نمونه له هه لېزاردهی مخزن الاسرار دکت بهروز پروتيسان، انتشارات توس،

۱۳۷۲

زنگله: زنگوله، زهنگ، زهنگلهی هه ورامی

طفل شب آهخت چو بردایه دست

زنگله ی روز فراپاش بست (۳۶) (بند ۴/

بیت ۵/ صفحه ۷۷)

(کاتی که شهو وهك زارویهك دهستی نه هاوی بۆ دایکی، دایکیشی - بۆ

سهرقالکردنی - هه تاو وهك زهنگلهیهك به پایه وه ده بهستی.)

پله: پله، کهل و پهل، شترومه کی پیره ژن، پاره و سه رمایه ی کهم، بسک و

گیسو، بهشی دووهمی جوړی نه تبعاع، وهك ده لّین: شپه و پره، چیز میز، قوت و قوت

میثافوره بۆ شتی زور گچک و بی بایه خ.

بر پله ی پیره زنان ره مزن

دست بدار از پله ی پیرزن (۳۷) م. ا

(۱۴۶/۱۶/۱۱)

سرسری: سهرسهری، سه تی، سهرچل، بی بیر کردنه وه، وازوازی

چونکه نسخه سخن سرسری

هست بُرگوهریان گوهری (۳۸) م. ا (۱/۳)

(۶۳)

پارینه: پار، پاره که: سالی رابردوو

نوردل و روشنی سینه کو؟

راحت و آسایش پارینه کو؟ (۳۹) م. ا

(۷۵/۶/۱۵)

۱. ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳، انتشارات توس
۲. ثروتیان بهروز، آیینه غیب نظامی گنجه ای، ص ۲۹، ۱۳۶۹
۳. زرین کوب عبدالحسین، پیر گنجه در جستجوی ناکجا آباد، ص ۸، زمستان ۱۳۷۲، چاپ مهارت
۴. ثروتیان بهروز، آیینه غیب، ص ۱۲
۵. پیر گنجه در جستجوی ناکجا آباد
۶. صفا د. ذبیح الله، تاریخ ادبیات ایران جلد ۲، صص ۴۴۵ و ۴۴۶، تهران ۱۳۶۶
۷. همان منبع قبلی
۸. کسروی احمد، تاریخ شهریاران گمنام، ج ۳، ۱۳۰۸
۹. ثروتیان بهروز، آیینه غیب ... ۱۰. ثروتیان بهروز، آیینه غیب، ص ۲۲
۱۱. ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳، انتشارات توس
۱۲. زرین کوب، عبدالحسین، پیر گنجه در جستجوی ناکجا آباد، ص ۱۵
۱۳. همان منبع قبلی
۱۴. ثروتیان بهروز، حزن الاسرار
۱۵. آیینه غیب ... ص ۱۵۱
- ۱۶ - ۲۸. ثروتیان بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳، انتشارات توس
۲۹. دیوانی مولهوی تاوه گززی، ل ۲۳۶
- ۳۰ - ۳۵. ثروتیان، بهروز، لیلی و مجنون، ۱۳۶۳، انتشارات توس
- ۳۶ - ۳۹. ثروتیان، بهروز، گزیده حزن الاسرار، ۱۳۷۲، انتشارات توس
۴۰. آیتی عبد الحمید، داستان خسرو و شیرین، ۱۳۶۳ تهران، سخن پارسی (۸)
۴۱. یوسفی د. غلامحسین، چشمه ی روشن، انتشارات علمی
۴۲. هدبانه بۆرینه ی مامۆستا هه‌زار مۆکریان
۴۳. خمسة نظامی گنجه یی
۴۴. زرین کوب د. غلامحسین، باکاروان حله، انتشارات جاویدان، ۲۵۳۵.